

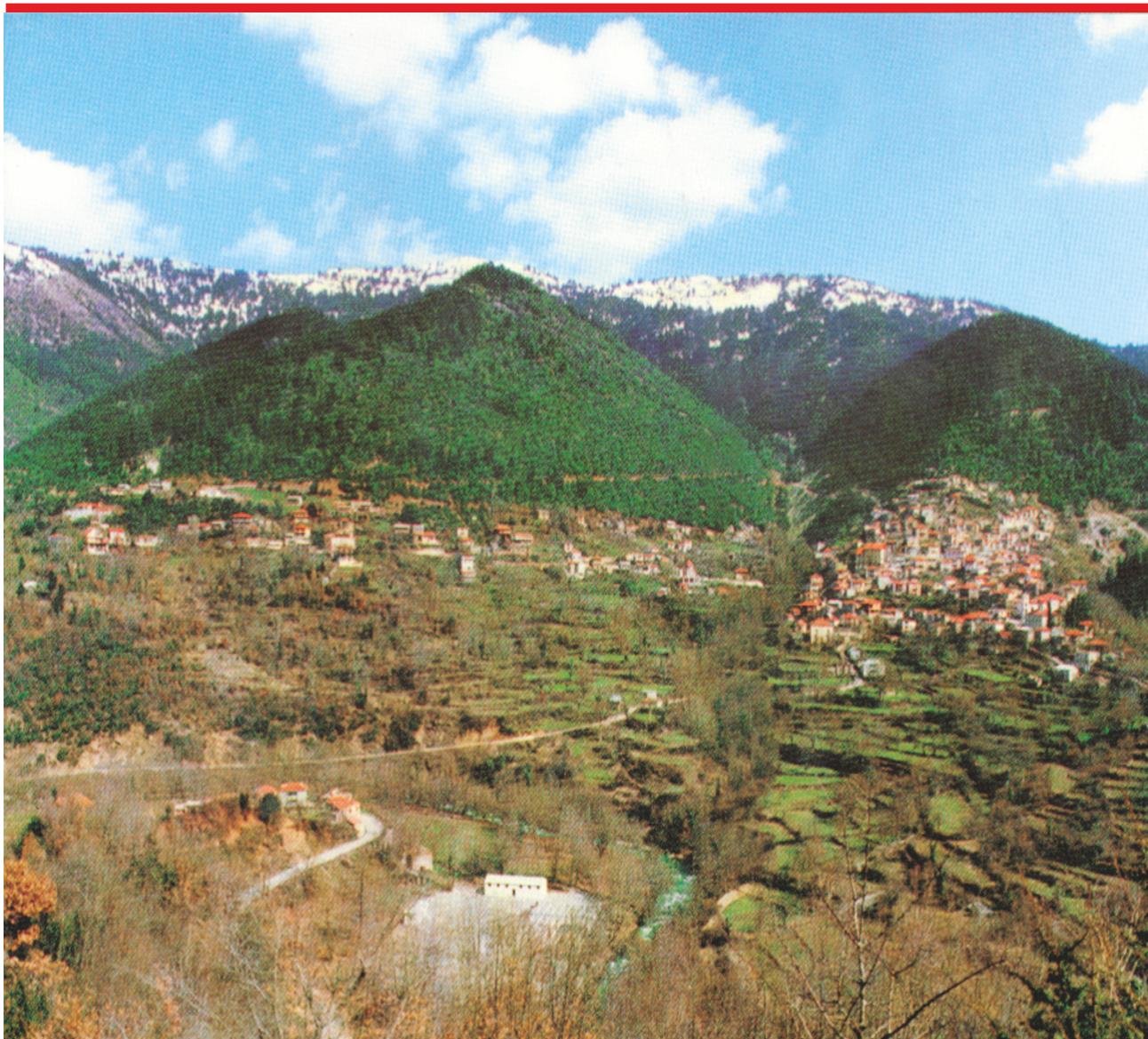
Η ΦΩΝΗ

ζου Μεχάλου Χωριού

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΕΤΟΣ 33ο • ΑΡ. ΦΥΛ. 127-128

Α' και Β' Τρίμηνο 2003 • Αρ. ISSN 1106 - 420X

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Γραφεία: Μαιροκορδάτου 6 (5ος όροφος) - 106 78 Αθήνα - τηλ. 210-3837057

• • •

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΕΤΟΣ 33ο • Αρ. Φυλ. 127-128 • Α/Β ΤΡΙΜΗΝΟ 2003

• • •

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ Δερβενίων 28, Εξάρχεια, Τηλ. 210-3840078, Fax: 210-3840054
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Μαίρη Καλλιάνη

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝΤΥΠΟΥ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΣ - Α. Μεταξά 2 Εξάρχεια, Τηλ./Fax: 210-3824493

• • •

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα

Αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ στους Μεγαλοχωρίτες

και τους φίλους του Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας.

Κυκλοφορεί μεταξύ των Ευρυτάνων του εξωτερικού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Με λίγα λόγια (Συντακτική Επιτροπή)	1
Γενική Συνέλευση (Μαρία Καλλιάνη)	2
Τσάκα-Τσούκας	7
Νέα από το Λαογραφικό Μουσείο (Επιτροπή Μουσείου)	9
Μεγαλοχωρίτικα	11
Εντυπώσεις από μια εκδρομή (Παρασκευή Καράβη)	12
Σελίδα Ξενιτεμένων αδελφών μας	13
Η μικρή μας Ιστορία (30) (Γεώργιος Σταυράκης)	19
Ευρυτανικά	22
Συναγωνισμός ή ανταγωνισμός; (Κ. Μήτσου)	29
Βιβλία και Συγγραφείς	30
Αφιέρωμα στη μνήμη Μακαριστού κυρού Τιμοθέου Κοντομέρκου	33
Γράμματα που λάβαμε ή στείλαμε	72
Προσφορές	77
Μεγαλοχωρίτικα πένθη	80

Φωτογρ. Εξωφύλλου

Γενική άποψη Μεγάλου Χωριού

Φωτ.: Παν. Ι. Καραγιάννης

Με λίγα λόγια

Με προσπάθεια κι επιμονή κατάφερε και πάλι το Δ.Σ. νάχουμε κι αυτή τη φορά τη "ΦΩΝΗ..." μας (Α/Β τρίμηνο 2003).

Ετσι συνεχίζεται η ενημέρωση κι η επαφή με τους Μεγαλοχωρίτες και τους φίλους του χωριού μας και του Συνδέσμου μας.

Με ιδιαίτερη χαρά η Σ.Ε. της "ΦΩΝΗΣ" διαπιστώνει όλο και περισσότερους που μας ενημερώνουν για τα γεγονότα της Μεγαλοχωρίτικης κοινωνίας.

Περιμένουμε περισσότερη συμμετοχή στη πληροφόρηση και τις συνεργασίες.

Η Συντακτική Επιτροπή ευχαριστεί όλους που με συνεργασίες τους τιμούν την προσπάθειά της και σ'αυτό το τεύχος της "Φωνής ..." μας κι όλους όσους μ'οποιονδήποτε τρόπο θηικό και οικονομικό κάνουν δυνατό το έργο του Δ.Σ.

Και μέχρι την επόμενη επικοινωνία μας, να είστε όλοι καλά και να σκέφτεστε ότι υπάρχει ένα Δ.Σ. που φροντίζει μ'όλες του τις δυνάμεις για το καλό του Συνδέσμου και του Χωριού μας περιφρουρώντας τα ήδη κεκτημένα και ζητώντας απ'όλους συμμετοχή στις προσπάθειές του.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου αποφάσισε στο τεύχος αυτό της "ΦΩΝΗΣ ..." (127-128) να αφιερώσει ορισμένες σελίδες για τη ζωή, το έργο και τη δράση του Μακαριστού Μεγαλοχωρίτη Ιεραποστόλου Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής Υπερτίμου και Εξάρχου Πάσης Ισημερίας Κυρού ΤΙΜΟΘΕΟΥ (κατά κόσμον Φίλιππου του Κων/νου και της Αγαπούλας Κοντομέρκου) τιμώντας τη μνήμη του κι εκτιμώντας το μεγάλο ιεραποστολικό έργο του.

Η Συντακτική Επιτροπή

To Δ.Σ. του Συνδέσμου εύχεται σε όλα τα μέλη του και σε όλους τους Μεγαλοχωρίτες Εσωτερικού και Εξωτερικού καθώς επίσης στους φίλους του χωριού μας

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

**ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ
ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΚΑΘΑΡΟ**

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 23.3.2003

Στις 23 Μαρτίου 2003, Κυριακή, έγινε η καθιερωμένη ετήσια Γενική Συνέλευση. Μετά τη διαπίστωση της απαρτίας πήρε το λόγο ο Πρόεδρος του Συνδέσμου και είπε:

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Εκ μέρους του Δ.Σ. σας καλωσορίζω και εκφράζω τις ευχαριστίες μας για την προσέλευσή σας στη σημερινή τακτική ετήσια Γενική Συνέλευση, που αφού έχει απαρτία, σύμφωνα με το καταστατικό μπορεί να μπει στη διαδικασία της.

Χαιρετίζω την παρουσία του Προέδρου του Δημ. Διαμ. Μεγάλου Χωριάτη Μεγάλου Χωριού κ. **ΑΘ. Μπακατσιά** και του εύχομαι από τη θέση αυτή καλή επιτυχία στο έργο του. Το Δ.Σ. επιθυμεί να συμπαρασταθεί στο έργο αυτό που στόχο έχει το καλό του Δήμου και κατ'επέκταση του αγαπημένου μας χωριού.

Οπως πρέπει και γίνεται πάντα σε κάθε μας συνάντηση ανακοινώνεται ο θλιβερός κατάλογος αγαπητών μας προσώπων - συγχωριανών μας που έφυγαν για πάντα από κοντά μας, αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενός στους δικούς τους και σε όλους μας.

Δεν θα'ναι πια κοντά μας οι αείμνηστοι:

- ΤΙΜΟΘΕΟΣ - ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ
- ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΙΟΣ
- ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΩΤΣΙΚΑΣ
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ
- ΜΠΟΥΡΑ (ΒΟΝΟΡΤΑ) ΝΤΙΝΑ
- ΤΟΥΛΟΥΠΑ ΑΘ. ΜΑΡΙΑ
- ΖΑΒΟΥ Γ. ΛΟΥΚΙΑ (28.12.02)

Στη μνήμη τους παρακαλώ να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας συνεχίζοντας το έργο του πραγματοποίησε κατά την περίοδο από Απρίλιο 2002 μέχρι σήμερα τα παρακάτω:

1. Μνημόσυνο Εθνομαρτύρων και αποθανόντων Μεγάλο Χωριτών Μελών, στις 22 Δεκεμβρίου 2002, στη Στέγη του Συνδέσμου από τον σεβαστό μας παπά-ΚΩΣΤΑ ΒΑΣΤΑΚΗ.

Στις 15 Δεκεμβρίου 2002, έγινε Μνημόσυνο των Εθνομαρτύρων μετά την Αρχιερατική Λειτουργία στην Αγία Παρασκευή του χωριού μας. Με την ευκαιρία αυτή αναφέρω ότι ο Σύνδεσμός μας σε συνεργασία με την Αδελφότητα Μικροχωριτών με την ευκαιρία 60 χρόνων από τη θυσία των Εθνομαρτύρων οργάνωσαν εκδήλωση 3/μερη (13-15 Δεκεμβρίου 2002) με συμπόσιο, Τρισάγιο και καταθέσεις στεφάνων στους χώρους των μνημείων Μεγάλου και Μικρού Χωριού.

2. Το κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας έγινε στη Στέγη, στις 2 Φεβρουαρίου 2003.
3. Ο καθιερωμένος χορός έγινε στις 21.2.03 σε κοσμικό κέντρο της Πλάκας.

Από τις εκδηλώσεις στο χωριό αναφέρω.

1. Την πραγματοποίηση της 15ης Πολιτιστικής Εβδομάδας 2-12 Αυγούστου 2002
- Τουρνουά ταβλιού
- Κρυμμένος θησαυρός
- Διαγωνισμός ζωγραφικής
- Χορευτική βραδιά (παραδοσιακοί χοροί)

Και τελείωσε με την καθιερωμένη βραδυά τσίπουρου με επιτυχία.

2. Στις : Αυγούστου πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της "Μάχης της Καλλιακούδας" στα Λακώνια που τελείωσε νωρίτερα λόγω βροχής. Στη διοργάνωση της έλαβαν μέρος με οικονομική ενίσχυση η ΤΕΔΚ, ο Δήμος Ποταμιάς και ο Δήμος Δομινίστας.

Κι από τη θέση αυτή εκφράζονται οι ευχαριστίες στους χορηγούς καθώς επίσης στους **Γιώργο Γιαννακόπουλο, Φάνη Γρούμπα, Αλέκο Μαντζιούτα και Αυγέρη Αυγερόπουλο** που ο καθένας συμπαραστάθηκε και βοήθησε με τον τρόπο του.

3. Εκδόσεις του Συνδέσμου

Καταφέραμε να εκδόσουμε το δεύτερο τεύχος της "ΦΩΝΗΣ" (125-126/2002) όμως δεν καταφέραμε να εκδόσουμε το Ημερολόγιο 2003, γιατί δεν είχαμε την πρέπουσα ανταπόκριση των μελών μας, παρά τα εγκωμιαστικά σχόλια που απέσπασε από αρκετούς φίλους του χωριού μας και του Συνδέσμου.

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Τελειώνοντας επιθυμώ να ευχαριστήσω τα μέλη του Δ.Σ. για την καλή συνεργασία, όλους και όλες που βοήθησαν με οποιοδήποτε τρόπο στις εκδηλώσεις του Συνδέσμου, τις ομάδες γυναικών στην Αθήνα και στο χωριό.

Ολους όσους στέλνουν συνεργασίες στη "ΦΜΧ", φωτογραφίες, ή ενημερώνουν την Συντακτική Επιτροπή της "Φωνής".

Ευχάριστο είναι ότι όλοι και περισσότεροι συγχωριανοί μας μάς ενημερώνουν για τις σπουδές τις επιτυχίες και τις προόδους των παιδιών τους όπως και τα κοινωνικά γεγονότα της Μεγαλοχωρίτικης οικογένειας. Ας συνεχίσουν με περισσότερη θέληση και διάθεση.

Σας ευχαριστώ.

— · — · —

Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών "Η Αγία Παρασκευή"

Ισολογισμός της 31/12/2002

Έσοδα		Έξοδα	
Υπόλοιπο χρήσεως 2001	8.693,13		
Συνδρομές - Εγγραφές	3.548,62	Κοινόχρηστα	1.566,02
Υπέρ σκοπών Συνδέσμου	1.596,10	Ταχυδρομικά	1.638,54
Υπέρ Πνευματικής Στέγης-Λαογραφικού	7.103,74	Έξοδα γραφείου	310,39
Υπέρ ΦΜΧ	2.566,38	Πνευματική Στέγη-Λαογραφικό	2.266,12
Από εκδηλώσεις	1.292,37	Έκδοση ΦΜΧ-Εντύπων	2.276,04
Από επιχορηγήσεις	900	Πολιτιστικές εκδηλώσεις	3.012,66
Υπέρ Ι. Ναών	2.263	Απόδοση υπέρ Ι. Ναών	540
Τόκοι καταθέσεων	90,23	ΟΤΕ	175,82
Σύνολο	28.053,57	Σύνολο	11.785,59
Υπόλοιπο προς χρήση το 2003: 16.267,98 ευρώ			

Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών "Η Αγία Παρασκευή"

Προϋπολογισμός 2003

Έσοδα		Έξοδα	
Υπόλοιπο χρήσεως 2002	16.267,98		
Συνδρομές - Εγγραφές	2.500	Κοινόχρηστα	2.150,5
Υπέρ σκοπών Συνδέσμου	1.500	Ταχυδρομικά	1.935,5
Υπέρ Πνευματικής Στέγης-Λαογραφικού	2.450	Έξοδα γραφείου	795
Υπέρ ΦΜΧ	2.150	Πνευματική Στέγη-Λαογραφικό	4.000
Από εκδηλώσεις	1.100	Έκδοση ΦΜΧ-Εντύπων	3.502,64
Από επιχορηγήσεις	750	Πολιτιστικές εκδηλώσεις	3.850
Υπέρ Ι. Ναών	1.500	Απόδοση υπέρ Ι. Ναών	2.900
Τόκοι καταθέσεων	85	ΟΤΕ	190,34
Σύνολο	28.302,98	Σύνολο	28.302,98

ΈΚΘΕΣΗ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αθήνα 19 Μαρτίου 2003, ημέρα Τετάρτη, και ώρα 18η οι υπογραφόμενοι 1) Περίδας Θεοδόσιος 2) Βονόρτα Μαργαρίτα και 3) Ζαχαρόπουλος Γ. μέλη της Εξελεγκτικής Επιτροπής του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών "Η Αγία Παρασκευή" συγκεντρωθήκαμε μετά από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου, στο γραφείο του Συνδέσμου Μαυροκορδάτου 6 Αθήνα και κάνουμε τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Στη διάθεσή μας είχαμε όλα τα τηρούμενα διαχειριστικά βιβλία, διπλότυπες αποδείξεις είσπραξης, χρηματική εντάλματα και αποδείξεις πληρωμής εξόδων και όλες τις απαραίτητες διευκρινίσεις από τον ταμία και κάναμε τον έλεγχο της Διαχείρισης από 1-1-2002 μέχρι την 31-12-2002.

Από τον έλεγχο διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

1. Έσοδα

Για την είσπραξη των εσόδων χρησιμοποιήθηκαν διπλότυπες αποδείξεις. Τα έσοδα της ως άνω περιόδου μαζί με το υπόλοιπο της προηγούμενης οικονομικής χρήσης έφτασαν στο ποσό των 28.053,57 ευρώ.

2. Έξοδα

Από τις αποδείξεις πληρωμών και τα χρηματικά εντάλματα που χρησιμοποιήθηκαν προκύπτει ότι τα έξοδα ήταν 11.785,59 ευρώ.

Το υπόλοιπο για την νέα οικονομική χρήση είναι 16.267,98 ευρώ.

Από το ποσό αυτό 10.835,72 ευρώ είναι κατατεθημένα στην Εμπορική Τράπεζα, 1.929,48 ευρώ στην Εθνική Τράπεζα και στα χέρια του ταμία 3.502,58 ευρώ. Η εξελεγκτική επιτροπή αισθάνεται την ανάγκη να συγχαρεί το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου για την όλη δράση του και τις προσπάθειές του για την συνεχή βελτίωση της προσφοράς του στο χωριό μας και σε όλους εμάς.

Αξίζει να τονίσουμε τη σχολαστική και λεπτομερή ενημέρωση των διαχειριστικών βιβλίων.

Επίσης, ευχόμαστε όλοι οι Μεγαλοχωρήτες να είναι όσο το δυνατόν πιο κοντά και πιο ενεργά στο Διοικητικό Συμβούλιο, ώστε επαξιώς να είναι έδρα του Δήμου Ποταμιάς και να είναι μεγάλο και στο όνομα αλλά και σε όλες τις δραστηριότητες.

**Η εξελεγκτική επιτροπή
Θεοδόσιος Περίδας
Βονόρτα Μαργαρίτα
Ζαχαρόπουλος Γεώργιος**

Μετά την ανάγνωση της έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής η Γενική Συνέλευση απάλλαξε το Διοικητικό Συμβούλιο.

— · — · —

Για να μην είμαστε υδροβόροι ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

- Κλείνουμε πάντοτε καλά τις βρύσες. Όσο ασήμαντο και αν φαίνεται 10 σταγόνες νερό το λεπτό ισοδυναμούν με **2 τόνους χαρένο νερό το χρόνο**.
- Προτιμούμε ένα (σύντομο!) ντους από το μπάνιο. Κλείνουμε τη βρύση ενώ σαπουνίζομαστε και λουζόμαστε. Προσοχή! Ένα τυπικό ντους διαρκεί γύρω στα 8 λεπτά και καταναλώνονται περίπου 80-120 λίτρα νερού, ενώ ένα γρήγορο ντους διαρκεί 3-4 λεπτά και απαιτεί μόνο 40-60 λίτρα.
- Κλείνουμε τη βρύση ενώ βουρτσίζουμε τα δόντια μας. Μπορούμε να χρησιμοποιούμε ένα ποτήρι με νερό για το πλύσιμο των δοντιών αντί να αφήνουμε τη βρύση ανοιχτή. Με τη βρύση ανοιχτή καταναλώνουμε 10-20 λίτρα νερού, ενώ με προσεκτική χρήση χρειαζόμαστε λιγότερο από 2 λίτρα.
- Κλείνουμε τη βρύση στη διάρκεια του ξυρίσματος. Γεμίζουμε ένα ποτήρι με χλιαρό νερό πριν αρχίσουμε το ξύρισμα αντί να αφήνουμε τη βρύση ανοιχτή. Με τη βρύση ανοιχτή καταναλώνονται 25 λίτρα νερού, ενώ με προσεκτική χρήση χρειαζόμαστε λιγότερο από 3 λίτρα.
- Δεν τραβάμε άσκοπα το καζανάκι. Η τουαλέτα ευθύνεται για την περισσότερη κατανάλωση νερού κατ'άτομο καθημερινά. **Με κάθε τράβηγμα χάνονται 12 λίτρα νερού.**

**Πηγή "Το Πάντα" WWF, T39
(«Δράση» Μηνιαία Εκδοση Ε.Κ.Α.
Τεύχος 123/11ος χρ./Ιαν. 2003)**

Ο καπνός του τσιγάρου είναι ρύπος

Ο καπνός του τσιγάρου περιέχει μεγάλο αριθμό τοξικών, καρκινογόνων και μεταλλαξιογόνων χημικών ουσιών. Ανάλογα με το αριθμό των καπνιστών των εσωτερικών χώρων, οι συγκεντρώσεις των ουσιών αυτών μπορούν να φτάσουν σε αρκετά υψηλά επίπεδα. Οι κυριότερες ουσίες που υπάρχουν στο κύριο και δευτερεύον (ή παράπλευρο) ρεύμα του καπνού είναι: μονοξείδιο του άνθρακα, οξείδια του αζώτου, πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες, νιτρωδοιαμίνες, στερεά σωματίδια (καμένη ύλη) βενζόλιο, υδραζίνη, ακρολεΐνη, 2-ναφθυαμίνη, βαρέα μέταλλα (νικέλιο, κάδμιο, αρσενικό, αντιμόνιο) και ραδιενεργά στοιχεία (ράδιο, θόριο, πολώνιο). Το παράπλευρο ρεύμα του καπνού είναι ενισχυμένο σε καρκινογόνες ουσίες λόγω της ατελούς καύσης του.

Το παθητικό κάπνισμα έχει αναγνωρισθεί με πάνω από 30 επιδημιολογικές μελέτες και αρκετές τοξιολογικές ότι μπορεί, για μακροχρόνια έκθεση να προκαλέσει αναπνευστικά προβλήματα σε ηλικιωμένους και παιδιά, αλλά και καρκίνο του πνεύμονα για άτομα που πέρασαν μεγάλο μέρος της ζωής τους με καπνιστές.

Ο καπνός του τσιγάρου του περιβάλλοντος έχει αναγνωρισθεί ως πρωτογενής παράγοντας καρκίνου του πνεύμονα σε πολλές χώρες υπάρχουν νομοθεσίες για την απαγόρευση του καπνίσματος σε κοινόχρηστους χώρους, νοσοκομεία και σε εργασιακούς χώρους (γραφεία, διοικητικές υπηρεσίες, βιομηχανικοί χώροι, με πολλούς εργαζόμενους σε κλειστό περιβάλλον, αεροπορικές πτήσεις κ.λπ.) προσφάτως δε και στη χώρα μας. Επίσης, διάφοροι εργαζόμενοι ήδη κέρδισαν δίκες που ήταν αποτέλεσμα παθητικού καπνίσματος σε εργασιακούς χώρους.

(ΔΡΑΣΗ, μηνιαία έκδοση ΕΚΑ
Τεύχος 123/Iav. 2003)

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

Τηλέφωνα συννενόησης: (22370) - 41502 ή 41245

* * *

ΗΜΕΡΕΣ - ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
Παρασκευή - Σάββατο - Κυριακή και αργίες
10.30 - 15.00 από 1/10 έως 31/5
10.00 - 14.00 και 18.00 - 20.00 από 1/6 έως 30/9

ΤΣΑΚΑ - ΤΣΟΥΚΑΣ

Ξαναγύρισε ο "ΤΣΑΚΑ - ΤΣΟΥΚΑΣ"

Οι παλιοί αναγνώστες της "ΦΩΝΗΣ" θα τον θυμούνται. Ξαναγύρισε λοιπόν και γίνεται δέκτης γνώμης, καλοπροσαίρετης κριτικής, είδησης και γνώσης ... Όμως ΟΧΙ πολυλογίας αλλά τηλεγραφικής προσέγγισης για ν' ακούγονται περισσότερες φωνές.

Ο "Τσάκα - Τσούκας" είναι ο καθένας από μας, δεν έχει τη διάθεση να προσβάλλει προσωπικά κανένα, έχει τη θέληση να πληροφορήσει για τα "καλώς ή κακώς δρώμενα" στο Μεγάλο Χωριό.

Ο "Τσάκα - Τσούκας" θ' αναφέρεται μόνο σε όσα πληροφορούν όχι σ' όσα έχουν τάση κουτσομπολιού ή θίγουν την προσωπική ή οικογενειακή αξιοπρέπεια. Δεν θα γίνει η Σελίδα του "Τσάκα - Τσούκα" καθρέφτης κακόπιστης κριτικής, προσωπικής εμπάθειας ή και κακιών.

Ιστορικά - Χρονικά Ο "Τσάκα - Τσούκας" ξεκίνησε το Μάρτη 1955 (Φ.Μ.Χ.) και σταμάτησε να εκπέμπει το Δεκέμβρη 1965.

Στήσαμε το γραμματοκιβώτιο του "Τσάκα - Τσούκα" και περιμένουμε και ... τα σχολιανά σας. Θα τ' ανοίγουμε δύο φορές το χρόνο. Τον Ιούλιο και τον Νοέμβρη.

Καμιά ευαισθησία κι ανταπόκριση από τους υπεύθυνους για τις παρατηρήσεις του "Τσάκα - Τσούκα" στο προηγούμενο τεύχος της ΦΜΧ (125-126)

Ελπίζουμε σε κάποια γραπτή ή και προφορική θέση τους. Επίσης αναμένουμε σχολιασμούς και τοποθετήσεις αναγνωστών μας.

T.K.

— · — · —

- Ορισμένες ανακοινώσεις γίνονται με καθυστέρηση γιατί οι γονείς των παιδιών δεν μας ενημερώνουν έγκαιρα.
- Παράκληση και γνωστοποίηση για όσους παραπονούνται για τα δικά τους πρόσωπα ενημερώστε μας για να ενημερώνει η ΦΜΧ για ό,τι θέλετε να δημοσιοποιηθεί. Είναι ευχάριστο για την πρόσδοτο και επιτυχία των παιδιών του Χωριού μας.
- Οι τουρίστες έρχονται για τις ομορφίες μας. Η ωραία διαδρομή Μυλοκάλαμος - Κεφαλόβρυση ας συντηρηθεί
- Με το "Στέκι" του Θανάση ΒΑΣΤΑΚΗ στο Ταχυδρομείο (στου Τριχιά) μια νέα έκπληξη περίμενε τους Μεγαλοχωρίτες και τους φίλους του χωριού μας.
- Μια ακόμα ωραία γωνιά στο Μεγάλο Χωριό. Η παραδοσιακή πέτρινη βρύση που έφτιαξε ο κ. Νίκος Αραπογιάννης έξω από το ιατρείο. Τέτοιες προσπάθειες αξίζουν συγχαρητήρια.
- Εξυπακούεται κ. Πρόεδρε του Δ.Δ. Μεγ. Χωριού και Τοπικοί Σύμβουλοι ότι μετά τη απόφασή

- Το καφέ "ΠΑΡΑΜΥΘΙ" στου Πριόβολου που με μεράκι - κέφι και καλό γούστο έδωσε ο αγαπητής τός μας ΦΩΤΗΣ ΚΑΛΑΤΖΗΣ, τον συγχαίρουμε, τον ευχαριστούμε γιατί ομόρφυνε μια ακόμα γωνιά του χωριού και του ευχόμαστε καλές δουλειές.

σας να ρίξετε το χαλασμένο στέγαστρο στον Αη Γιώργη, σειρά τώρα έχουν τα μπάζα, ξύλα και ό,τι άλλο από τους δρόμους του χωριού. Είναι λυπηρό να βγαίνεις βόλτα και να συναντάς σ' αυτό το πόσο ωραίο χωριό αυτήν την εικόνα. Ας το καταλάβουν όλοι οι επαγγελματίες.

- Ο Σύλλογος Μεγαλοχωριτών καταγράφει επιτυχίες και συσπειρώνει τους χωριανούς ξενιτεμένους για τη διατήρηση της ελληνική κληρονομιάς και της συνείδησης των νέων παιδιών.
- Οι Μεγαλοχωρίτες θα μας φορέσουν γυαλιά. Η παροικία των συγχωριανών μας είναι η μεγαλύτερη εκτός Ελλάδος, και σημειώνει πρόοδο.
- Με παιδιά και εγγόνια, πολλά από τα οποία σπουδάζουν και γίνονται καταξιωμένοι Ελληνοαμερικανοί πολίτες.
- Το περιοδικό "ENOSIS" που εκδίδουν οι χωριανοί μας στις ΗΠΑ συμβάλλει πολύ στην ενότητα. Συγχαρητήρια στον συντάκτη κο **Γιώργο Πασσόπουλο**, το πρόεδρο κο **Θ. Λιάπη** και όλα τα μέλη του Δ.Σ.
- Καλές είναι οι χοροεσπερίδες και τα πολλά ντεσιμπέλ, αλλά αρκετοί συγχωριανοί δεν τα προτιμούν. Μήπως θα πρέπει ο Σύνδεσμος να κάνει μια απλή συνεστίαση; Κυριακή μεσημέρι παραδείγματος χάρην.
- Έπεισε δυστυχώς και το προτελευταίο αιωνόβιο δέντρο του Αγ. Αθανασίου. Αλήθεια πόσες και πόσες γενιές ξαπόστασαν στον ίσκιο του ... Αν μπορούσε να μιλήσει τι άραγε θα μας καταμαρτυρούσε... Γιατί άραγε πριν από αιώνες κάποιοι ενδιαφέρθηκαν να φυτέψουν αυτά τα δέντρα ενώ στις μέρες μας δεν υπήρξε ούτε αυτή η ευαισθησία, ούτε η πρόβλεψη νέας δενδροφύτευσης;
- Συνεχίζοντας ο ακούραστος και δραστήριος ιερέας μας π. **Κων/νος Λαμπαδάρης** το δημιουργικό του έργο προ ημερών ολοκλήρωσε την αντικατάσταση της Κεραμοσκεπής του Ιερού Ναού Αγ. Παρασκευής ... και έπειται συνέχεια.
- Αναδείχθηκε το κτίριο που στεγάζει το ιατρείο και στέγαζε την Αστυνομία. Αλήθεια η Δημοτική Αρχή τι σκέφτεται και τι ενέργειες κάνει προκειμένου το κτίριο να λειτουργήσει και να εξυπηρετήσει ανάγκες του Δήμου;
- Ας προσέξουν οι υπεύθυνοι και όλοι εμείς για την καθαριότητα της πλατείας και γενικά όλων των κοινοχρήστων χώρων.
- Ευτυχώς στις μέρες μας υπάρχουν και άνθρωποι που ενδιαφέρονται για τον καλλωπισμό και τους διακρίνει η αισθητική του περιβάλλοντος χώρου. Αυτοί δεν είναι άλλοι από το ζεύγος Γιώργου και Μαρίας Γιαννακοπούλου που διαμόρφωσαν το γύρω χώρο του καταστήματός τους στο Ακ. Θανάση ελαπτώνοντας ελάχιστα τη γύμνια και την εικόνα που παρουσιάζει η έλλειψη των αιωνόβιων δένδρων μας.
- Το Νεκροταφείο, πότε επιτέλους θα καθαριστεί; Πότε θα διαμορφωθεί και πότε θα σταματήσουν να μπαίνουν πρόβατα στον ιερό αυτό χώρο;
- Θλιβερή εικόνα παρουσιάζουν ο περιφερειακός δρόμος Αη Θανάση - οικία Μαντζούτα. Αποπερατώθηκε πέρισσο με τσιμεντόστρωση και σήμερα το βλέπεις σαν να έχει στρωθεί με αμμοχάλικο. Επίσης, κομμάτια από την πλακόστρωση προς Αγ. Παρασκευή από πλατεία έχουν αποκολληθεί. Δημιουργείται μεγάλη επικινδυνότητα.
- Ας προσέξουν οι συμπαθείς μας κτηνοτρόφοι να μην περνάνε τα αιγοπρόβατά τους από τους κεντρικούς δρόμους του χωριού μας. Υπάρχει κίνδυνος δυστυχήματος από κάποιο διερχόμενο αυτοκίνητο, αλλά και φόβος να δαγκώσουν τα σκυλιά διερχόμενο περιπατητή.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Σύντομο ιστορικό ίδρυσης του Μουσείου

1981. Γίνεται πρόταση στη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου για την ίδρυση της Πνευματικής Στέγης και Λαογραφικού Μουσείου στο χωριό μας, που έγινε ομόφωνα δεκτή.
1990. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου αποτελείται από τους: **ΝΙΚΟ ΚΑΡΒΕΛΗ** (Πρόεδρο), **ΗΛΙΑ ΚΑΡΙΠΗ** (Αντιπρόεδρο), **ΚΩΣΤΑ ΠΡΙΤΣΙΟΛΑ** (Γεν. Γραμματέα), **ΝΙΚΟ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟ** (Ταμία) και **ΘΕΟΔΟΣΙΟ ΒΟΝΟΡΤΑ, ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΙΑΝΗ, ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΛΙΑΠΗ** (Συμβούλους).
- Αυτό το Δ.Σ. αποφασίζει την δημιουργία Λαογραφικού Μουσείου στους χώρους του πρώτου ορόφου της Πνευματικής Στέγης και ορίζεται επιτροπή με Πρόεδρο το **ΝΙΚΟ ΚΑΡΒΕΛΗ** και Μέλη την **ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΙΑΝΗ, ΦΙΛΙΠΠΟ ΚΑΛΛΙΑΝΗ** και **ΤΑΣΟ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟ**.
- Έτσι αρχίζει η προσπάθεια υποδομής για το Λαογραφικό Μουσείο και η προετοιμασία των χώρων που θα υποδεχθούν τα αντικείμενα που θα αποτελέσουν μουσειακά αντικείμενα-στοιχεία για το ξεκίνημα.
1991. Το Δ.Σ. διορίζει Επιτροπή Λαογραφικού Μουσείου με Πρόεδρο τον **ΤΑΣΟ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟ** και Μέλη **ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΙΑΝΗ, ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΜΑΤΣΕΛΗ** (Λαογράφο), **ΦΙΛΙΠΠΟ ΚΑΛΛΙΑΝΗ** και **ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΚΑΖΗ (ΠΟΥΡΝΑΡΑ)**.
1991. 4 Αυγούστου: Εγκαίνια του Λαογραφικού Μουσείου.

Πέρασαν κιόλας 12 χρόνια από την ίδρυση του ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ στο χωριό μας. Ξρόνο με το χρόνο αυξάνονται και οι εντυπώσεις που καταγράφονται στο βιβλίο επισκεπτών πιστοποιεί πόσο δίκιο είχαν αυτοί που το οραματίστηκαν και αυτοί που το αποφάσισαν.

Η Επιτροπή Μουσείου νοιώθει την ανάγκη να ευχαριστήσει όλους όσους οικονομικά και με προσφορά αντικειμένων κ.λπ. ουσιαστικά συνέπραξαν ή συμπράττουν στην παραπέρα εξέλιξη του Μουσείου.

Τόσο οι αριθμοί όσο και οι καταγραμμένες εντυπώσεις στο βιβλίο επισκεπτών δικαιώνουν απόλυτα την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης (1981) και την πρόταση που έγινε δεκτή για την ίδρυση Πνευματικής Στέγης και Λαογραφικού Μουσείου και κάνουν τους υπεύθυνους του έργου αυτού κι αυτούς που το αγκάλιασαν με θέρμη και συνέπραξαν ή συμπράττουν να νοιώθουν περισσότερο υπεύθυνοι για να ανταποκριθούν στις προσδοκίες για την εξέλιξη του Μουσείου.

Οι πρωτεργάτες του έργου αυτού, νοιώθουν ικανοποιημένοι, περήφανοι και υπεύθυνοι για την σωστή εξέλιξη σ' ένα πραγματικό ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, με όλες τις επιστημονικές προδιαγραφές.

Η Ευρυτανία, το Μεγάλο Χωριό του χθες σ' όλο του το μεγαλείο.

Η μαγεία του παλιού χωριού, απόφια μπροστά μας με συναρπαστικές ενότητες παλιών αντικειμένων τέχνης, ιστορίας και ζωής. Έτσι όπως την έζησαν χρόνια πίσω οι πρόγονοί μας.

Έτσι όπως την κουβαλούσαν στην ψυχή τους οι στημερινοί εξηντάρηδες και με την άγουρη νιότη τους όταν πήραν το δρόμο του ξενιτεμού για την Αθήνα, αλλού ή στην ξενιτιά, πέρα από θάλασσες κι από στερειές.

Το μέχρι σήμερα έργο στο Λαογραφικό Μουσείο υλοποιήθηκε χάριν στις γενναίες οικονομικές συνεισφορές από τους αδελφούς **ΝΙΚΟ** και **ΧΑΡΑΛ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟ**, οικογένεια **ΝΙΚΟΥ ΚΑΡ-**

ΒΕΛΗ, τους ζεύγους **ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΚΑΖΗ (ΠΟΥΡΝΑΡΑ)** και **ΝΙΚΟΥ ΠΟΥΡΝΑΡΑ, ΦΙΛΙΠΠΑ ΚΑΛΛΙΑΝΗ** και όλων όσων με μικρότερες εισφορές για το Λαογρ. Μουσείο βοηθούν στην επίτευξη του προγράμματος εξέλιξης προς το καλύτερο.

Δεν θα πρέπει να λησμονηθούν κι όλοι εκείνοι που εκτίμησαν το έργο και πρόσφεραν αντικείμενα αναφέροντας το γιατρό ΤΑΣΟ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟ που προσέφερε τη προσωπική συλλογή του που από 40 χρόνια συγκέντρωνε κι αποτέλεσε τη μαγιά έναρξης τους Μουσείου.

Όπως χαρακτηριστική ήταν η προσφορά του **ΣΩΤΗΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ** που πρόσφερε όλη την ενότητα του "τσαγκαράδικου" αξιόλογο απόκτημα του Μουσείου για να συμπληρωθεί αργότερα με το τσαγκαράδικο του **ΚΩΣΤΑ ΦΛΩΡΟΥ (ΣΙΩΚΟΥ)**.

Σε επόμενο σημείωμα θα αναφερθούμε σ' όλους εκείνους πουύχαν την καλοσύνη να προσφέρουν διάφορα αντικείμενα που παρουσιάζονται σε διάφορες ενότητες στις προθήκες.

Και από τη θέση αυτή εκφράζονται ευχαριστήρια και επαναλαμβάνεται η παράκληση για προσφορά κι από άλλους ενθυμημάτων, εγγράφων, φωτογραφιών κ.ά.

Η Επιτροπή Μουσείου

Αριθμός επισκεπτών του Μουσείου από το 1992 έως το 2001

Έτος	1992	1992	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Άρ. Επισκ.	4.036	4.589	5.441	4.748	5.968	6.005	7.551	7.354	8.397	5.793

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΤΑ ΤΟ 2002

ΜΗΝΑΣ	ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ	ΜΗΝΑΣ	ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ
ΓΕΝΑΡΗΣ	108	ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	889
ΦΛΕΒΑΡΗΣ	354	ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ	520
ΜΑΡΤΗΣ	930	ΟΚΤΩΒΡΗΣ	467
ΑΠΡΙΛΗΣ	651	ΝΟΕΜΒΡΗΣ	601
ΜΑΪΣ	610	ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ	321
ΙΟΥΝΗΣ	607	ΣΥΝΟΛΟ	6.670
ΙΟΥΛΗΣ	612		

Μεγαλοχωρίτη, Μεγαλοχωρίτισσα,
Φίλε και φίλη του Μεγάλου Χωριού,
Ενίσχυσε την προσπάθειά μας για το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας
με ηθική και οικονομική προσφορά.

Κάνε με τη δική Σου συμπαράσταση να πραγματοποιηθούν οι σκοποί του.
Ας γίνει κάθε οικονομική προσφορά το πιο εγκάρδιο μνημόσυνο στους αγαπημένους Σου που έφυγαν από τη ζωή. Θα είναι η καλύτερη γέφυρα ανάμνησής τους.

**Για την Επιτροπή του Μουσείου
Τάσος Κ. Κοντομέρκος**

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

• **Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΘ. ΧΑΜΠΕΡΗΣ** απεφοίτησε με "άριστα" από το τμήμα Οπτικής της Σχολής Επαγγελμάτων Υγείας και Πρόνοιας του ΤΕΙ Αθηνών και έχει τη δυνατότητα να ασκεί

νόμιμα το επάγγελμα ως πτυχιούχος οπτικός και εφαρμοστής φακών επαφής.

• **Ο ΒΑΣΙΛΗΣ Ν. ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ** αποφοίτησε από τη Σχολή Οδοντιατρικής του New York Πανεπιστημίου το 2001.

Συγχαίρουμε τους γονείς τους και τους ίδιους και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο **ΜΑΡΙΟΣ** και η **ΦΩΤΕΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ** (το γένος Ζαχαροπούλου) απέκτησαν αγόρι (το δεύτερο παιδί τους). Να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Οι **ΓΕΩΡΓΙΟΣ** και **ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΛΕΒΙΖΟΥ** (το γένος ΠΕΡΙΔΑ) βάπτισαν την κόρη τους. Το όνομα αυτής Βασιλική. Να τους ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ

- Η **ΜΑΡΙΑ Π. ΓΑΒΡΙΛΗ** (Charlotte, N.C.) και ο **ΣΠΥΡΟΣ ΧΡ. ΚΟΤΡΟΤΣΙΟΣ** (Charlotte, N.C.) αρραβωνιάστηκαν και ο γάμος τους προγραμματίζεται για το Φθινόπωρο του 2004.

Συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Οι **ΜΑΡΙΝΑ Δ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ** (Charlotte, N.C.) και ο **ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ** τέλεσαν το γάμο τους, 3 Νοεμβρίου 2002, στην Εκκλησία Αγ. Τριάδος Charlotte.
- Οι **ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΡΦΥΡΗΣ** και η **ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν. ΚΑΡΒΕΛΗ** παντρεύτηκαν στις 2 Μαρτίου 2003, στην Αγία Ειρήνη-Πλάκας στην Αθήνα, με κουμπάρο τον αδελφό της νύφης **ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΒΕΛΗ**.

Το Δ.Σ. και η Σ.Ε. της Φωνλης εύχεται στα ζευγάρια που ήρθαν "εις γάμον κοινωνίαν" κάθε ευτυχία και χαρά.

ΧΩΡΙΑΝΟΙ

Για κάθε κοινωνικό γεγονός ή οποιαδήποτε άλλη είδηση που ενδιαφέρει τους Μεγαλοχωρίτες, παρακαλείσθε να ενημερώνετε το Συνδεσμό μας.

Οι εντυπώσεις μου από την πρώτη εκδρομή στο Μεγάλο Χωριό.

Το κείμενο αυτό το αφιερώνω στον κο Ντίνο Τουλούπα, από το Μεγάλο Χωριό, αδελφικό φίλο του πατέρα μου Γιάγκου Καράβη, στη μνήμη του πεθερού μου Χαράλαμπου Λιάτσου, που δεν πρόλαβα να γνωρίσω ... και στον άντρα μου Σταμάτη Λιάτσο που χάρη σ'αυτόν γνώρισα το Μεγάλο Χωριό και έζησα μοναδικές στιγμές.

Γνώρισα, αγάπησα και παντρεύτηκα τον Σταμάτη Λιάτσο, γιο του Χαράλαμπου και της Αθανασίας Λιάτσου από το Μεγάλο Χωριό. Αυτή ήταν και η αφορμή που επισκέφθηκα την Ευρυτανία και συγκεκριμένα το Μεγάλο Χωριό. Γράφοντας λοιπόν, ήθελα να μοιραστώ μαζί σας τις εντυπώσεις μου από την πρώτη μου εκδρομή στο Μεγάλο Χωριό οι οποίες ήταν εκπληκτικές και ανεπανάληπτες.

Η ομορφιά του τοπίου ανεβαίνοντας τα βουνά, μετά το Καρπενήσι, μοιάζει με παραμυθένιο όνειρο. Φτάνοντας στο Μεγάλο Χωριό, το οποίο βρίσκεται σε υψόμετρο περίπου 720 μ., αμέσως νοιώθεις την αλλαγή του κλίματος. Τα γραφικά δρομάκια, το απέραντο πράσινο, τα τρεχούμενα νερά και η γαλήνια ησυχία είναι αυτά που σου μένουν από την παραμονή στο Μεγάλο Χωριό. Μια ασύγκριτη φυσική σκηνογραφία προβάλλει και συνεπαρμένος θαυμάζεις ένα φαντασμαγορικό ξετύλιγμα εικόνων. Είναι ένα κάλεσμα μέσα σε σχέδια, χρώματα και ευωδιές. Αυτά τα υπέροχα τοπία με τα στριφογυρίσματα των ποταμιών, με τα πλατάνια, τα έλατα, την αγνή ελληνική ψυχή και το Ρουμελιώτικο φιλότιμο μπορεί να τα νοιώσεις μόνο όταν βρίσκεσαι εδώ. Οι κάτοικοι είναι πολύ περιποιητικοί και φιλόξενοι. Τα προϊόντα του τόπου είναι αγνά και αξίζει κανείς να αγοράσει μεγάλες ποσότητες πρωτού φύγει (κατίκι, χυλοπίτες, μέλι, γλυκά του κουταλιού κ.α.)

Κάνοντας ένα περίπατο στα δρομάκια του Μεγάλου Χωριού, αισθάνεσαι πως θα ήθελες να μείνεις για πάντα σε αυτό το μεγαλείο, που απλόχερα έδωσε ο Θεός όλη του την φαντασία και την ομορφιά. Το σπίτι του άντρα μου ήταν σε μία πολύ όμορφη τοποθεσία (δυστυχώς έπεσε από τους σεισμούς). Επισκέφτηκα το **Λαογραφικό Μουσείο** που η συλλογή του είναι φανταστική, την **Αγία Παρασκευή**, τον **Γαύρο**, τον **Αη-Θανάση**, το **Μοναστήρι στον Προυσσό** κ.α. Τι να γράψεις για όλα αυτά!!! Τα συναισθήματα χαραγμένα μέσα στην ψυχή σου και κάποιες δύσκολες ώρες, κλείνεις τα μάτια, βρίσκεσαι νοερά στο Μεγάλο Χωριό, και τότε τα ξεχνάς όλα και βρίσκεις τη δύναμη να συνεχίσεις ...

Τελειώνοντας θέλω να επισημάνω ότι στην Ευρυτανία υπάρχουν πολλά σημαντικά φυσικά, ιστορικά, θρησκευτικά μνημεία και τοποθεσίες που καταγράφουν τη διαδρομή της και τα γεγονότα στο πέρασμα των αιώνων. Ετσι, το πανέμορφο και καθαρό φυσικό περιβάλλον της περιοχής και η καθοριστική συμβολή της στην ιστορική πορεία της πατρίδας μας, την κατατάσσουν μεταξύ των πλέον αξιόλογων ορεινών τόπων της χώρας. Αξίζει να την επισκεπτόμαστε όσο πιο συχνά γίνεται, γιατί αυτή είναι η πραγματική Ελλάδα!!!

Καράβη Παρασκευή

ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΣ

Με ιδιαίτερη χαρά λάβαμε το καινούργιο τεύχος της "Ένωσις" (Enosis, Spring/Summer 2003) δελτίο που εκδίδει ο Σύλλογος Μεγαλοχωριτών Αμερικής. Κάθε τεύχος είναι καλύτερο του πρηγούμενου κι έτσι μαθαίνουμε κι εμείς για τη ζωή της Μεγαλοχωρίτικης οικογένειας στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής (U.S.A.).

Συγχαίρουμε τα αδέλφια μας και τους ευχόμαστε καλή συνέχεια και καλές επιτυχίες. Χαιρόμαστε ιδιαίτερα για την πρόοδο και προκοπή των Μεγαλοχωριτών όπου κι αν βρίσκονται.

Βρίσκουμε πολύ ενδιαφέρουσα την πρόταση κι απόφαση του Συλλόγου Αμερικής για το ερωτηματολόγιο που θέτει στους Μεγαλοχωρίτες και καταγράφει μ' αυτό τον τρόπο πώς, πότε και πού ξεκίνησε η Ζωή τους στη Ξενιτιά. Οι "ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΑΣ" ευχόμαστε νάχουν την επιτυχία που τους αρμόζει.

Συγχαρητήρια σ' όσους είχαν την έμπνευση και την πρωτοβουλία που είναι αξιόλογη και θετική.

Εμείς επιλεκτικά αναδημοσιεύουμε στις "Σελίδες των Ξενιτεμένων" μας που καθιερώσαμε στη Φ.Μ.Χ. ορισμένα άρθρα-κείμενα και ειδήσεις που έχουν κοινωνικό χαρακτήρα.

— · — · — **Από εδώ αρχίζει η δική μου ιστορία**

"Αυτό που με εκπλήσσει και με επηρεάζει, σε σχέση με τους ανθρώπους που διατηρούν τις ιστορίες τους, είναι ότι μιλούν για χαρές και θριάμβους αλλά και για λύπες, φόβο και πόνο με το αίσθημα της υπερηφάνειας"

Μου φαίνεται ότι όπου και να γυρίσω τώρα πια, όλα μου θυμίζουν την πρωτοβουλία **"ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ"** και τη σημασία του να μαθαίνεις και να καταγράφεις την ιστορία της οικογένειάς σου. Συνεχίζουν να με εντυπωσιάζουν οι νέοι άνθρωποι που ασχολούνται με την οικογενειακή τους ιστορία. Πρόσφατα είδα στις ειδήσεις την ιστορία μίας νεαρής Ιρακινής που μιλούσε για τους γονείς της τους παππούδες και τους προπαππούδες της. Θυμόταν ιστορίες από τη ζωή που ζούσαν οι γονείς της στο χωριό τους, ιστορίες για την αγροτική ζωή, τους θερισμούς και τις γιορτές αλλά και ιστορίες για την πείνα, τον πόλεμο και την καταστροφή. Ήταν ανυπόφορο να ακούς τις φρικαλεότητες που περιέγραφε. Εκείνη όμως τις ήξερε και μιλούσε γι' αυτές. Αυτή γράφει τη δική της ιστορία. Και όταν ένας δημοσιογράφος την ρώτησε αν η ίδια είχε βιώσει αυτά που περιέγραφε, εκείνη απάντησε: "Όχι, έχω γεννηθεί στην Αμερική, αλλά από εκεί αρχίζει η ιστορία μου".

Πρόσφατα σε μία διάλεξη στο Georgian Court College στο New Jersey, η Diane Shenandoah της Oneida Tribe/Wolf Clan, upstate New York μοιράστηκε την ιστορία της με ένα μικρό γκρουπ μουσικών. Αυτή η γυναίκα μίλησε για τη ζωή της όπως την έζησε η ίδια, αλλά και για τη ζωή των γονιών της, των παππούδων της και των προπαππούδων της. Ήξερε τα ονόματα καρπών και Ινδιάνικων φαγητών, γνώριζε κάθε μάχη που δόθηκε για να διατηρηθεί η πατρίδα της και γνώριζε πως κάθε μέλος της οικογένειάς της χάθηκε σε αυτές τις μάχες. Θυμόταν ιστορίες για λιμούς, που διηγιόταν ο παππούς της όταν κάθονταν γύρω από τη φωτιά τους μήνες του χειμώνα. Σκεφτείτε, ότι κατά το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του εκείνη δεν είχε καν γεννηθεί ή πά-

ντως, ήταν μικρό παιδί. Η μικρή ορχήστρα έπαιξε ένα τραγούδι με τίτλο "Παππούς". Εκείνη μοιράστηκε μαζί μας την ιστορία του παππού της. Αυτές οι ιστορίες λέγονταν σε όλη τη διάρκεια της ζωής της και αποτελούν πλέον μέρος της. Λέει ότι αυτές οι ιστορίες είναι εκείνη η ίδια. Στη μέση της διάλεξης, άρχισα να καταλαβαίνω ότι αυτά που διηγιόταν δεν ήταν τόσο η ζωή της ως Αμερικανίδας με ινδιάνικη καταγωγή, αλλά για την ταυτότητα του καθενός μας μέσα από τις δικές μας επιμέρους ιστορίες.

Αυτές οι δύο γυναίκες μου επιβεβαίωσαν αυτό που πάντα αισθανόμουν και πίστευα. Ότι δεν ζούμε μία ζωή περιορισμένη στον εαυτό μας. Είμαστε μέρος μιας μεγαλύτερης ιστορίας που συμπεριλαμβάνει πάρα πολλούς ανθρώπους. Αυτό που συνεχίζει να με εκπλήσσει και να με επιτρέπει, σε σχέση με τους ανθρώπους από διάφορες κουλτούρες που διατηρούν τις γραπτές και προφορικές ιστορίες τους, είναι ότι μιλούν για χαρές και θριάμβους αλλά και για λύπες, φόβο και πόνο. Και μιοράζονται αυτά τα γεγονότα και τις ιστορίες με ένα εντυπωσιακό αίσθημα τιμής. Μιλούν για δυστυχίες, αφάνταστες για τους περισσότερους από εμάς, με την ισχυρή φωνή της υπερηφάνειας, κατά κάποιο τρόπο, υπερηφάνειας για το ότι αυτό είναι το παρελθόν τους και για το ότι παρά αυτές τις αντιξοότητες, επιβίωσαν.

Δεν γνωρίζω τη ζωή σε ένα μικρό χωριό στα ελληνικά βουνά. Άλλα γνωρίζω για την ζωή εκεί. Δεν ξέρω πως είναι η προετοιμασία για το Πάσχα σε ένα μικρό χωριό όπου όλοι οι άνθρωποι έχουν κοινή πίστη και κουλτούρα. Δεν έχω γνωρίσει τη χαρά της σποράς και την ελπίδα που έρχεται με την Άνοιξη και την εποχή του θερισμού, ή τη χαρά του παιχνιδιού δίπλα στο ποτάμι με έναν φίλο ή του σχεδιασμού ενός χάρτη για το σχολείο στην μπροστινή βεράντα με έναν συμμαθητή, με τις κατσίκες κάτω στον κήπο, ή την ονομασία μιας κότας ή μιας κατσίκας που αγαπά ιδιαίτερα η οικογένεια. Επίσης δεν γνωρίζω το φόβο του πολέμου, της πείνας, του να μην έχεις "καλά" παπούτσια να φορέσεις στην εκκλησία. Δεν γνωρίζω το φόβο του να ταΐζεις στρατιώτες στην κουζίνα ελπίζοντας η οικογένεια να μείνει ζωντανή όταν αυτοί θα φύγουν. Δεν γνωρίζω πως είναι να βλέπεις φίλους και συγγενείς να σκοτώνονται ή γείτονες να καίγονται τα σπίτια τους. Δεν ξέρω τι σημαίνει να αφήνεις την πατρίδα μόνο με μία ελπίδα. Δεν ξέρω τι σημαίνει να κτίζεις μία νέα ζωή σε μία νέα χώρα. Αυτά δεν τα γνωρίζω. Δεν τα έχω ζήσει. Γνωρίζω όμως για αυτά. Αυτές οι εμπειρίες δημιουργούν μια ιστορία και η δική μου ιστορία αρχίζει από αυτές. Υπάρχει ένα όμορφο μικρό χωριό στα βουνά της Ελλάδος με μία πολύ μεγάλη ιστορία. Αυτή είναι η ιστορία μου. Αυτή είμαι εγώ. Ποια είναι η δική σας ιστορία;

Eleni Passes

Brick, NJ

April 2003

Ο Δημήτρης Μακρυγιάννης Θυμάται

Ο δρόμος που ο **Δημήτρης Μακρυγιάννης** ταξίδεψε στην Ελλάδα και στην Αμερική ήταν μακρύς και δύσκολος. Όταν ρωτήθηκε σε μια τηλεφωνική συνέντευξη με την ΕΝΩΣΗ για τις εμπειρίες του από τη ζωή του στην Ελλάδα, αναφέρθηκε με νοσταλγία για την "καλή ζωή" στο χωριό αλλά και με λύπη για τις θηριωδίες που είδε με τα μάτια του κατά τη διάρκεια του πόλεμων του 1940.

Το τέταρτο παιδί του **Παναγιώτη** και της **Αικατερίνης Μακρυγιάννη**, ο Δημήτρης γεννήθηκε στο Μεγάλο Χωριό το 1937. Θυμάται με υπερηφάνεια ότι ο πατέρας του ήταν ξυλουργός. Ο Δημήτρης είπε ότι ο πατέρας του "έχτιζε το σπίτι τους και κατασκεύαζε βαρέλια, καρδάρες για την μεταφορά του γάλατος και άλλα οικιακά σκεύη, ορισμένα εκ των οποίων, εκτίθενται στο Λαογραφικό Μουσείο του Μεγάλου Χωριού".

Με αγάπη θυμάται το Μεγάλο Χωριό σαν ένα χωριό με πολλά μαγαζιά, ένα κουρείο, γιατρό, ξενοδοχείο, φούρνο και ένα δημοτικό σχολείο με 300 μαθητές. "Ήταν καλή ζωή" είπε "οι άνθρωποι ασφαλείς και ελεύθεροι συνήθιζαν να κοιμούνται στο μπαλκόνι το καλοκαίρι". Γείτονες, συγγενείς και φίλοι είχαν καθημερινή επαφή. Οι πρώτες εντυπώσεις της καλής ζωής στο χωριό δεν κράτησαν πολύ για τον μικρό Δημήτρη.

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος και ο Εμφύλιος στην Ελλάδα έφεραν τα πάνω κάτω στο ειρηνικό χωριό. "Έχω τρομερές αναμνήσεις από τον πόλεμο. Ακόμη και αν θέλεις να ξεχάσεις δεν μπορείς. Δεν θέλω να έρχονται στο νου μου" είπε. Το περιστατικό που τα τέσσερα παιδιά του Μακρυγιάννη κλαίγοντας προσπαθούσαν να πάρουν τον πατέρα τους από τα χέρια των Ιταλών στρατιωτών παραμένει μία πολύ οδυνηρή ανάμνηση. "Πίκολο, Πίκολο", οι στρατιώτες έλεγαν όταν άφησαν τον πατέρα του Δημήτρη ελεύθερο. Αργότερα ο πατέρας του έσφιξε τα τέσσερα παιδιά στην αγκαλιά του και τους είπε "μου σώσατε τη ζωή" θυμάται ο Δημήτρης. Κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου την παραμονή των Χριστουγέννων 1947, σφαίρες πετούσαν πάνω από το κεφάλι του Δημήτρη κατά τη διάρκεια της μάχης που το Καρπενήσι, η πρωτεύουσα της Ευρυτανίας, έπεσε στα χέρια των κομμουνιστών.

Κατά την εξαετή περίοδο από το 1954 μέχρι το 1960, ο Δημήτρης εργάσθηκε σ' ένα παντοπωλείο πρώτα στον Πειραιά και μετά στην Αθήνα. Μετά την διετή στρατιωτική θητεία του στην Ελλάδα (1960 -1962), έφυγε για την Αμερική τον Απρίλιο του 1963 με το επιβατηγό πλοίο "Φρειδερίκη", προσκαλεσμένος από τον αδελφό του Χαράλαμπο κάτοικο της Thomasville, Georgia.

Αφού εργάστηκε για ένα χρόνο στο εστιατόριο του αδελφού του, μετακόμισε στη Νέα Υόρκη όπου εργάστηκε σε άλλο εστιατόριο. Επακολούθησαν δύο ταξίδια στην Ελλάδα για να επισκεφθεί την οικογένεια του και το Μεγάλο Χωριό. Το πρώτο το 1965 και το δεύτερο το 1967 όταν συνάντησε την μέλλουσα σύζυγό του. Ο Δημήτρης και η Ελένη, κόρη του Γεωργίου και της Μαρίνας Γιωργακόπουλου από τον Παπαδά Αρκαδίας, παντρεύτηκαν στις 22 Οκτωβρίου 1967, τρεις εβδομάδες μετά τη συνάντηση τους. Η Ελένη παρέμεινε στην Ελλάδα για τρεις μήνες μέχρις ότου ο Δημήτρης ετοίμασε την πρόσκλησή της στην Αμερική. Το 1967, ο Δημήτρης άνοιξε ένα μαγαζί γενικού εμπορίου στην Αστόρια της Νέας Υόρκης που λειτούργησε μέχρι το 1975, όταν μετακόμισε με την οικογένειά του στην Σάρλοτ της Βορείου Καρολίνα όπου εξακολουθούν να κατοικούν μέχρι σήμερα. Το εστιατόριο που άνοιξε στην Σάρλοτ το ονόμασε **Μεγάλο χωριό "Big Village"**. Ο Δημήτρης συνταξιοδοτήθηκε το 1995. Τώρα βοηθά το γιο του στη διαχείριση ενός καφενείου.

Ο Δημήτρης ήταν εκείνος που άρχισε διάλογο με άλλους συγχωριανούς του σχετικά με την ίδρυση συλλόγου στην Αμερική ώστε να διατηρηθεί η επαφή τους. Η αρχική αυτή συζήτηση οδήγησε στη δημιουργία του Συλλόγου Μεγαλοχωριών το 1988 με πρώτο Πρόεδρο της τον Δημήτρη Μακρυγιάννη. Ο Δημήτρης με μεγάλη χαρά είπε "ο Σύλλογος έσμιξε ανθρώπους που δεν είχαν συναντηθεί εδώ και 30 χρόνια. Είμαι ευτυχισμένος που εξακολουθεί να βρίσκεται εν ενεργείᾳ".

Ο Δημήτρης και η Ελένη έχουν τρία παιδιά. Την Αικατερίνη Παναγιωτοπούλου που μένει στην Ατλάντα, την Μαρίνα Κουκούτση και το Παναγιώτη που μένουν στην Σάρλοτ. Και τα σημαντικότερα πράγματα στη ζωή του Δημήτρη: "Είμαι ευγνώμων γιατί έχουμε τρία καλά παιδιά και δύο καλούς γαμπρούς. **Καλά είναι τα χρήματα αλλά το πιο σημαντικό είναι η οικογένεια.**

Η σύζυγός μου ήταν πάνα στο πλευρό μου. Είμαι υπερήφανος που πάντα αλληλοβοηθόμασταν. Τα παιδιά μας δεν είναι σαν και εμάς - ξεκίνησαν καλά γνωρίζοντας Αγγλικά και Ελληνικά. Ευχαριστώ τον Θεό που είμαστε σήμερα καλύτερα από ότι πριν πολλά χρόνια".

Γ.Α.Π. (G.A.P.)

— · — · — **Επιτέλους. Έφθασα στην Αμερική! Δημήτριος Τριανταφύλλης**

Το 1960, ο τότε 21 ετών Δημήτριος Τριανταφύλλης ναυτολογήθηκε στο Ελληνικό Εμπορικό Ναυτικό και κατέθεσε στην τότε ελληνική κυβέρνηση το ποσό των 8.000 δραχμών ως εγγύηση (σε περίπτωση που δεν επέστρεψε) για να του επιτραπεί το ταξίδι με το Εμπορικό Ναυτικό εκτός Ελλάδος. Ο στόχος του ήταν να καταλήξει στην Αμερική και να μείνει εκεί. Για τα επόμενα δώδεκα χρόνια, ο Δημήτριος πέρασε μια ταλαιπωρία μία μετά την άλλη στην προσπάθειά του να γίνει πολίτης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Για αυτόν όμως, η ταλαιπωρία δεν ήταν κάτι καινούργιο. Το μεγαλύτερο από τα τρία παιδιά του Κώστα και της Ζωής Τριανταφύλλη από Γαύρο, ο Δημήτριος θυμάται ότι από τα πέντε του χρόνια δούλευε σε ένα καφενείο και παντοπωλείο που λειτουργούσε ο πατέρας του. Κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου στην Ελλάδα, η οικογένειά του μεταφέρθηκε σε διάφορα μέρη, Καρπενήσι, Λαμία, Στάμνα, Μεσολόγγι, και πάλι στο Γαύρο. Παρακολουθώντας σχολείο στα διάφορα αυτά μέρη, ο Δημήτριος κατάφερε να τελειώσει την έκτη δημοτικού. Καλός μαθητής όπως ήταν, τελείωσε και τρία χρόνια γυμνασίου στο Καρπενήσι το 1955. Για να υποστηρίξει οικονομικά την οικογένειά του, έφυγε για την Αθήνα όπου δούλεψε σε κατάστημα ρούχων. Ζούσε με άλλα τέσσερα άτομα, δούλευε κατά τη διάρκεια της ημέρας και πήγαινε σχολείο τα βράδια, μέχρι να τελειώσει το γυμνάσιο. Ακολούθησε μια δουλειά δύο ετών σε καφέ- μπαρ. Ως νεαρός με φιλοδοξίες, ο Δημήτριος εξέτασε διάφορες δουλειές. Μια δουλειά σερβιτόρου στην περιοχή της Πλάκας στην Αθήνα δεν προσέφερε πολλές προσδοκίες για το μέλλον. Ήταν το 1960. Ο πηγαίμος στην Αμερική - στη χώρα της επαγγελίας - ήταν ένα όνειρο και το 1960 ήρθε η ώρα αυτό το όνειρο να γίνει πραγματικότητα. Ναυτολογήθηκε λοιπόν στο Εμπορικό Ναυτικό με την ελπίδα ότι κάποτε θα έφθανε στην Αμερική.

Το σχέδιο του όμως να φθάσει στην Αμερική μέσω των ταξιδιών του απέτυχε. Πίστευε ότι ο καλύτερος τρόπος να φτάσει στην Αμερική ήταν να παραμείνει στην Αλβανία όταν το πλοίο του παρέδωσε εκεί σιτάρι από την Κίνα. Δυστυχώς, η στενή παρακολούθηση από τους αρμόδιους εμπόδισε τον Δημήτριο να κάνει την κίνηση αυτή. Μεγάλες ταλαιπωρίες ακολούθησαν. Ενώ έπρεπε να παρουσιασθεί στο στρατό τον Ιανουάριο 1961, το πλοίο του καθυστέρησε και παρουσιάσθηκε αργότερα. Για το λόγο αυτό, δικάστηκε σε στρατιωτικό δικαστήριο, έχασε την εγγύηση των 8.000 δραχμών, τον έστειλαν στην Τρίπολη για βασική εκπαίδευση και τελικά τον έστειλαν στη Μακεδονία για δύο χρόνια από 1961-1962.

Ο Τριανταφύλλης όμως κράτησε ζωντανή την επιθυμία του να έλθει στην Αμερική. Τον Αύγουστο 1963, ήλθε στην Αμερική ως επισκέπτης για να δει την αδελφή του Μαρία στη Νέα Υόρκη. Με βοήθεια δικηγόρου, ανανέωσε αρκετές φορές τη βίζα του, μέχρι που η αδελφή του έγινε αμερικανίδα πολίτης. Τότε, με την βοήθεια της αδελφής του και δικηγόρου, ο Δημήτριος κατάφερε και έγινε μόνιμος μετανάστης. Έγινε Αμερικανός πολίτης το 1972. "Είμαι υπερήφανος" δήλωσε. "Τα κατάφερα και πολλές φορές δεν θέλω να θυμάμαι τον αγώνα που έκανα". Ο Δημή-

τριος αναπολεί με υπερηφάνεια όταν πήγε να δηλώσει ότι θέλει να πολεμήσει στο Βιετνάμ, αλλά δεν έγινε δεκτός γιατί είχε ήδη υπηρετήσει σε σύμμαχο χώρα. Όταν ήρθε στην Αμερική, δούλεψε σε εστιατόρια για πέντε χρόνια, έγινε γουναράς και δούλεψε στον τομέα αυτό για εννέα χρόνια. Το 1979, αυτός και ο μακαρίτης αδελφός του ξεκίνησαν το συνεργείο Auto Repair Shop στο Bayside του New Jersey, μια επικερδή επιχείρηση που ακόμα και σήμερα λειτουργεί. Υπηρεσία στα κοινά και στην παροικία έπαιξε σημαντικό ρόλο στη ζωή του Δημήτριου. Για παράδειγμα, έγινε μέλος του Συλλόγου Ευρυτάνων Αμερικής - Παναγία Προυσσιώτισα της Νέας Υόρκης από το 1963, όπου έχει υπηρετήσει σε όλες τις ιδιότητες, και τώρα είναι πρόεδρος του οργανισμού. Είναι επίσης μέλος του Συλλόγου Μεγαλοχωριτών. Ο Δημήτριος παντρεύτηκε την Γεωργία Κίτσου, κόρη του Χρήστου και της Ελένης Κίτσου από το Αγρίνιο. Με μια λάμψη στα μάτια, θυμάται "συναντηθήκαμε στις 26 Ιουλίου 1971, όταν είχα επισκεφθεί την Ελλάδα και παντρευτήκαμε στις 15 Αυγούστου. Έχουν τέσσερα παιδιά: Κώστας, σχεδιαστής, Ζωή, πωλήσεις φαρμακευτικών, Ανδριάνα, βοηθός δικηγόρου και τη Χριστίνα, φοιτήτρια στο Manhattanville College, Westchester, New York. Ο Δημήτριος δηλώνει: "Είμαι υπερήφανος που τα κατάφερα σε αυτή την όμορφη χώρα και έφτιαξα μια καλή οικογένεια με τη γυναίκα του τη Γεωργία".

Γ.Α.Π. (G.A.P)

— · — · —

Ένα Θαυμάσιο μήνυμα από τον George Carlin

Το παράδοξο των καιρών μας ότι είναι ότι έχουμε ψηλότερα κτήρια αλλά λιγότερη υπομονή, ευρύτερους αυτοκινητόδρομους, αλλά στενότερες απόψεις. Ξοδεύουμε περισσότερα, αλλά έχουμε λιγότερα, αγοράζουμε περισσότερα, αλλά απολαμβάνουμε λιγότερο. Έχουμε μεγαλύτερα σπίτια, αλλά μικρότερες οικογένειες, περισσότερες ευκολίες, αλλά λιγότερο χρόνο. Έχουμε περισσότερα πτυχία, αλλά λιγότερη λογική, περισσότερες γνώσεις, αλλά λιγότερη κρίση, περισσότερους εμπειρογνώμονες, αλλά περισσότερα προβλήματα, περισσότερα φάρμακα, αλλά χειρότερη υγεία.

Πίνουμε πολύ καπνίζουμε πολύ, ξοδεύουμε πολύ απρόσεκτα, αλλά γελάμε λίγο, οδηγούμε πάρα πολύ γρήγορα, θυμώνουμε πολύ, ξενυχτάμε περισσότερο, ξυπνάμε κουρασμένοι, διαβάζουμε επίσης λίγο, βλέπουμε πάρα πολύ τηλεόραση, και προσευχόμαστε πολύ σπάνια. Έχουμε πολλαπλασιάσει τα αποκτήματά μας αλλά έχουμε μειώσει τις αξίες μας. Μιλάμε πολύ, αγαπάμε πολύ σπάνια, και μισούμε πολύ συχνά. Έχουμε μάθει πώς να βγάζομε προς το ζειν, αλλά όχι να φτιάχνουμε τη ζωή μας. Έχουμε προσθέσει χρόνια στη ζωή μας, αλλά όχι ζωή στα χρόνια μας.

Φτάσαμε: στο φεγγάρι αλλά δεν διασχίζουμε το δρόμο να χαιρετήσουμε ένα καινούργιο γείτονα. Κατακτήσαμε το διάστημα αλλά όχι την ηρεμία μας. Καταφέρνουμε μεγαλύτερα πράγματα, αλλά όχι καλύτερα. Καθαρίσαμε την ατμόσφαιρα, αλλά έχουμε μολύνει την ψυχή. Έχουμε κατακτήσει το άτομο, αλλά όχι τις προκαταλήψεις μας. Γράφουμε περισσότερο, αλλά μαθαίνουμε λιγότερο. **Προγραμματίζουμε περισσότερα αλλά ολοκληρώνουμε λιγότερα.** Έχουμε μάθει να βιαζόμαστε, αλλά να μην έχουμε υπομονή.

Φτιάχνουμε περισσότερους ηλεκτρονικούς υπολογιστές για να φυλάξουμε περισσότερες πληροφορίες, για να παραγάγουμε περισσότερα αντίγραφα των πάντων, αλλά επικοινωνούμε

όλο και λιγότερο.

Αυτός είναι ο καιρός των fast foods και της αργής πέψης, των υπέρβαρων ανθρώπων αλλά μικρών προσωπικοτήτων, του μεγάλου οικονομικού κέρδους και των επιφανειακών σχέσεων. Είναι ο **καιρός των δύο οικογενειακών εισοδημάτων** αλλά **περισσοτέρων διαζυγίων**, πιο φανταχτερών σπιτιών, αλλά χαλασμένων οικογενειών. Αυτές είναι ημέρες των γρήγορων ταξιδιών, της πάνας μίας χρήστης, της αναλώσιμης ηθικής, των σχέσεων μιας νύχτας, των υπέρβαρων ανθρώπων, και των χαπιών που διαθέτουν τα πάντα, από την ευθυμία, ως την ηρεμία και το θάνατο. Βρισκόμαστε στην εποχή που η τεχνολογία σας φέρνει αυτήν την επιστολή, και σας δίνει την επιλογή να μοιραστείτε αυτό το μήνυμα, ή με ένα κτύπο να το διαγράψετε.

Θυμηθείτε να ξοδέψετε λίγο χρόνο με τους αγαπημένους σας, επειδή δεν θα ζήσουν για πάντα. Θυμηθείτε να πείτε μια καλή κουβέντα σε κάποιο παιδί που σας κοιτάζει με δέος, επειδή σύντομα θα μεγαλώσει και θα φύγει από κοντά σας. Θυμηθείτε να δώσετε ένα θερμό αγκάλιασμα σε αυτόν που βρίσκεται δίπλα σας, γιατί αυτό είναι ο μόνος θησαυρός που μπορείτε να δώσετε με την καρδιά σας και δεν στοιχίζει δεκάρα.

ΚΑΛΕΣΜΑ

ΠΑΝΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ 2004

**Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου
μετά την οργάνωση του Πανμεγαλωχωρίτικου
Ανταμώματος τον Αύγουστο του 2001,
στον Αη Θανάση αποφάσισε
την διοργάνωση του ανά Ζετία.**

**Ετοι τον Αύγουστο 2004 καλεί κάθε Μεγαλοχωρίτη
όπου γης να φροντίσει να βρίσκεται
στο ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ, όσο πιο πολλές γενιές.**

**Είναι μια υπέροχη ευκαιρία γιατί το 2004
συμπίπτει η Ελλάδα να διοργανώνει τους
Ολυμπιακούς Αγώνες.**

**Ολοι λοιπόν, αδέλφια όσο πολλοί γίνεται
μετά την Ολυμπιάδα στην Αθήνα, στον Αη Θανάση
στο δεύτερο Πανμεγαλοχωρίτικο αντάμωμα.**

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Η μικρή μας Ιστορία

Ο Γάμος του Μήτσου στο Χωριό

- Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος (30)

Η Διαμάντω περιμένε τη μέρα του γάμου με μεγάλο σεβδά. Θα πήγαινε νύφη σε κεφαλοχώρι με τα εύφορα ποτιστικά χωράφια στην ποταμιά που βγάζανε τα νόστιμα φασόλια και μπόλικο καλαμπόκι. Τα λόγια της κυρά Μπιρμπίλως της νταρντάνας την έπεισαν ότι θα έβλεπε χαιριώντερα από μια στερημένη ζωή βοσκώντας τα γύδια, και με μια παραμάνα να τη χουϊάζει για ψύλλου πηδημά.

Τα χαμπέρια για τον επικείμενο γάμο, πέρασαν γρήγορα από στόμα σε στόμα, και οι καλοθελητάδες έπιασαν και αυτοί δουλειά. Ένας, ήρθε στο χωριό και ρώτησε να μάθει τι καπνό φουμάρει ο Μήτσος. Οι κουβέντες που άκουσε δεν ήταν καλές. Τούπαν ότι είναι ρεμάλι, τεμπέλης και μπεκρής. Ακόμη, ότι έχει πολλά χοῦια φερμένα από τη Σταμπούλ όταν τάπαν αυτά στη Διαμάντω, εκείνη δεν ήθελε να τα πιστέψει. Λίγο έλειψε να τη βαρέσει ταμπλάς. Εν τω μεταξύ, η κυρά Μπιρμπίλω η νταρντάνα, μια κωλοπετσωμένη προξενήτρα, πήγαινε και έρχονταν στα δύο χωριά να αποκαταστήσει την αλήθεια. Τι λες παιδακίμ, είπε στη Διαμάντω, θα χάσεις τέτοιο κελεπούρι; Θα πας νύφη στο Τρανό Χωριό και το σκέπτεσαι; Τι κουραφέζαλα είναι αυτά που σούπιαν για του Μήτσου. Να κανονίσουμε για το γάμο να γίνει μετά τον τρύγο Διαμάντωμ'. Η Διαμάντω όμως με το Μήτσο τα βρήκαν καλύτερα, σε πείσμα των καλοθελητών. Είχαν κιόλας κάνει δεσμό. Ο Μήτσος έβαζε στην τσέπη δύο, τρια λουκούμια και πέρναγε κρυφά στο διπλανό χωριό να συναντήσει τη Διαμάντω. Ο κόσμος είν'κακός, έλεγε ο ένας στον άλλο. Εμείς όμως θα παρθούμε. Σα ... θελει η νύφη και ο γαμπρός, είπε η Διαμάντω. Οι καλοθελητάδες ας πάνε να κόψουνε το λαιμό τους, είπε ο Μήτσος. Καλύτερα να'ς βγει του ματ' παρά τ'όνομα, συμπλήρωσε. Στα μάτια της Διαμάντως, ο Μήτσος φαινόταν ένας ασίκης και ντερμπεντέρης άντρας με μάτια τσακίρικα, αυτό που λέμε, έξω φτώχεια και καλή καρδιά. Άλλα και ο Μήτσος, είχε για τα καλά δαγκώσει τη λαμαρίνα. Μέσα στο μυαλό του έκανε όνειρα. Νισάφι. Η ζωή του μαγκούφη τελείωνε. Θα άνοιγαν δικό τους σπιτικό, θάρθουν και δυο, τρία κουτσούβελα, να ιδεί ζωή το σπίτι. Αυτός θα δούλεψε στο μεροκάματο και κανένα μισιακό χωράφι και η Διαμάντω θα βόσκαγε πιεντές έξι μαρτίνια για να έχει το σπίτι αρτμή και κρέας για τη Λαμπρή.

Ο γάμος ορίσθηκε να γίνει την ημέρα της Παναγίας της Πολυσπορίτισσας. Ήταν μέρα που φέρνει γούρι για τα γεννήματα και προκοπή στα νοικοκυριά. Ήταν κιόλας τρυγητής μήνας, τα σταφύλια ροδοκοκκίνιζαν στις αυλές. Η χρονιά πήγε καλά. Τα χωράφια έδωσαν μπόλικο μπερεκέτι, τα καλαμπόκια θέριεψαν και τα φασόλια δεν τα πείραξε η αρρώστια. Γέμισαν τα αμπάρια με γεννήματα.

Εκείνο το καλοκαίρι χτίζονταν τρία τέσσερα σπίτια κωνσταντινοπολίτικα, και ο Μήτσος κουβάλαιγε με το γαϊδούρι πέτρα από το νταμάρι. Τώρα από σπάταλος, έγινε τσιφούτης. Τον παρά τον έκρυβε στο σεντούκι για τα έξοδα του γάμου. Ήταν κατά βάθος μερακλής, ήθελε να καλέσει όλο το χωριό και να γίνει τρικούβερτο γλέντι μετά τα στέφανα.

Η Διαμάντω ξενύχταγε με τη λάμπα ετοιμάζοντας τα προικιά. Τι καινούργιους μπερντέδες κένταγε, τι τσουράπια έπλεκε, τι τσεβρέδες αγόρασε.

Ήταν άξια και χρυσοχέρα. Όλοι είχαν να το λένε. Για τις βέρες, ο Μήτσος το ξανασκέφθη-

κε. Έβγαλε από το σεντούκι παράδες, και ένα πρωί, με το χάραμα της μέρας, πήγε ντουγρού πάλι στο Καρπενήσι να τις αλλάξει και να παραγγείλει μαλαματένιες. Μπορεί νάμια λίγο μπεζεβέγκης, σκέφθηκε, αλλά να κοροϊδέψω τη Διαμάντω και να παντρευτώ με κάλπικες μπακιένιες βέρες, είναι γρουσουζιά. Πρέπει να ξεχάσω τα χούια που έφερα από το κουρμπέτι, είπε στον εαυτό του.

Η μέρα που θα γινόταν ο γάμος πλησίαζε. Ο καιρός κείνο το φθινόπωρο ήταν γλυκός, τα πρωτοβρόχια δεν ήρθαν ακόμα. Ο ήλιος πέρναγε ανάμεσα στις φυλλωσιές από τα κλήματα και ζέσταινε το ξεραμένο χορτάρι, ύστερα από το καλοκαιριάτικο λιοπύρι. Πίσω από τις καγκελόπορτες, στα πέτρινα μεγαλοχωρίτικα αρχοντικά, μοσκοβόλαγαν ακόμα τα γιασεμιά και τα' αγιόκλημα.

Το νυφικό της Διαμάντως, τόραψε μια παλιά ονομαστή τρανοχωρίτισσα μοδίστρα, και ο Μήτσος το ξεχρέωσε κουβαλώντας ξύλα για το τζάκι, και με θελήματα. Η γριά Φροσύνη, η παραμάνα της Διαμάντως, έταξε πέντε σφάγια για το τσιμπούσι. Θα έδινε προίκα και την παλιά ραπτομηχανή που της άφησε η αδελφή της, που πέθανε νέα από ελονοσία. Ο Μήτσος γαμπριάτικο κουστούμι δεν αγόρασε. Έδωσε το παλιό να το σιδερώσει. Αγόρασε πουκάμισο και γραβάτα, αλλά κανένας στο χωριό δεν ήξερε να τη δέσει. Τελικά βρέθηκε ένας που ήρθε από την Αμερικα και τους έδειξε πώς γίνεται ο κόμπος. Συμφώνησαν και με τον παπά για τη μέρα και την ώρα που θα γίνονταν τα στέφανα. Κάλεσμα δεν έστειλαν. Ο μικρότερος αδελφός του Μήτσου, ο Λάμπρος, που ήταν από χρόνια σώγαμπρος στα καμποχώρια, θα έφερνε πεσκέσι δύο ασκιά κόκκινο κρασί. Ένα μπλαροφόρτι που λένε. Βλέπετε πήρε προίκα τριάντα ρίζες ελιές και ένα αμπέλι στην Προστοβά.

Την παραμονή του γάμου, ντάλα μεσημέρι, άρχισαν να αριβάρουν καμιά δεκαπενταριά νοματαίοι. Ήταν οι συμπεθέροι από το διπλανό χωριό. Σφάξανε αρνιά και κατσίκια για να ψήσουν. Οι γυναίκες έπλυναν τα τζιγέρια για το κοκορέτσι. Σφάξανε και κάνα - δύο γκιόσες γίδες να τις μαγειρέψουν με μακαρόνια να φάει ο κόσμος. Η γυναίκα του Λάμπρου, η Πιπίτσα, που ήρθε για το γάμιο, ήταν κοσμογυρισμένη. Έφτασε, λέει, μέχρι το παζάρι της Τατάρνας, και μια φορά πήγε και στην Πάτρα για να ιδεί το βασιλιά. Τη μέρα του γάμου έκανε κουμάντο στα μέσα και στα έξω. Ήταν στα τραταρίσματα. Κέρναγε τις γυναίκες φοντάν και λουκούμι, και κρασί με μεζέ τους άντρες. Οι ευχές άρχισαν να πέφτουν βροχή. Αϊτε Μήτσο, έλεγαν οι χωριανοί και οι συμπεθέροι, να ζήσετε σαν τα ψηλά βουνά. Η νύφη είναι από καλό σόϊ, της δώσαμε και το παλικαρόβότανο να'ς κάνει όλο σερνικά να πάνε στην ξενιτιά να καζαντίσουν.

Τα ασκιά με το κόκκινο κρασί τα βάλανε σε τρεις νταμιντζάνες και οι μερακλήδες το έτσουζαν για τα καλά μέχρι που φτάσανε στο τσακίρι κέφι. Τα νταούλια άρχισαν να βαράνε και όλοι μαζί τραγούδησαν πρώτα το τραγούδι που άρεσε στη Διαμάντω. "Σύρε ντζιγέρα το ντουνιά, και τον απάνω κόσμο Αριστείδη μου. Σύρε ντζιγέρα το ντουνιά και τον απάνω κόσμο ντζοβαΐρι μου. Και αν' εβρεις άλλην σαν και εμένανε, ρίζε και σκότωσέ με Αριστείδη μου. Ρίζε και σκότωσέ με Ντζοβαΐρη μου".

Η κυρά Μπιρμπύλω, η νταρντάνα, στέκονταν και καμάρωνε. Ένα ακόμα προξενιό της έστρεξε. Ο Μήτσος την είχε στα όπα - όπα. Στεφάνωσε κιόλας τους νεόνυμφους, και θα ήταν, σα να πούμε, ο δικός τους μπεσαλής άνθρωπος. Μετά τον Ησαΐα στο σπίτι κάηκε το πελεκούδι. Πλάκωσε πολύς κόσμος για τις ευχές, και προπαντός να επωφεληθούν το φαγοπότι. Άκουσαν για το καλό κρασί και τα ψητά στη σούβλα και ήθελαν να καλοσκαιρίσουν βλέπετε.

Με τα νταούλια να βαράνε και το κρασί να τρέχει μπόλικο, οι ευχές και τα καλαμπούρια πήγαιναν βροχή. Χόρεψε και η γυναίκα του Λάμπρου η Πιπίτσα και όλοι θαύμαζαν την τσαχτινιά της. Οι τσιούπες του χωριού, που κορόιδευαν τον καημένο το Μήτσο, τρέχανε να βρούνε κου-

φέτα να βάλουν τη νύχτα στο προσκέφαλο για να ονειρευτούν το νέο που θα παντρευτούν. Ήταν η δεκαετία του τριάντα. Κανείς δεν φανταζόταν ότι η ζωή στο όμορφο γαληνεμένο κεφαλοχώρι σε λίγα χρόνια θα άλλαξε τόσο δραματικά με τη θύελλα του πολέμου που έμελλε να ξεσπάσει - Συνεχίζεται. "Αθάνατη Ελληνική Γλώσσα".

Γιώργος Κ. Σταυράκης

Στο επόμενο τεύχος της ΦΩΝΗΣ: Η ζωή του Μήτσου και της Διαμάντως στο χωριό.

Σημείωση: Τα ονόματα και οι περιγραφές, της μικρής ιστορίας, είναι τελείως φανταστικά και δεν έχουν σχέση με πραγματικά πρόσωπα.

ΤΟΥΡΚΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Για να γράψουμε τη μικρή ιστορία του Μήτσου χρειάστηκαν αυτές οι λέξεις.

Ασίκης = αγαπητικός, λεβέντης
 Αρτομή (ελλην.) = γαλακτοκομικά
 Αμπάρι = ξύλινο κιβ. για σιτηρά
 Ασκί = δέρμα ζώου για υγρά
 Βέρες = (ιταλ.) χρυσό δαχτυλίδι αρραβώνων
 Γραβάτα = (ιταλ.) λαιμοδέτης
 Γιασεμί = ο ίασμος, αρωματικό φυτό
 Γκιόσα = παλιά στέρφη γίδα
 Γλέντι = διασκέδαση με φαγοπότι
 Γούρι = καλή τύχη, προκοπή
 Γουρουσούζης = που φέρνει κακοτυχία
 Καζαντίζω = αποκομίζω κέρδη, πλουσταίνω
 Κάλπικο = πλαστό, ψεύτικο
 Κατσίκι = (αλβαν.) ερίφιο
 Κουτσούβελα = μικρά παιδιά
 Κοκορέτσι = (αλβαν.) εντόσθια ψητά στη σούβλα
 Κελεπούρι = ευκαιρία
 Κουραφέξαλα = (ελλ.) ανόητα λόγια
 Κωλοπετσωμένη = (ελλ.) καταφερντζού, πολύ έξυπνη
 Μπεκρής = μέθυσος
 Μερακλής = που έχει έντονο ζήλο
 Μπεροτές = κουρτίνα
 Μπερεκέτι = γεωργικό προϊόν
 Μαγκούφης = μόνος, έρημος, κακομοίρης
 Μοδίστρα = (γαλλ.) ράφτρα
 Μπαταχτσής = αναξιόπιστος και κακοπληρωτής
 Μπακίρι = χαλκός, δοχείο χάλκινο
 Μπεσαλής = (αλβαν.) έμπιπτος
 Νταρντάνα = (ιταλ.) εύσωμη γυναίκα
 Ντάλα = ακριβώς
 Νταούλια = τα μουσικά όργανα
 Νταμιτζάνα = γυάλινο δοχείο για υγρά

Νταμάρι = λατομείο
 Ντουνιάς = ο κόσμος, η κοινωνία
 Νισάφι = αρκετά
 Ντουγρού = κατ'ευθείαν
 Ντερμπεντέρης = ανοιχτόκαρδος, λεβέντης
 Ντζιγερίζω = περιηγούμαι
 Ντζοβαΐρης = χρυσός, αγαπημένος
 Παράς = το χρήμα
 Παζάρι = ανοικτή λαϊκή αγορά
 Ρεμάλι = άνθρωπος ανάξιος, τιποτένιος
 Σεβδάς = καπημός, αγάπη
 Σεντούκι = μπαούλο, ξύλινο κιβώτιο
 Σώγαμπρος (ελλην.) = που κατοικεί στο σπίτι της νύφης
 Σταμπούλ = η Κωνσταντινούπολη
 Τσαχπίνα = η πονηρή, ερωτιάρα
 Τσιούπα = (αλβαν.) ανύπαντρη κοπέλα
 Τσιμπούσι = γενναίο φαγοπότι
 Τσουράπια = κάλτσες μάλλινες
 Ταμπλάς = αποπληξία
 Τσεβρές = ύφασμα για κέντημα
 Τσακίρικο = γαλανό
 Τσιφούτης = τσιγγούνης, φιλάργυρος
 Τζιγέρι = εντόσθια ζώου ή ανθρώπου
 Τρατάρω = (ιταλ.) κερνώ γλύκισμα κ.λπ.
 Φοντάν = (γαλλ.) ζαχαρωτό
 Φουμάρω = (ιταλ.) καπνίζω τσιγάρο
 Χαϊρι = προκοπή, ευδοκίμηση
 Χαμπέρια = ειδήσεις, νέα
 Χουιάζω = επιπλήττω με κραυγές
 Χούϊ = κακή συνήθεια.

Γ.Κ.Σ.

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ

Ευχαριστήριο

Αγαπητοί μου Συμπατριώτες,

Ως Ρουμελιώτισσα αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες για την εμπιστοσύνη που μου δείξατε, έτσι ώστε να με αναδείξετε σε μια από τις πρώτες θέσεις των Δημοτικών Συμβούλων στο Δήμο της Αθήνας.

Και πάλι, όπως πάντοτε, δεν θα διαψεύσω, θα φανώ αντάξια της εμπιστοσύνης σας.

**Κέλλυ Μπουρδάρα
Πρώην Υπουργός
Β' Αντιδήμαρχος Δήμου Αθηναίων**

Ο αγαπητός φίλος του Μεγάλου Χωριού και του Συνδέσμου μας τακτικός συνεργάτης της Φ.Μ.Χ. με αξιόλογα θέματα κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΗΤΣΙΟΣ στις αρχαιρεσίες της Ενώσεως Συντακτών μη Ημερησίων Εντύπων και Ρ/Τ Μέσων Ελλάδος, που έγιναν στην Αθήνα 2/3/2003 ήρθε δεύτερος σε ψήφους.

Θερμά τον συγχαίρουμε και περιμένουμε συνέχιση της αξιόλογης συνεργασίας του.

Τάσος Κοντομέρκος

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Ο.Ε.Σ.

Έγιναν στις 12-01-03 για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Ευρυτανικών Συλλόγων (Ο.Ε.Σ.), οι εκλεγέντες υποψήφιοι συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής:

Τσιώλης Δημ., Πρόεδρος

Σταμέλος Δήμος, Α' Αντ/δρος

Κονδύλης Αθανάσιος, Β' Αντ/δρος

Τσιαμάκης Βασίλειος, Γεν. Γραμματέας

Τραστέλης Νικόλαος, Αναπληρ. Γ. Γραμματέας

Καλαντζής Ιωάννης, Οργανωτικός Γραμματέας

Ραυτογιάννης Ευθύμιος, Ταμίας

Τσιγαρίδας Ταξιάρχης, Βοηθός Ταμία

Μάνδαλος Γεώργιος, Έφορος Τύπου και Δημ. Σχέσεων

Φούκας Κων/νος, Έφορος Πολιτιστικών Εκδηλώσεων

Και μέλη:

Καββαδίας Γεώργιος,

Κουτρουμάνος Παναγιώτης

Κονιαβίτης Δημήτριος

Ζαλοκώστας Ταξιάρχης και

Μάκκας Βασίλειος

Συγχαίρουμε το Δ.Σ. και του ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο έργο του για το καλό της Ευρυτανίας μας.

Ο κ. ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Τα καθήκοντα του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών ανέλαβε ο συμπατριώτης μας κ. ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ, από Μεσοκόμη, τ. Βουλευτής.

Ο κ. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ γνωστό για τη λατρεία που έχει στη γενέτειρά του, την οποία επισκέπτεται τακτικότατα, έχει προσφέρει πολλά στον τόπο μας και πιστεύουμε και από τη νέα θέση που έχει, δίπλα στον επίσης συμπατριώτη μας Υπουργό κ. ΧΡΗΣΤΟ ΒΕΡΕΛΗ, θα μας «δώσει» κι άλλα.

Ο κ. Παπαλέξης είχε θητεύσει με απόλυτη επιτυχία και ως Γ.Γ. του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, είναι συντοπίτης μας και οπωσδήποτε νιώσαμε ιδιαίτερη χαρά. Του ευχόμεθα και εδώ να έχει καλή επιτυχία.

Τάσος Κοντομέρκος

ΤΕΔΚ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΤΕΔΚ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Ύστερα από αραιεσίες συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Δ.Σ. της ΤΕΔΚ Νομού Ευρυτανίας, το οποίο έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Δημ. Τάτσης, Δήμαρχος: Απεραντίων

Αντιπρόεδρος: Δημ. Καρατσίκης, Δημ. Σύμβουλος Καρπενησίου

Γραμματέας: Χρ. Δημητρόπουλος, Δήμαρχος Ασπροποτάμου

Μέλη: Χρήστος Μπούρας, Βασ. Καραμπάς, Κων/νος Κρουστάλλης, Ευάγγελος Κατσιφός.

Εκφράζουμε τα συγχαρητήριά μας και τις ευχές μας για επιτυχία στο μεγάλο και δύσκολο έργο τους.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ...ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ...ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ...

Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορούμαστε τα ευχάριστα γεγονότα που συμβαίνουν στη Μεγαλοχωρίτικη κοινωνία
και με ευχαρίστηση σας ενημερώνουμε με τη «Φ.Μ.Χ.».

ΕΝΩΣΗ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ "ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ"

Η Αντιπροσωπεία και η Επιτροπή Υποτροφιών της Ένωσης Ευρυτανών Αμερικής "ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ" σε εκδήλωση που οργανώθηκε στην πάντα ζεστή αίθουσα του Ξενοδοχείου ΠΑΡΝΩΝ του εκλεκτού Ευρυτάνα κ. **ΚΩΣΤΑ ΑΒΡΑΜΠΟΥ**, στις 22 Φεβρουαρίου 2003, ημέρα Σάββατο απένειμε χρηματικά βραβεία και μετάλλια σε Ευρυτάνες φοιτητές, διακριθέντες για την επίδοσή τους.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης παρουσίασε ο Γραμματέας της Επιτροπής Λυκειάρχης κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΡΙΧΙΑΣ**.

Μετά το καλωσόρισμα ευλόγησε τη βασιλόπιτα ο αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ** και στη συνέχεια ο Πρόεδρος της αντιπροσωπείας κ. **ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΛΑΧΟΣ**, σε σύντομη ομιλία του ανέφερε το ιστορικό της ίδρυσης του "ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ" και την πολυετή προσφορά των ξενιτεμένων Ευρυτάνων.

Ακολούθησαν οι βραβεύσεις των φοιτητών, χαιρετισμοί επισήμων και έκλεισε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Υποτροφιών πανεπιστημιακός κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΥΦΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ**.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (Ε.Ε.Ε.)

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 2-2-03, στο ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ, η πνευματική και κοινωνική εκδήλωση που οργάνωσε **η Εταιρία Ευρυτάνων Επιστημόνων (Ε.Ε.Ε.)**.

Η εκδήλωση περιλάμβανε την κοπή βασιλόπιτας και τη βράβευση προσωπικοτήτων που διακρίθηκαν για την πολύτιμη κοινωνική, πολιτική, εκπαιδευτική, πνευματική διοικητική, πολιτιστική και επιστημονική προσφορά τους, που τιμά και προβάλλει την Ευρυτανία.

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης ο καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου κ. **Μάρκος Ευρυβιάδης** ανέπτυξε το θέμα: "**Η Κύπρος και το μέλλον της Ευρώπης**".

Στην παραπάνω εκδήλωση παραβρέθηκε εκ μέρους του Συνδέσμου μας ο Πρόεδρος γιατρός **Τάσος Κοντομέρκος**.

Η επέτειος της Μάχης της Καλλιακούδας

Την Κυριακή 17 Αυγούστου 2003 θα εορτασθεί φέτος η επέτειος της Ιστορικής Μάχης της Καλλιακούδας που έγινε στις 28-29 Αυγούστου το 1823. Η γιορτή γίνεται από το 1979 και είναι μνημόσυνο στην μνήμη όλων των προγόνων μας κυρίων Ευρυτάνων που θυσιάστηκαν στον εθνικό απελευθερωτικό αγώνα του γένους μας. Η στήριξη από όλους τους τοπικούς φορείς, αυτονότα, πρέπει να θεωρείται δεδομένη.

Ο Σύνδεσμός μας και ο Σύλλογος Ευρυτάνων "Η ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ" που έχουν την ευθύνη διοργάνωσης της εκδήλωσης, απέστελναν στους τοπικούς φορείς έγγραφο (βλέπε σελίδα....) καλώντας τους να συνδιοργανώσουν την εκδήλωση.

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ"**

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ
"Η ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ"**

ΙΔΡΥΜΑ ΓΑΖΗ-ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Το ίδρυμα ΓΑΖΗ - ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατά τη διάρκεια ανοικτής εκδήλωσης, που έγινε το Σάββατο 15-3-2003 στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Καρπενησίου απένειμε υποτροφίες και βραβεία σε μεγάλο αριθμό Ευρυτάνων φοιτητών, σπουδαστών και μαθητών που διακρίθηκαν στις σπουδές τους.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα Υποτροφιών και βραβείων που είχε εξαγγείλει τον περασμένο Οκτώβριο το Δ.Σ. του Ιδρύματος χορηγήθηκαν:

Ένδεκα υποτροφίες και εππά βραβεία για φοιτητές και μεταπτυχιακούς φοιτητές Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., καθώς και οκτώ βραβεία για αποφοίτους Γυμνασίων.

Την εκδήλωση παρακολούθησαν ο σεβασμιότατος Μητροπολίτης Ευρυτανίας κ. Νικόλας, ο ομότιμος καθηγητής Πλανεπιστημίου και Πρόεδρος της ακαδημίας Αθηνών κ. Μητσόπουλος, ο Νομάρχης Ευρυτανίας κ. Κοντογιώργος, ο Δήμαρχος Καρπενησίου κ. Καραμπάς, Διευθυντής Δασών Ευρυτανίας κ. Γ. Καραγεώργος, Δήμαρχοι πολλών Δήμων της Ευρυτανίας, οι τιμώμενοι φοιτητές, σπουδαστές ή μαθητές, πολλοί εκπαιδευτικοί από όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και πολλοί Ευρυτάνες.

Με την έναρξη της εκδήλωσης ο Πρόεδρος του Ιδρύματος κ. Γιάννης Καραχοντζής, αφού χαιρέτησε και ευχαρίστησε τους παρευρισκομένους, συνεχάρη τους τιμωμένους και τον εκπαιδευτικό κόσμο της Ευρυτανίας και αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του Ιδρυτή Νίκου Γαζή και του καθηγητή Κωνσταντίνου Τριανταφυλλόπουλου.

Μετά την απονομή των υποτροφιών η εκδήλωση έκλεισε με θεατρική παράσταση του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου Ρούμελης, το οποίο, με πρωταγωνιστή τον Πάνο Σκουρολιάκο, παρουσίασε ο έργο "Ο Χάρβεϋ, εγώ και το κουνέλι".

Γ.Κ.

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑ

**ΜΗΤΡΩΟΝ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
• ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΓΑΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ**
Καταρτισθείται συμφώνως τῷ Νύμω ΛΝΖ'

Με λύπη αναγγέλλουμε την αναβολή για την επόμενη έκδοση της συνέχειας των **ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΩΝ** λόγω έλλειψης χώρου.

(Σ.Ε.)

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ

Συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Δ.Σ. της ιστορικής ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, στις 26 Φεβρουαρίου 2003, ως εξής:

Πρόεδρος: Κωστοπαναγιώτης Παν.

Αντ/δρος: Ζωγραφοπούλου Ι.

Γραμματέας: Μπακογιάννης Αγαθοκλής

Ταμίας: Σιορόκος Βασίλειος

Εφορος: Γιαννακόπουλος Χρ.

Μέλη: Λιάσκος Ηλίας, Φούκας Κων/νος, Φαλλής Δημήτρης, Βράχας Νικόλαος

Καλή δύναμη στο δύσκολο έργο τους και με επιτυχίες.

❖ ❖ ❖

Προγραμματισμός Εκδηλώσεων Πανευρυτανικής Ένωσης

Η Πανευρυτανική Ένωση προγραμματίζει τις παρακάτω εκδηλώσεις:

- Εκδήλωση στο Καρπενήσι για την παρουσίαση του βιβλίου "ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ - ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΗΣ", του Γ.Α. Φαρμακίδη - επιμέλεια Κ. Παπαδόπουλου. Παράλληλα θα εντοχίσει πλάκα στο Γυμνάσιο Καρπενησίου με τα ονόματα των πρωτεργατών ανέγερσής του και θα γίνουν ονομασίες δρόμων από το Δήμο Καρπενησίου με τα ονόματά τους. Η εκδήλωση θα γίνει σε συνεργασία με τον Δήμο Καρπενησίου.
- Εκδήλωση στο Καρπενήσι για τα αποκαλυπτήρια της προτομής του ήρωα της Εθνικής Αντίστασης Δώρη Ανθή (Νίκου Ζωγραφόπουλου) σε συνεργασία με τον Δήμο Καρπενησίου.
- Συνέχιση των εξορμήσεων της ομάδας των γιατρών αλληλεγγύης και προσφοράς του θεάρεστου έργου τους.
- Συνέχιση της κυκλοφορίας του περιοδικού "Ευρυτανικά Χρονικά".
- Έκδοση βιβλίου του Μιχάλη Σταφυλά για τον Γεώργιο Καφαντάρη.
- Συμμετοχή στις εκδηλώσεις για την Εθνική Αντίσταση στην Βίνιανη, Κορυσχάδες και Δομνίστα.

Επίσης η "Πανευρυτανική" συμμετέχοντας στο πένθος για το θάνατο του Σεβασμιωτάτου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής Τιμόθεου, διέθεσε αντί στεφάνου 100 ευρώ για το Μουσείο Μεγάλου Χωριού.

**Ο Πρόεδρος
Παναγιώτης Κωστοπαναγιώτης**

Από τα "ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ ΝΕΑ" της Τετάρτης 28 Μαΐου 2003, αναδημοσιεύουμε ενδιαφέρον ρεπορτάζ που αναφέρεται στο θέμα των ιστορικών πέτρινων γεφυριών της Ευρυτανίας όπως το "Γεφύρι του Γαύρου". Με ερωτήσεις του Βασίλη Τσίπρα Βουλευτή Ευρυτανίας στους αρμόδιους Υπουργούς

Να σωθούν τα μνημεία της Ευρυτανίας

Κινδυνεύουν οι ιστορικές πέτρινες γέφυρες του Νομού μας

Ερωτήσεις για τη διάσωση τριών πολύ σημαντικών πέτρινων γεφυριών που αποτελούν και αναγνωρισμένα μνημεία από την αρμόδια Εφορία Αρχαιοτήτων (7η ΕΒΑ), κατέθεσε ο **Βουλευτής Ευρυτανίας Βασίλης Τσίπρας**. Πρόκειται για την παλιά πέτρινη "Γέφυρα του Γαύρου" που ενώνει τον Γαύρο με το Μεγάλο Χωριό και χρονολογείται από το 1830 και τη γνωστή "Γέφυρα του Μανώλη" στη Βινιανή που χρονολογείται από το 1654 και το "Γεφύρι Τέμπλας" το οποίο αποτελεί αξιόλογο και αντιρροσωπευτικό δείγμα στο είδος του, απαραίτητο για την μελέτη της εξέλιξης της αρχιτεκτονικής. Τρεις γέφυρες - μνημεία και τουριστικά αξιοθέατα που πρέπει να διατηρηθούν.

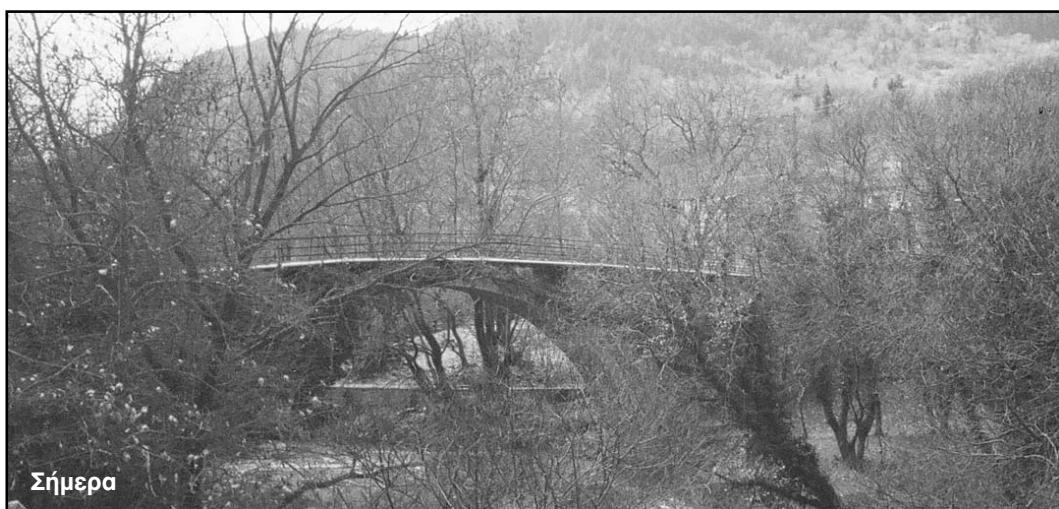
ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΓΑΥΡΟΥ

Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/Γ.Υ./Κ.Ε./812-7.02.03 απάντηση του Υπουργείου σε σχετική ερώτηση του **Βουλευτή Βασίλη Τσίπρα** για την προστασία της "Πέτρινης Κυκλικής Γέφυρας του Γαύρου" έχει γίνει συνεννόηση με την Τοπική αυτοδιοίκηση ώστε να απαγορευτεί η διέλευση αυτοκινήτων.

Η απαγόρευση διέλευσης αυτοκινήτων από την υπάρχουσα γέφυρα προσκρούει ωστόσο, σε αντικειμενικές δυσκολίες διότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος επικοινωνίας και οι τοπικοί φορείς αδυνατούν να διαθέσουν κονδύλια για την κατασκευή άλλης γέφυρας.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, βιώνοντας καθημερινά το πρόβλημα που ανακύπτει από την συνεχιζόμενη χρήση της Γέφυρας Γαύρου έχει προτείνει ως άμεσα υλοποιήσιμες εναλλακτικές λύσεις είτε να τοποθετηθεί σιδερένια γέφυρα με τη συνεργασία του Στρατού, είτε να χρηματοδοτηθεί εκτάκτως και για το συγκεκριμένο σκοπό από το Υπουργείο Οικονομικών στο πλαίσιο του άρθρου 18 του Ν. 2515/97 από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δεδομένου ότι η διάσωση της Γέφυρας Γαύρου, χτισμένης το 1830 και αναγνωρισμένης ως μνημείο από την αρμόδια Εφορία Αρχαιοτήτων (7η ΕΒΑ) συμβάλλει στη διατήρηση της πολιτιστικής φυσιογνωμίας του τόπου.

Στο πλαίσιο αυτό και εξαιτίας του ιστορικού χαρακτήρα της Γέφυρας Γαύρου ο Βουλευτής Ευρυτανίας Ρωτά τον Υπουργό Πολιτισμού, ποιες λύσεις εξετάζονται από τους αρμόδιους φορείς του υπουργείου Πολιτισμού για τη διάσωση της Γέφυρας Γαύρου, δεδομένου ότι οι τοπικοί φορείς δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα κατασκευής άλλης γέφυρας, αν προτίθεται ο Υπουργός Οικονομικών να εγγράψει στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για το σκοπό της διάσωσης του ιστορικού μνημείου του Στρατού με την Τοπική Αυτοδιοίκηση για την τοποθέτηση σιδερένιας γέφυρας ώστε να απαγορευθεί η διέλευση των αυτοκινήτων από τη Γέφυρα Γαύρου και να σωθεί το μνημείο.

Συναγωνισμός ή ανταγωνισμός;

Κων/νου Ηλ. Μήτσιου

Μια προσεκτική παρατήρηση και μελέτη των λέξεων συναγωνισμός και ανταγωνισμός μας οδηγεί με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι διαφέρουν, παρ'όλη την επιφανειακή τους ομοιότητα.

Στο συναγωνισμό βάζουν όλοι μαζί οι αγωνίζομενοι ένα στόχο και κοιτάζουν συνέχεια το στόχο. Ολοι μαζί αγωνίζονται τρέχοντας μπροστά να φτάσουν το στόχο, για να πετύχουν τον αντικειμενικό τους σκοπό. Εδώ η λέξη συναγωνισμός είναι ταυτόσημη με τη λέξη άμιλλα, που εκδηλώνεται ως αρετή μεταξύ ατόμων, ομάδων και λαών.

Στον ανταγωνισμό υπάρχει κι εκεί ο στόχος. Τρέχουν πολλοί, αλλά δεν τους ενδιαφέρει να τον φτάσουν και να πετύχουν τον αντικειμενικό τους σκοπό ούτε πολλές φορές τον βλέπουν καθόλου, γιατί δεν έχουν τα μάτια τους στραμμένα στο στόχο. Κοιτάζουν πλάγια για να μην τους ξεπεράσουν οι άλλοι, γίνονται αντίπαλοι, αντίζηλοι, αντιμέτωποι κι επιβουλεύονται την αμοιβαί-α εξουδετέρωσή τους.

Συναγωνίζονται οι επιστήμονες, οι μαθητές, οι αθλητές, οι καλλιτέχνες, οι άρχοντες της δημοτικής και νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, τα κράτη, οι πολιτιστικοί σύλλογοι, οι μικρές και μεγάλες κοινωνίες και πετυχαίνουν επιστημονικές κατακτήσεις, πνευματική ανέλιξη, αθλητικά ρεκόρ, εφευρέσεις, ποιότητα ζωής και ιστορικά επιτεύγματα.

Ανταγωνίζονται τα κράτη σε πολεμικούς εξοπλισμούς και οι πολεμικές βιομηχανίες για να προξενήσουν όλεθρο και καταστροφή. Ανταγωνίζονται οι άρχοντες των νομαρχιακών Αυτοδιοίκησεων και ευτελίζουν το Περιφερειακό Συμβούλιο, παρακωλύουν την ανάπτυξη περιφερειακής συνειδήσεως και εμποδίζουν τη λύση των ζεόντων προβλημάτων.

Ανταγωνίζονται η Εκκλησία και η Πολιτεία, δημιουργούν εχθρότητες και αντίπαλα στρατόπεδα, για να πετύχουν την αποτελμάτωση των προβλημάτων. Ανταγωνίζονται υποψήφιοι άρχοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημιουργούν κομματικά ψηφοδέλτια, αντιπαλότητες και χαρακώματα, για να εγκλωβίσουν το λαό και ευτελίσουν την Τ.Α.

Ο ανταγωνισμός σηματοδοτεί και χαρακτηρίζει την εποχή μας δημιουργώντας αναμέτρηση και διαπάλη σ'όλα τα επίπεδα της κοινωνικής πολιτικής, οικονομικής και θρησκευτικής ζωής. **Ενώ ο συναγωνισμός ανεβάζοντας το δείκτη της ατομικής δημιουργίας του ανθρώπου, πρωθεί και τη στάθμη της κοινωνικής προόδου.**

Η κοινωνική ή συλλογική ανέλιξη και πρόοδος είναι μια συνισταμένη με συνιστώσες τις ατομικές μας δημιουργίες. Γ'αυτό και η άμιλλα θεωρείται γενεσιουργός αιτία της προόδου ατόμων και λαών.

**Το δάσος είναι
πολύτιμη πηγή ζωής.
Προστάτεψε το από την καταστροφή**

Στην παρούσα στήλη παρουσιάζουμε Εφημερίδες, Περιοδικά και Βιβλία που αποστέλλονται στο Σύνδεσμό μας και αφορούν το χωριό μας, το Σύνδεσμό μας και την ευρύτερη περιοχή του Ευρυτανικού και Ρουμελιώτικου χώρου.

Α' ΕΝΤΥΠΑ

Με πλούσια όπως πάντοτε και ενδιαφέρουσα ύλη από την τοπική επικαιρότητα, την ιστορία, την Λασιγραφία, τα ήθη και έθιμα, τις θρησκευτικές εορτές και πανηγύρεις, τα εκκλησιαστικά της Τοπικής μας Εκκλησίας, τις κοινωνικές, μαθητικές, πατριωτικές και εκπολιτιστικές εκδηλώσεις. Κυκλοφόρησαν τα εξής έντυπα: «ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ», «ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ», «Ο ΕΥΡΥΤΟΣ», «ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ», «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ», «Ο ΦΟΥΡΝΑΣ», το «ΣΤΕΝΩΜΑ της ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ», «Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ», «ΤΟ ΚΡΙΚΕΛΟ», «ΤΑ ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ», της Ε. ΕΥΡ. Η.Π.Α., «ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ», «ΔΟΜΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», «ΔΥΤ. ΦΡΑΓΚΙΣΤΑ», «ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», «ΧΡΥΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ», «ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ», «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ», «ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΛΕΙΤΣΟΥ».

Β' ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Η ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Κυκλοφόρησε το τεύχος 23 (Φεβρουάριος 2003) της ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ, που εκδίδεται απ' τη δραστήρια Οικολογική Ομάδα Καρπενησίου.

Περιλαμβάνει θέματα για το Περιβάλλον, την Οικολογία, τον Πολιτισμό, την Παράδοση και τον Οικοτουρισμό.

Η ... ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΜΑΡΔΑΧΑΣ, ΠΑΥΛΟΥ ΝΤΑΛΛΗ του Κων/νου Ηλία Μήτσου

Είναι μια έκδοση καλαίσθητη σε εμφάνιση, με πολλές έγχρωμες φωτογραφίες και σχεδιαγράμματα, ποιοτικά ενδιαφέρουσα και πρωτότυπη σε περιεχόμενο και πλοκή.

Χωρίς να είμαι κριτικός αισθάνομαι την ανάγκη κι ενδόμυχη την επιθυμία να εκφράσω το θαυμασμό μου για το βιβλίο "Η... ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΜΑΡΔΑΧΑΣ", του δόκιμου συγγραφέα ΠΑΥΛΟΥ ΝΤΑΛΛΗ, Καταξιωμένου εκπαιδευτικού και εκδότη της εφημερίδας "ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ".

Γραμμένο με θαυμαστή απλότητα κι ευχάριστη γλώσσα, σπάνιο πρότερημα στην πληθώρα των κυκλοφορούντων σήμερα βιβλίων, συναρπάζει τον αναγνώστη και του δίνει πολλά μηνύματα.

Αποσκοπεί ακόμη ο συγγραφέας να σημάνει συναγερμό στις ψυχές μας και να υποδείξει την ανάγκη σεβασμού και αγάπης στη φύση.

Μια πηγή η Μαρδάχα με κρυστάλλινη κι ανεπιτίδευτη φωνή, σαν το γάργανο νερό της, αρδεύει την ψυχή του αναγνώστη με διδάγματα και τον ξεδιψάει με το δροσερό νερό των αναμνήσεων.

Σ'όλο το έργο είναι σπάταλα σκορπισμένη μια βαθειά αγάπη του συγγραφέα για τον τόπο του, ένας απέραντος σεβασμός για τη φύση, μια ζωηρή επιθυμία για ψυχική ωφέλεια του αναγνώστη και διαιώνιση της παράδοσης.

"Θέλω κι επιμένω να διηγηθώ σε σας μερικά από όσα γνωρίζω, διότι σας θεωρώ ανθρώπους του μέτρου και της τιμής, της αγάπης και της ευπρέπειας. Και είμαι βέβαιη στην εκτίμηση αυτή, αφού βλέπω ότι είσθε τα θεία και η φύση" (σελ. 27).

Μαζί με τις ευχαριστίες μου για την χαρά που μου έδωσε με το βιβλίο του "Η ... ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΜΑΡΔΑΧΑΣ" συγχαίρω το συνάδελφο ΠΑΥΛΟ ΝΤΑΛΛΗ για το εξαίρετο πόνημά του.

(ΕΥΡΥΤΟΣ, Φεβρ. 2003)

"ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ"

Ο Σύλλογος Ευρυτάνων "ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ" από το 1978 εκδίδει κάθε 3μηνο αδιάκοπα και χωρίς σταματημό τους "Αντίλαλους" των χωριών (Βύθισμα - Καστανούλα - Αγ. Χαράλαμπος - Ρωσκά - Ψιανά - Στουρνάρα - Κοντίβα - Ανιαδά) πρωτοξεκίνημα και πρωτοβουλία του αείμνηστου δασκάλου **ΓΙΑΝΝΗ ΒΡΑΧΑ**. **Γιορτάζει το (100) εκατοστό τεύχος του περιοδικού**. Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε δημιουργική και αδιάκοπη συνέχιση και μακροημέρευση. Μεταφέρουμε τον πρόλογο από τον αγαπητό ΧΡΗΣΤΟ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟ, Εκδότη - Διευθυντή του 100στου τεύχους καθώς επίσης Σημείωμα του Δ.Σ.

Τάσος Κοντομέρκος

Γιατί βγάζουμε το δελτίο αυτό

ΜΑΡΤΙΟΣ 2003

Αγαπητέ αναγνώστη,

Κρατάς στα χέρια σου το εκατοστό (100) τεύχος του περιοδικού "Χωριάτικοι Αντίλαλοι".

Από το 1978 και για 25 χρόνια κάθε τρεις μήνες, χωρίς διακοπή οι ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ κυκλοφορούν σε χιλιάδες αναγνώστες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Στις 5000 περίπου σελίδες, έχει καταγραφεί η ιστορία των χωριών μας και όχι μόνο. Ο ιστορικός θα βρει σ' αυτές τις σελίδες όχι μόνο καταγεγραμμένη την "καθημερινότητα" των 25 αυτών χρόνων αλλά και το παρελθόν, με τα ήθη και τα έθιμα του, με τις ιστορίες του και τους τύπους του. Εχει καταγραφεί ότι θεωρήθηκε ότι έπρεπε. Δεν σταματάμε όμως. Ούτε θεωρούμε αυτό το τεύχος σταθμό. Είναι απλά η συνέχεια. Και θα συνεχίσουμε.

- Γιατί πρέπει να καταγράφεται η καθημερινότητα των χωριών μας.
- Γιατί υπάρχουν ακόμα πολλά που αφορούν την ιστορία μας, τα ήθη και έθιμα μας και δεν έχουν γραφεί.
- Γιατί τα χωριά μας από τα πιο φτωχά της Ευρυτανικής γης, έχουν φωνή το περιοδικό και δεν πρέπει να "σιωπήσει" αφού "όσο υπάρχουν άνθρωποι, υπάρχουν και προβλήματα" και για να λυθούν χρειάζονται τη φωνή του.
- Γιατί όλα αυτά τα χρόνια το στηρίζουν οι αναγνώστες του τόσο υλικά, αφού κυκλοφορεί στηριζόμενο μόνο στη συνδρομή τους, όσο και ηθικά. **Θα συνεχίζουμε, αγαπητέ αναγνώστη, θεωρώντας το 1978 σήμερα και το 2003, αύριο.**

Χρήστος Γιαννακόπουλος

Γιατί βγάζουμε το δελτίο αυτό

ΜΑΡΤΙΟΣ 1978

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι μας.

Κατοικούμε στα πιο απόμερα χωριά της Ευρυτανίας. Απάνω στην πέτρα κουβαλάμε το χώμα για να καλλιεργήσουμε. Η φωνή μας δεν ακούγεται. Συγκοινωνία - φως δεν υπάρχει. Ζούμε ακόμα μια πρωτόγονη ζωή. Μόλις τώρα άρχισε να γλυκοχαράζει και για μας. "Ένας δασικός δρόμος που γίνεται από Κρίκελλο προς Καστανούλα, αν τελειοποιηθεί, κι ένα φράγμα στον Κρικελλοπόταμο που πρόκειται να γίνει, κοντά στα Ψιανά, ας γίνει κι αυτό, ελπίζουμε να αλλάξει και τη ζωή των δικών μας χωριών.

Ο Σύλλογος μας φροντίζει και θα φροντίζει να κάνει πιο άνετη τη ζωή και την επικοινωνία μας με τα χωριά μας. "Ένα σπουδαίο μέσο πού θα μεταφέρει τη φωνή μας παντού και στις Αρχές και στους εδώ συμπατριώτες μας και στους ξενιτεμένους μας θα είναι αυτό το δελτίο που κυκλοφορεί σήμερα και που θα προσπαθήσουμε να βγαίνει τουλάχιστον τρεις φορές το χρόνο.

Το δελτίο αυτό θα είναι η φωνή των χωριών μας που θα ακούγεται παντού. Γ'αυτό αποφασίσαμε την έκδοσή του. Είναι αλήθεια πως εμείς δεν έχουμε τις οικονομικές δυνατότητες, έχουμε όμως την θέληση που νικάει πάντα και πιστεύουμε και στην ενίσχυση φίλων και συμπατριώτων μας. Με αυτές τις ελπίδες ξεκινάμε και περιμένουμε και τη βοήθειά σας και τη συνεργασία σας.

**Το Διοικ. Συμβούλιο
(Από το πρώτο τεύχος το 1978)**

❖❖❖

"ΚΟΡΥΣΧΑΔΕΣ"

Το 220-στο φύλλο -Δελτίο Ενημέρωσης - γιορτάζει και τα 45 του χρόνια από την ίδρυσή του ο Σύλλογος των απανταχού Κορυσχαδιτών Ευρυτανίας και νιώθουμε την ανάγκη να συγχαρούμε και να ευχηθούμε μακροημέρευση και συνέχιση του όμορφου και δημιουργικού έργου για το καλό του χωριού που εκπροσωπούν και γενικά της Ευρυτανίας μας.

Τον δημιουργικό Πρόεδρο κ. Κ. ΣΑΡΡΗ συγχαίρουμε για την ζωηρή δουελιά του και του ευχόμαστε υγεία και καλή δύναμη γιατί έχει ακόμα πολλά να δώσει.

Τάσος Κοντομέρκος

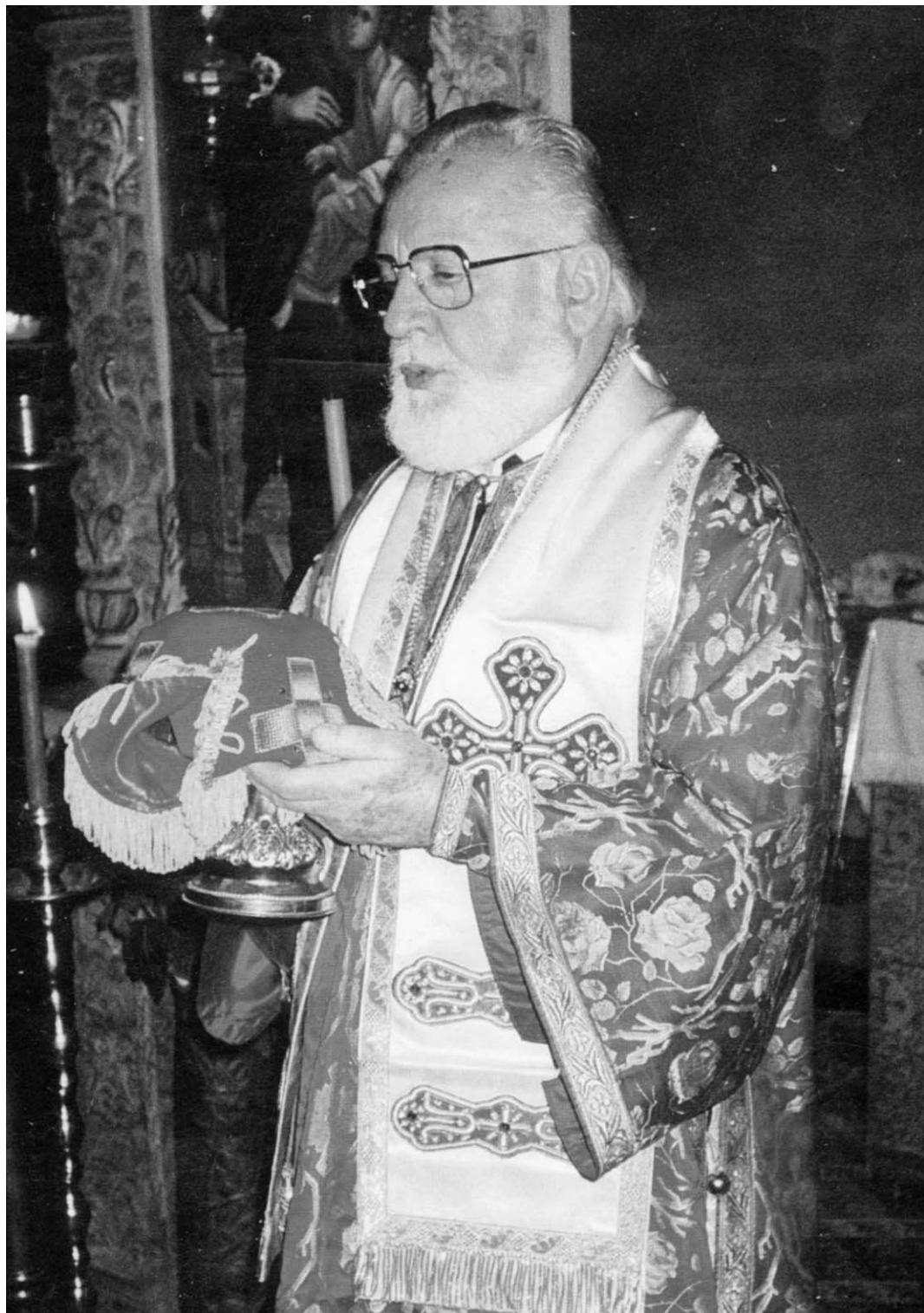
**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΗ
ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΤΜΟΘΕΟΥ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ**

**ΤΙΜΟΘΕΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
ΥΠΕΡΤΙΜΟΣ ΚΑΙ ΕΞΑΡΧΟΣ
ΠΑΣΗΣ ΙΣΗΜΕΡΙΑΣ**

1929-2003

**ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ
ΑΙΩΝΙΟΝ**

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ Ο ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ευγνωμοσύνην και ευχαριστίαν οφείλομεν εις τον εν Τριάδι Πανάγαθον Θεόν δια την επιδα-
ψιλευθείσαν πρόνοιάν Του, όπως αναδείξη εις τον βαθμόν του Επισκόπου και τον ευλαβή μεγα-
λοχωρίτην και μέλος του Συνδέσμου μας θεολόγον κληρικόν πατέρα Τιμόθεον Κοντομέρκον.

Ο πατήρ Τιμόθεος υπηρετών εσχάτως, ως ιερατικός προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Να-
ού, των Αθηνών προκριθείς εξελέγη την 1ην Δεκεμβρίου 1970 υπό Αγίας και Ιεράς Συνάδου του
Πατριαρχείου Αλεξανδρειας Βοηθός Επίσκοπος του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρειας κυρί-
ου Νικολάου του ΣΤ' υπό τον τίτλον της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ελευσίνος.

Το γεγονός ενεποίησεν εις όλους τους μεγαλοχωρίτας μεγίστην χαράν, διότι τέκνον ούτος της
μαρτυρικής γενετείρας μας καθίσταται ήδη Επίσκοπος της Εκκλησίας του Θεού του Υψίστου.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ κ. Τιμόθεος,. Ο κατά κόσμον Φίλιππος Κοντομέρ-
κος του Κωνσταντίνου και της Αγαπούλας το γένος Κ. Πουρναρά εγεννήθη εις το Μεγάλο Χω-
ρίον την 24 Σεπτεμβρίου 1929. Εκεί εις την γενέτειράν μας διήκοσε τα εγκύκλια αυτού μαθήμα-
τα και συνεγαλούχηθη μεθ' ημών υπό του ιερομάρτυρος πατρός μου εν τω ιερώ Βήματι και πέ-
ριξ του "Αναλογίου" του ιστορικού μας ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής εις τα νάματα της α-
μωμήτου ημών Ορθοδόξου πίστεως. Εντεύθεν δια τας γυμνασιακάς του σπουδάς κατέψυγε
σταδιακώς εις Καρπενήσιον, Αθήνας και Κωνσταντινούπολιν. Εις την Κωνσταντινούπολιν εισή-
χθη εις την γεραράν Πατριαρχικήν Θεολογικήν Σχολήν της Χάλκης, εξ ης απεφοίτησε το έτος
1955 αριστούχος.

Εις την Θεολογικήν ταύτην Σχολήν, έλαβε τους δύο Βαθμούς της Ιερωσύνης, χειροτονηθείς,
Διάκονος μεν την 5ην Νοεμβρίου 1950, Πρεσβύτερος δε την 2αν Οκτωβρίου 1955 από του Γέρο-
ντός του αειμνήστου Μητροπολίτου Ικονίου κυρού Ιακώβου, χειροτονηθείς άμα υπό της Α.Θ. Πα-
ναγιότητος του Πατριάρχου Αθηναγόρα εις Αρχιμανδρίτην "Πατριαρχική φιλοτιμία και προαιρέσει".

Εκείθεν απεστάλη το αυτό έτος εις την Φιλοσοφικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου της Βιέννης
προς μετεκπαίδευσιν παρακολουθήσας επί τριετίαν μαθήματα φιλοσοφίας, παιδαγωγικών και
ψυχολογίας.

Παραλήλως προς τας εν Ευρώπη σπουδάς του εφημέρευσεν εις τον εν Βιέννη ιερόν Ναόν
του Αγίου Γεωργίου και εις τον εν Φραγκφούρτη ιερόν Ναόν του Αποστ. Ανδρέου ποιμάνας τας
Ενορίας ταύτας μετά ιεραποστολικού ζήλου και ίδια την νεοσυσταθείσαν Ελληνικήν Κοινότητα
της Φραγκφούρτης μέχρι του Μαΐου 1968 ότε επανήλθεν εις Αθήνας. Ενταύθα ετοποθετήθη υ-
πό του Μακαρ. Αρχειεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου, ως ιερατ. Προϊστάμενος του Μητροπολ.
Ναού των Αθηνών, ως και υπεύθυνος του Γραφείου Αποδήμου Ελληνισμού της Εκκλησίας της
Ελλάδος, μέχρι της εκλογής του, ως Επισκόπου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Κατά την εν Ευρώπη διακονίαν του εκτός της εφημεριακής δραστηριότητός του, πολλάκις
έλαβε μέρος ή και παρακολούθησε διάφορα διεκκλησιαστικά συνέδρια, άλλοτε ως αντιπρόσω-
πος και εντολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου και άλλοτε της Ιεράς Μητροπόλεως Γερμανίας.
Μεταξύ άλλων ίδρυσε Παιδικόν Σταθμόν και το περιοδικόν "Νέα Πορεία". Συνέγραψε διάφορα
άρθρα και υπομνήματα εις τα περιοδικά: "Εκκλησία, Αποστ. Ανδρέας, Λυχνία, Ανάτλασις και Νέ-
α Πορεία" μεταξύ των οποίων "Η Εκκλησία και οι Απόδημοι". Μετέφρασεν εις την Ελληνικήν το
βιβλίον του Θεολόγου Claude Trsmontan "ΠΑΥΛΟΣ" και ετιμήθη υπό του Οικουμ. Πατριάρχου
με τον Χρυσούν Σταυρόν του Αγίου Όρους.

Η Φωνή του Μεγάλου Χωριού" ως και πάντες οι συμπολίται του Μεγαλοχωρίται χαίρουν δια
την πρόοδό του και συγχαιρόντες αυτόν εκφράζουν ευλαβείς ευχάς, όπως Κύριος ο Θεός ημών
ενισχύη τούτον, έτι πλέον, ίνα δειχθή "όσιος, άκακος, αμίαντος...", υπέρμαχος της αμωμήτου η-
μών Ορθοδόξου πίστεως και πιστός τηρητής των Ελληνορθοδόξων παραδόσεών μας. Και τα έ-
τη αυτού να είναι πολλά και θεοφιλή.

† π. Κ.Δ.Β.

Η πρώτη επίσκεψη του Μεγαλοχωρίτη Επισκόπου Ελευσίνος (Αιγύπτου) στο Μεγάλο Χωριό ανάμεσα σε συγχωριανούς του, Φεβρ. 1972 (Φ.Μ.Χ. φ. 3-5/1971-1972).

Από τη συμμετοχή του Δεσπότη μας κυρού ΤΙΜΟΘΕΟΥ στη συμπλήρωση των 50 χρόνων από τη θυσία των εθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτών και Μικροχωριτών.

Η εκδήλωση έγινε με Αρχιερατική Λειτουργία στο Ι. Παρεκκλήσιο της ΣΤΕΓΗΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ Αγίου ΓΕΩΡΓΙΟΥ - Κυψέλης, (13.12.1992).

Στην όλη συγκινητική αυτή εκδήλωση έκλεισε ο σεππός μας και τώρα Μακαριστός μας Δεσπότης με τα εξής:

"Ευλογία του Θεού το θεωρώ, όταν, από καιρό σε καιρό, ευρίσκομαι στην Ελλάδα, και συγκεκριμένα στην Αθήνα, για θέματα της Επαρχίας μου, να συμβαίνει έτσι ώστε να είμαι εκείνος, που μαζί με τον αγαπητό πατέρα Κωνσταντίνο Βαστάκη, προσφέρω την Θεία και αναίμακτη λατρεία σε ώρες και στιγμές τέτοιες, στη μνήμη εκείνων, που έφυγαν αλλά δεν χάθηκαν. Ναι το θεωρώ ευλογία του Θεού και από μέρους εκείνων τιμή για μένα.

Θα ήταν δύσκολο που, ύστερα από τόσες μαρτυρίες που κατατέθηκαν και που άλλες γνωρίζαμε και άλλες τώρα ακούσαμε, ιδιαίτερα δε από τις δύο μαρτυρίες που κατέθεσε ο αγαπητός μας Μένιος Κουτσούκης και ακόμη πιο δύσκολο για μένα, ύστερα από την εμπεριστατωμένη και καλλιεπή προσφορά του αγαπητού μας Παναγιώτη Βλάχου, που μας έδωσε την ευκαιρία να δούμε πόση δύναμη έχει η Ελληνική γλώσσα, αυτή η γλώσσα που κοντεύει να χαθή, να πω και να προσθέσω τι;

Αυτοί που έφυγαν τους αγαπήσαμε και τους πιστέψαμε. Γ' αυτό και τους κρατούμε στις

καρδιές μας.

Όσα χρόνια κι αν περάσουν, όσες γενιές κι αν φύγουν, η μνήμη τους θα μεταδίδεται από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά, γιατί η καρδιά λυγίζει το σίδερο και η ορμή θρυμματίζει την πέτρα. Κι όποιος πάρη τη σκυτάλη της μνήμης αυτής δεν μπορεί να τη κρατήσῃ για τον εαυτό του, πρέπει και είναι της ψυχής ανάγκη, να τη μεταδώσῃ να την παραδώσῃ στον άλλον. Σ' αυτόν που θα έλθει.

Μέσα στο άγιο Βήμα έχομε την ακοίμητη κανδήλα, που ανάβει μπροστά στο Αρτοφόριο, εκεί που είναι το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας. Έτσι και στης ψυχής μας τα άδυτα μένει ακοίμητη κανδήλα η μνήμη εκείνων.

Θα ήθελα να μη παρεξηγήσετε τη σημερινή κεδήλωση, που περιορίσθηκε μόνο σ' εκείνους τους 13 και δεν μνημονεύσαμε (ονομαστικά) όλους τους άλλους, μέλη μακαριστά, του Συνδέσμου και των Συλλόγων μας. Θελήσαμε τούτη τη φορά σ' αυτούς τους λίγους, που έδωσαν τόσα πολλά και συμπλήρωσαν 50 χρόνια από τη φυγή τους, να χαρίσουμε τη σύναξή μας αυτή. Πιστεύω ότι έτσι το βλέπετε και εσείς.

Είμαι βέβαιος ότι όλοι σεις θα μεταφέρετε αυτό που ζήσαμε σήμερα με τις καταθέσεις των μαρτυριών, για τη θυσία και την προσφορά τους. Τα όσα ακούσαμε τόσο αδρά και με τόση συγκίνηση από τους ομιλητές και την μπαλάντα της κας Χρυσούλας Χατζηγιαννιού που η ίδια απήγγειλε.

Θα φύγετε, με γεμάτη την ψυχή και πλημμυρισμένη την καρδιά, περήφανοι γιατί είμαστε Έλληνες χριστιανοί. Περήφανοι γιατί είμαστε Ευρυτάνες.

Μη ξεχνάτε να τα λέτε αυτά στα παιδιά σας. Κρατήστε τα κοντά σας. Νανουρίστε τα με αυτή την έννοια της θυσίας και της προσφοράς. Τότε τίποτε δεν μπορεί να χαθή από αυτό που λέγεται Ελλάδα, όσο μικρή κι αν είναι κι όσο μικρή κι αν γίνη. "Μη φοβού το μικρόν ποιμνιο" είπεν ο Χριστός μας, ο Κύριος και Θεός μας. Λίγοι μπορεί να είμαστε, αλλά είμαστε δυνατοί. Πιστεύομε στην αρετή. Πιστεύομε στο δίκαιο. Πιστεύομε στην αλήθεια. Πιστεύομε στην ομορφιά. Αυτά έχουν τη δύναμη και είναι αιώνια γιατί μέσα τους κρύβεται του Θεού η δύναμη.

Τη στιγμή αυτή ο Σεβασμιώτατος πήρε στα χέρια του επιστήθιο Σταυρό κι απευθυνθείς προς την ταπεινότητά μου είπε:

"Αγαπητέ μου π. Κωνσταντίνε, πολύτιμη και βαρειά άφηκε κληρονομία σε σένα και τους δικούς σου όλους, ο μακαριστός εθνομάρτυρς και σεβαστός απ' όλους μας πατέρας σου παπα-Δημήτρης Βαστάκης. Ορατό δε σημείο αυτής της ιερής παρακαταθήκης είναι ό,τι απέμεινε από "την κάμινο του πυρός" που αγκάλιασε το με τόσους "αικισμούς και μάστιγες" μαρτυρικό του σώμα, όταν οι δήμιοι τον παρέδωσαν, μαζί με τον ενωμοτάρχη Χαρίλαο Κατσίμπα, παρανάλωμα της φωτιάς.

Είναι ο Σταυρός του στήθους, που έφερε μαζί του και που βρέθηκε τα απανθρακωμένα οστά του. Αυτόν κρατώ, την ώρα αυτή, στα χέρια μου με πολλή συγκίνηση, πενήντα χρόνια ύστερα από τη θυσία του και τη θυσία των άλλων δώδεκα.

Δέξου τον από τα ταπεινά μου χέρια. Κράτα τον ως σύμβολον θυσίας. Φέρε τον με βαθύ σεβασμό, ως κειμήλιον ιερό καθαγιασμένο με ολοκαύτωμα. Να ευλογή εσένα, τους δικούς σου και όλους μας. Να σου θυμίζη και να μας θυμίζη το χρέος και την ευθύνη.

Ύστερα από τη συγκινητική αυτή παρουσία και ευλογία που έγινε προς όλους τούς παρισταμένους με τον επιστήθιο αυτό Σταυρό ο Σεβασμιώτατος έκλεισε την εκδήλωση της ημέρας με τα κάτωθι λόγια:

"Κλείνω αγαπητοί μου, για να μη σας κουράζω, με τα λόγια εκείνα της ευχής, που αναγινώσκεται σε κοιμηθέντα ιερέα, αλλ' έχουν όλη τη δύναμη να ανήκουν σ' όλους τους Εθνομάρτυρες μας: "... Κύριε, επί ανθρώπων πνευματική αξία κατεκόσμησας... αυτός επί της γης την ζωήν αυτών εδόξασας, αυτός δε και την έξιδον του βίου αυτών εν τη είσοδω των αγίων σου ποίησον,

και τα πνεύματα αυτών μετά πάντων των απ' αιώνιος σοι ευαρεστησάντων συναρίθμησον...".

Και ζώντας μας τιμά ο Θεός. Και όταν εκπληρώνουμε το χρέος και την ευθύνην μας, δοξάζει εισάγοντάς μας στο χορό των αγίων. Τους έχει τιμήσει και δοξάσει Εκείνος. Τους τιμούμε και τους δοξάζουμε ύστερα και εμείς.

Αυτή τη σημασία και το νόημα αυτό έχει η σημερινή μας σύναξη. Να τους τιμήσωμε. Και να παρακαλέσωμε, εκείνοι να βοηθήσουν εμάς να τιμήσωμε και να δοξάσωμε με τη ζωή μας τον Θεό. Αμήν.

(Πρωτ. Κ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ:
50 χρόνια Μνήμης Εθνομαρτύρων,
Μεγαλοχωριτών και Μικροχωριτών,
24/12/42 - 24/12/92 Έκδοση Συνδ.
Μεγαλοχωριτών "Η ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ".

❖ ❖ ❖

Εκλογή του Θεοφ. Επισκόπου μας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ εις Μητροπολίτην Κεντρώας Αφρικής

Το χωριό μας προσφάτως τιμήθηκε με την ανάδειξην εις Μητροπολίτην Κεντρώας Αφρικής του συγχωριανού μας Θεοφ. Επισκόπου Ελευσίνος κ. Τιμοθέου, (κατά κόσμον Φιλίππου Κ. Κοντομέρκου). Η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, με ευμενή πρότασιν του Μακαρ. Πάπα και Πατριάρχου κ. Νικολάου, εκτιμήσασα την επί εξαετίαν διακονίαν του ως Βοηθού Επισκόπου και ως Διευθυντού του επισήμου πνευματικού οργάνου του Πατριαρχείου "ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ" ανέδειξε τούτον την 27-11-1976 εις Μητροπολίτην Κεντρώας Αφρικής. Έδρα της I. αυτής Μητροπόλεως είναι η πόλις Κινσάσα του Ζαΐρ.

Το περιοδικόν μας με την ευκαιρίαν της εκλογής του την 1-12-1970 εις Επίσκοπον Ελευσίνος, Αιγύπτου (αρ. φ. 33-34, Αθήναι 1970, σ.σ. 16-17), παρουσίασε τότε πλούσιον Βιογραφικόν του σημείωμα. Τώρα με την εις Μητροπολίτην ανάδειξην του ευρίσκει και πάλιν την ευκαιρίαν: α) να

επαναλάβη με ευλαβή αισθήματα τις ίδιες ευχές και ακόμη να ευχηθεί όπως ο Πανάγαθος εν Τριάδι Θεός τον ενισχύση να αναλωθή στο πλούσιον, ιεραποστολικόν έργον της Θεοσώστου Επαρχίας του προς δόξαν Θεού και επ' αφελεία της αγιωτάτης Ορθοδόξου Εκκλησίας μας. Και β) να δημοσιεύση κατωτέρω την αντιφώνησην του στην προσφώνησιν του χειροτονούντο Πάπα και Πατριάρχου κατά την εις Επίσκοπον Ελευσίνος χειροτονίαν του που έγινε την 17-1-1971 στον Πατρ. Ναόν του Αγίου Νικολάου Καΐρου. Τον εκφωνηθέντα αυτόν λόγον έπειτα από τα θερμά και Πατρικά λόγια του χειροτονούντος Πατριάρχου, όστις μεταξύ των άλλων του είπε: "... Αθώοις χερσίν επιλαβού του ποιμαντορικού σου έργου. Καθαρός τη καρδία ενατένιζε τας χώρας τας λευκάς και ετοίμους προς θερισμόν, όσον μακράν ή υψηλά κείνται των δυνάμεών σου. Έντεινε, λοιπόν, τας δυνάμεις σου, περίζωσε την ρομφαίαν σου επί τον μηρόν σου, υποδήσου τα σανδάλια του Ευαγγελίου της ειρήνης και επί πάσιν ανάλαβε τον θυρεόν της πίστεως και ίσχυε και ανδρίζου, διότι έχει πολλήν ανάγκην η Εκκλησία ανδρών αγαθών..."

Είσελθε, λοιπόν, δούλε αγαθέ, εις την χαράν του Κυρίου σου", - τον λόγον τούτον τον θεωρούμεν όχι μονον επίκαιρον δια της εις Μητροπολίτην ανάδειξιν του, αλλά και μνημόσυνον και ευγνωμοσύνης έκφρασιν προς όσους συνέβαλλον στην ανάδειξιν του εις την ζωήν. Ο λόγος αυτός έχει ως ακολούθως:

"Δόξα τω ανάρχω Πατρί και τω συνανάρχω Υἱώ και τω Παναγίω και αγαθώ Πνεύματι, τη πανημνήτω και ομοουσίω και ζωοποιώ και αδιαιρέτω Τριάδι" "πάντων ἐνεκεν"

Μακαριώτατε και Θειότατε Πάπα και Πατριάρχα,

Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι,

Ευλαβέστατοι συμπρεσβύτεροι

Αδελφοί πάντες εν Χριστώ και της πεφιλημένης πατρίδος απόδημοι, το της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας ευσεβές πλήρωμα.

Απορία κατέχει με διά τα θαυμάσια του Θεού, άτινα η Πρόνοια Αυτού ειργάσαστο επ' εμέ, διότι "δεξιά Κυρίου εποίησε δύναμιν, δεξιά Κυρίου ύψωσε με" (Ψαλμ. Ριζ') Και διά τούτο, εν εκστάσει ψυχής διατελών και εν κραδασμώ πνεύματος, ως άλλος Δαυίδ εμαυτόν ερωτώ "Τι ανταποδώσω τω Κυρίω περί πάντων, ων ανταπέδωσέ μοι" (Ψαλμ. Ριβ'). "Τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω εναντίον παντός του λαού αυτού" (αυτόθι).

Το φως του κόσμου τούτου έβλεπαν εν Μεγάλω Χωριώ της Ευρυτανίας το έτος 1929. κοινά τοις πάσιν έλαβον εκ των πτωχών, ευσεβών μου γονέων εφόδια και μάλιστα εκ της αγραμμάτου μητρός μου την πίστιν και την προς τον Θεόν ευσέβειαν, και τον προς τον πλησίον σεβασμόν και την αγάπην. Και με αυτά μόνα ερρίφθην εις το πέλαγος της ζωής μόνος κωπηλατών και έχων οιακοστρόφον φωτεινόν τον Λυτρωτήν μου και Θεόν, δια να δειχθή άπαξ έτι βεβαιουμένη η φαλμική αλήθεια: "Τις ως Κύριος, ο Θεός ημών ο έγειρων από γης πτωχός και από κοπριας ανυψών πένητα του καθίσαι αυτόν μετά αρχόντων, μετά αρχόντων λαού αυτού" (Ψαλμ ριβ').

Πορεία μακρά και επίπονος η ανοδική της ζωής μου πορεία. Κατ' αυτά της ξεινικής κατοχής τα έτη και των δυσχημέρων καιρών ους επέτρεψεν ημίν ο Θεός. Άλλα οι σπείροντες εν δάκρυσιν εν αγαλλιάσει θεριούσι (Ψαλμ. Ρκε').

Δεκαοκταετής την ηλικίαν και υπό ζήλου ιερού ελαυνόμενος το Αιγαίον έπλεον πέλαγος, δια να εγγίσω όχι πλέον με τας πτέρυγας του μύθου και της φαντασίας την έκστασιν την Βασιλεύουσαν, αλλά βιωματικώ τω τρόπω και να καταταγώ εις τους ιεροφάντας της του Θεού επιστήμης, εις την περίπουστον της Χάλκης Θεολογικήν Σχολήν.

Επταετίαν όλην εκεί, επί "του λόφου της Ελπίδος" ηνδρώθην σωματικώς τε και πνευματικώς

και εγαλουσχήθην τα της Θεολογίας νάματα, δια να αποβώ ελπίδος άγγελος τοις συνανθρώπους μου "τοις προσδεχομένοις τη μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και σωτήρος ημών Ιησού Χριστού" (Τιτ. Β' 13).

Εικοσαετής ων το 1950 τον πρώτον δέχομαι της Εκκλησιαστικής διακονίας βαθμόν. Και άμα τη αποφοιτήσει μου το 1955, το εικοστόν πέμπτον άγων έτος της ηλικίας μου εις τον δεύτερον ανυψούμαι βαθμόν, εν τω δε "ιδία προαιρέσει και φιλοτιμία" της Α. Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα του Α' εις Αρχιμανδρίτην χειροθετούμαι και αποστέλλομαι εις Βιέννην δι' ανωτέρας σπουδάς, και εκλησιαστικήν συγχρόνως διακονίαν, διορισθείς ιερατικώς Προϊστάμενος του Ιστορικού Νού του Αγίου Γεωργίου, ένθα διηκόνησα τους αποδήμους αδελφούς μου και πείραν έλαβον των του κόσμου πραγμάτων δια να είπω τω Θεώ μου: "αγαθόν μοι ότι εταπείνωσάς με, όπως αν μάθω τα δικαιώματά σου" (Ψαλμ. Ρηγ'). Εν συνεχείᾳ μετετέθην εικείθεν εις την νεοσύστατον Κοινότητα του Αποστόλου Ανδρέου της Φραγκφούρτης επί του Μάιν, εις Δυτικήν Γερμανίαν, όπου επί μια σχεδόν δεκαετίαν κατηνάλωσα εμαυτόν εις την διακονίαν των αποδήμων αδελφών. Τραχύς και επίπονος η διακονία μου αύτη και πολλάκις εμνήσθην του Ψαλμωδού λέγοντος: "εάν πορευθώ εν μέσω θλίψεως ζήσεις με επ' οργήν εχθρών μου εξέτεινος χειρός σου και έσωσέ με η δεξιά σου" (Ψαλμ. Ρλζ').

Τον Ιούνιον του 1968, κατόπιν επιστολής του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, φθάνω εις την μητέρα Πατρίδα, όπου μοι ανέθεσε την Προϊσταμενίαν του Καθεδρικού Ναοού των Αθηνών και την διοργάνωσιν Γραφείου Αποδήμου της Εκκλησίας, θέσεις ας και κατείχον μέχρι της 1ης Δεκεμβρίου 1970.

'Όλην ταύτην της ζωής μου πορείαν αναφέρω και αποδίω εις την Πρόνοιαν του Θεού την σαφώς τα κατ' εμέ οικονομήσασαν και ήτις πλέον τούτου μοι εχαρίζετο δωρεάν διότι "προωρώμην τον Κύριον ενώπιόν μου δια παντός ότι εκ δεξιών μου έστιν ίνα μη σαλευθώ" (Ψαλμ. Ιε').

Την 1ην Δεκεμβρίου 1970 ο Προκαθήμενος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας, Υμείς Θειότατε και Μακαριώτατε Πάπα και Πατριάρχα Νικόλαε αγαθή Υμών προαιρέσει και Χαριτί Θεού, συνευδακούσαν έχοντες και την χορείαν των κυκλούντων τον Θρόνον Υμών σεβασμίων Αρχιερέων εξελέξατο με βοηθόν Του Επίσκοπον με τον τίτλον της πάλαι ποτε διαλαμψάσης Επισκοπής Ελευσίνας της κατ' Αίγυπτον δια να λάβω τρανωτέραν πάσης ἀλλης της ζωής μου στιγμής πείραν της προς την αμαρτωλόν μου ύπαρξιν ευεργεσίας του φιλανθρώπου Θεού ότι 'εκ θλίψεως επεκαλεσάμην τον Κύριον και επηκουσέ μου εις πλατυσμόν" (Ψαλμ. Ριζ.).

"Αίνει η ψυχή μου τον Κύριον αινέσω Κύριον εν τη ζωή μου ψαλώ τω Θεώ μου έως υπάρχω" (Ψαλμ. Ρμε').

Απεδέχθην την εκλογήν ην ως αλλοιώσιν της δεξιάς του Υψίστου" ελογισάμην εν τη εκκλησιαστική μου διακανία και έφθασα εις "την μεγάλην πόλιν" της Αλεξάνδρειας. Ήλθον ουχ ίνα λάβω ως αμοιβήν της αχριτούδε διακονίας μου την ην η Πατρική Υμών στοργή και αγάπη μοι επεφύλασσε ανάδειξιν μου εις Βοηθόν Υμών Επίσκοπον "ου γαρ εποιησά τι πλέον παρά το οφειλόμενον αχρείος γαρ δούλος ειμί, ότι ο ωφειλον ποιήσαι πεποίκα" αλλ'έφθασα ίνα επωμισθώ την ευθύνην του υψηλού τούτου υπουργήματος, ίνα διακονήσω υπό την πεπνυμένην και αγίαν Υμών Κορυφήν την μεστήν αγάπης και προσφοράς αυτοθυσιακής προς την Εκκλησίαν και τον απόδημον της Αιγύπτου γης και πάσῃ Αφρικής ελληνισμόν, την Ορθόδοξον Πίστιν και την Ελληνικήν ιδέαν, τους δύο τούτους πόλους της υποστάσεως ημών, περί οδε στρέφεται η σκέψις Υμών, Θειότατε Πατριάρχα.

Ευγνωμονεί η ψυχή μου, διότι με ετιμήσατε διά της πατρικής Υμών αγάπης και της εμπιστοσύνης και εναποθέσατε επ' εμέ την προσδοκίαν και την ελπίδα μιας υπευθύνου εκκλησιαστικής διακονίας "εν ημέραις χαλεπαίς".

Θειότατε και Μακαριώτατε Πάπα και Πατριάρχα, προσέρχομαι ουχ ίνα λάβω την τιμήν "ουχ εαυτώ τις λαμβάνει την τιμήν αλλά καλούμενος υπό του Θεού" (Εβρ ε' 8) αλλ'ίνα συνείδησιν ευ-

θύνης ενδυθώ και θέλησιν αρετής περιβληθώ περισσότερον ή μέχρι τούδε.

Έρχομαι εις την Εκκλησίαν της Αλεξανδρείας ουχί ίνα απολαύσω αλλ' ίνα αγωνιστώ και προσφέρω διότι πεποίθησις είναι το "μακάριον έστι δίδοναι μάλλον η λαμβάνειν".

Έρχομαι, τέλος, διότι ως άλλος μαχητής είλκυσέ με η απλότης της καρδίας Υμών ή ιλαρότης της μορφής το μεγαλέιον της ψυχής Υμών και ο νεανικός Υμών οραματισμός να εμφυσήσητε πνοήν αναγέννησις τα πράγματα της Εκκλησίας, ης ως προϊστασθε ψυχικής Αναγεννήσεως ψυχικής, πνευματικής δια να αποβει αύτη φάρος πνευματικός ακτονοβολών από την της Αλεξανδρείας "μεγάλην πόλιν και διαχέων τας ακτίνας της Ορθοδόξου Πίστεως και των Ιδανικών του Γένους ανά τας Χώρας της Αφρικανικής Ηπείρου.

Ήλθον ίνα, ως ταπεινός διάκονος του Θρόνου Υμών, εν εγνωμονούσῃ αφοσιώσει, συμπαρευθώ Υμίν και τοις οραματισμοίς Υμών, προσβλέπων ως προς πυξίδα προσανατολισμού, περί ην θα στρέφητε η πάσα μου διάθεσις, εν υποταγή δια βίου παντός κατά πάντα επόμενος Υμίν εν φόβῳ Θεού και γνώμῃ θεοφιλεί, προς δόξαν του Παναγίου Ονόματος του Θεού, της αμωμήτου ημών Πίστεως και προβολήν της Ορθοδοξίας.

Πριν όμως, Μακαριώτατε Πάπα και Πατριάρχα, δια των Θεοφιλεστάτων Επισκόπων Υμών οδηγηθώ, ίνα το πλήρωμα λάβω της Χάριτος του Παναγίου Πνεύματος, δια των τιμίων Υμών χειρών, χαρίσατέ μοι στιγμής καιρόν, όπως ευγνώμονα στρέψω τον νουν προς τους γονείς και διδασκάλους, προς τους αναδόχους και ηγουμένους της πίστεως και τους οπωσδήποτε ευεργετησαντάς με είτε ζώντας είτε κεκομημένους.

Και πρώτον υμείς γονείς μου πολυσέβαστοι και αδελφέ αγαπητέ και συγγενείς πάντες, μετά των φίλων και πνευματικών αδελφών, δεχθήτε την ευγνωμοσύνη μου, δι'όσα εκοπιάσατε δι'έμε. Συ δε μορφή αγία, παπα-Δημήτριε Βοστάκη, ο εξ απαλών ονύχων διδάξας με τον νόμον του Θεού και καταστήσας τούτουν "λύχνον τοις ποσί μου και φως ταις τρίβοις μου", μνημόσυνον ιερόν δέξου την αναφοράν ταύτην εκεί όπου αναπαύεται η μακαρία Σου ψυχή, η απαλλαγείσα του σώματος δια του διά πυρός μαρτυρικού Σου Θανάτου, δι'ου επεσφράγισας τότε εν καιροί δυσχημέροις του Έθνους ημών, την εις την πίστιν και την πατρίδα αφοσίωσίν Σου.

Ανάδοχε εκ της κολυμβήθρας της ιεράς, διδάσκαλοι και Καθηγητάι, μάλιστα Σεις, οι σκαπανείς της θείας Επιστήμης, εν τη Τροφώ μου Θεολογική της Χάλκης Σχολή αίτινες εκαλλιεργήσατε εν εμοί "τους καρπούς του πνεύματος" δεχθήτε την ευγνώμονα ανάμνησύν μου. Οποίον αντίδωρον και οποία ανταπόδοσις γλυκυκύρτερα δια Σας, διδάσκαλοι σεβαστοί και πεφιλημένοι από του να βλέπητε τους καρπούς των κόπων υμών ως ελαίαν κατάκαρπον εν τω αιμπελώνι του Κυρίου:

Προκαθήμενε του Θρόνου του Οικουμενικού και της κατά Ανατολάς Αγίας, Ορθοδόξου. Καθολικής Εκκλησίας οιακαστρόφε φωτεινέ, Παναγώτατε Πατριάρχα Αθηναγόρα δέχου ευγνωμοσύνης έκφρασιν δι'όσα πατρικώς εσκόρπισας υπέρ εμού "κατ'ιδίαν Πατριαρχικήν φιλοτιμίαν και προαίρεσιν" και πάντοτε μεν μάλιστα δε όταν "εν στεναγμοίς αλαλήτοις" εστρεφόμην προς Υμάς. Χαίρε ευφραίνου, ως στελέχη βλέπων τα εκγονά Σου, προσάγων ταύτα τω Θεώ, Ποιμενάρχα".

Και αν την στιγμήν ταύτην μακράν του Θρόνου Υμών, υπό την σκιάν του δευτέρου Θρόνου της Μίας Αγίας ημών Εκκλησίας, ευρία ωμαίν, τον αυτόν σκοπόν διώκω και τον Αυτόν Κύριον ομολογώ και διακονώ, ενηχούντος έχων τους πατρικούς Υμών λόγους, ους ποτέ ελαλήσατέ μοι: "υπομονή, επιμονή και σωτηρί" και την όλην πείραν, ην απεκόμισα εν τη εκκλησιαστική μου διακονία υπό την πατρικήν όντως στοργήν του Θρόνου Υμών του Οικουμενικού, Πατριάρχα μαρτυρικέ.

Και τοις άλλοις πατράσι και αδελφοίς οφειλέτης ειμί: Τω Σεβασμιωτάτω Μητροπολίτη Μαρωνίας κ. Τιμοθέω όστις τον ένθεον εν εμοί εθέρμανε ζήλον. Τω Σεβασμιωτάτω Αρχιεπισκόπω Βορείου και Νοτίου Αμερικής κ. Ιακώβω όστις αδελφικήν έδωκέ μοι την συμπαράστασιν εις τα πρώτα της εκκλησιαστικής μου διακονίας βήματα εν τη αλλοδαπή και μέχρι χθές ακόμη ουκ επαύσατο και την ιδικήν μου φροντίδα έχων. Τω Σεβασμιωτάτω Μητροπολίτη Αυστρίας κ. Χρυ-

σόστομω όστις παρέσχε μοι τόσην την αγάπην πολλήν την αφορμήν και την διδασκαλίαν "δι' αων έμαθον αφ' αων ἐπαθον" (Εβρ. Ε' 8). Τω Σεβασμιωτάτω Μητροπολίτη Γερμανίας και νυν Σουηδίας κ. Πολυεύκτω εις το πατρικόν ενδιαφέρον του οποίου πολλά χρεωστώ, ως και τω Σεβασμιωτάτω Μητροπολίτη Καλαβρίας κ. Αιμιλιανώ, τω συντελέσαντι να προσφέρω την εκ της πολυετούς διακονίας μου εν τω εξωτερικώ αποκτηθείσαν πείραν εις την Εκκλησίαν την Ελλάδος και δια τούτο ευγνώμονα λόγον χρεωστώ τω Μακαριωτάτω Αρχιεπίσκοπω Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμω δι'όσα αγαθά εποίησεν υπέρ εμού.

Μνημοσύνου έκφρασιν οφείλω και προς τας ψυχάς των αειμνήστων Μητροπολιτών Φθιώτιδας κυρού Αμβροσίου και Ναυπακτίας και Ευρυτανίας κυρου Χριστοφόρου ως και τοις μακαριστοίς διδασκάλοις και ιατροίς Ιωάννη Καρυοφύλλη, Διονυσία Γαλανού, Ιωάννη Πριγκηφύλλη και Χρήστω Μέρμηγκα, διά τη ψυχή του πολυσεβάστου διδασκάλου Ιωάννου Παναγιωτίδη, έτσι δε και ταις ψυχαίς των αιειμνήστων Πρεσβευτών Πινδάρου Ανδρουλή, Θεμιστοκλέους Τσάτου και Αλέξη Κύρου. Μάλιστα δε μνημονεύει η ψυχή μου εν τη ώρᾳ ταύτη του εν μακαριστοίς αειμνήστου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων κυρού Αθηναγόρα, του στοργήν πατρικήν επιδείξαντός μοι ου την τυχουσαν, κατά την εν Βιέννη και Φρακφούρτη διακονίαν μου, διδάξαντός με το 'εταπεινώθην και εσωσέ με" του Ψαλμωδού.

Προς τους αποδήμους αδελφούς στρέφω την σκέψιν μου ταύτην την στιγμήν, ους διηκόνισα επί δέκα και τρία συναπτά έτη, εν Βιέννη και Αυστρίας τρία και ήμισυ και εν Φρανκφούρτη επί του Μάιν της Δυτικής Γερμανίας εννέα και ήμισυ, οίτινες και υπάρχαν "η σφραγίς της εμής αποστολής εν Κυρίῳ" και τόσον περιεχόμενον έδωκαν εις την διακονίαν μου και τον αγώνα μου εδικαίωσαν "σύμψυχοι γενόμενοι το εν φρονούντες".

Ευχαριστώ όλους εκείνους, οίτινες εν τη ξένη και φιλοξένω γη μετ' εμού "τον αγώνα τον καλόν ηγωνίσαντο, την πίστην επήρησαν, την ορθοδοξίαν", ετίμησαν και την Πατρίδα εδόξασαν. Αυτοίς απόκειται "ο της δικαιοσύνης στέφανος" εμοί δε η χαρά και η αγαλλίασις και η "εν Κυρίῳ καύχησις". Και δεν ευχαριστώ μόνον τους ομαίμονας και της πίστεως αδελφούς, αλλά και τους φιλοξενήσαντας ημάς και φιλοξενούντας έτι των άλλων Εκκλησιών αδελφούς, οίτινες πολλά εκοπίσαν και εμόχθησαν υπέρ ημών. Άλλα και υπέρ των άλλων αδιαλείπτως προσεύχομαι και αυτών μνημονεύω. "Εστι γαρ εν αυτοίς ελπίς μετανοίας, ίνα Θεού τύχωσιν", ως λέγει ο Θεοφόρος Ιγνάτιος. "Μη σπουδάζοντες αντιμιμήσασθαι αυτοούς, Αδελφοί αυτών ευρεθώμεν τη επιεικία μιμητάι δε του Κυρίου σπουδάζωμεν είναι τις πλέον αδικηθείς, τις αποστερηθείς, τις διωχθείς" (Ιγνατίου, Προς Έφερ. 10).

Και προς τον Καθεδρικόν του κλεινού άστεως των Αθηνών Ναόν και το πλήρωμα αυτού χαρίζω της σκέψεώς μου στροφήν, ούτινος διετέλεσα Προϊστάμενος δύο και ήμιση έτη. Ευχαριστώ τον τε συμπρεσβύτερόν μου και τους ευλαβεστάτους διακόνους, τους τε εν αυτῷ ψάλοντας και κοπιώντας. Άλλα και τα μέλη των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων, των οποίων ο ειλικρινής ζήλος δια την ευπρέπειαν του Οίκου του Θεού, ο σεβασμός, η αγάπη και η τιμή, ων ηυπήχησα να απολαύσω, υπήρξαν όσις πνευματική εις στιγμάς δοκιμασίας.

Παράλειψις δε θα ήτο ανεπίτρεπτος, αν και εκείνοις δεν έστρεφον τον λόγον, τοις συντελεστασιν όπως το ταχύτερον φθάσω εις τον τόπον της νέας μου διακονίας και ηθικήν αποδοσαντές μοι, ανθ' αων ἐπαθον, την ικανοποίησιν, ένι εκάστω την ευχαριστίαν χρεωστώ. "Τω την τιμήν την τιμήν τω τον φόρον τον φόρον, μηδενί μηδέν οφείλων ειμή το πάντας αγαπάν" "τοις μεν οπίσω επιλανθανόμενος τοις δε έμπροσθεν επεκτεινόμενος ...".

Και άφηκα τελευταίαν να μνημονεύσω, κατά την συγκλονίζουσαν την ψυχήν μου στιγμήν τούτην, την μορφή Εεκείνην την αγίαν και ιερόν, την πεφιλημένην και πολυσέβαστον μοι, τον εν μακαριστοίς πνευματικόν μου Πατέρα και παιδαγώγόν εις Χριστόν, τον αειμνηστον Σχολάρχην της κοινής Τροφού Σχολής, Μητροπολίτην Ικονίου κυρόν Ιάκωβον.

Εκείνος έφερε με χειραγωγών το πρώτον και ήγγισα τα κράσπεδα του Θυσιαστηρίου, ανα-

δείξαν με εις τον του διακόνου βαθμόν. Και εκείνος πάλιν, άμα τη αποφοιτήσει μου, εις το ενδότερον του καταπετάσματος προσήγαγέ με και ιερά του Θεού του Υψίστου κατέστησέ με, "την της ιερατείας χάριν ενδύσας με" και "την παρακαταθήκην" μοι ενεπιστεύθη.

Πάρεσσο, αείμνηστε πνευματικέ μου Πάτερ, πόρεσσο κατά την όλην μου την πνευματική ύπαρξην κραδαίνουσαν στιγμήν ταύτην, συλλειτουργών τω Μακαριωτάτω Πατριάρχη, τω φίλω και ομογαλάκτω Σοι αδελφώ και συλλειτουργώ ίνα ιδης πληρούμεν την της ιερωσύνης χάριν εν εμοί και εύχου, όπως άξιον αναδείξη με της υψηλής ταύτης κλήσεως ο Αρχιποίμην Χριστός.

Συγχώρησόν μοι ει που Σε ελύπησα. Και μη στήσης μοι την αμαρτίαν, αν αδυναμία σαρκός δεν εβάδισα επί τα ίχνη Σου.

Δεήθητι, όπου υστέρησα άχρι τούδε, να αναπληρώσω εις τον υπόλοιπον της διακονίας μου χρόνον. Και εύχου με δυνηθήναι με "θεοδρόμον" δειχθήναι, δέχου δε μνημόσυνον ευγνωμοσύνης ψυχής, τον λόγον τουτον, ανθ'ων ευεργέτησάς με και ζων και κοιμώμενος. Διότι ουδέποτε απέλιπε με ή πατρική Σου προστασία.

"Συ γε Κύριε συγχώρεσόν μοι τα δι'όλης της ημέρας και του βίου μου παντόζεν αγνοία και γνώσει και ενθυμήσει μου πταίσματα. Οίδα γαρ, ότι ουκ εποίησά σου καν μίαν ώραν θέλημα, ουδέ εν αγαθόν, Κύριε. Πώς γαρ δύναται χους και πηλός, ο και μολύβδου βαρύτερος, πετάσαι και ανελθείν εις το ύψος του ουρανού, κακείθεν τι μαθείς αγαθόν; Ιλάσθητι, ελέησον. Σοι γαρ προσέρχομαι αυτοκατάκριτος και αναπολόγητος. Σοι τον αυχένα κλίνω. Φρίττω τον ουρανόν ρυπαροίς θεάσαισθαι οφθαλμοίς. Άκουσον, Κύριε, καρδίας βωώσης και μη προσοχής τους φαύλοις μου έργοις". Οδήγησόν με εν τη τριβώ των εντολών σου ότι αυτή θηέλησα" (Ψαλμ. ριη'). ""Εισάκουσον, Κύριε, φωνής του δούλου σου βιώντος προς Σε. Επίφανον το φως σου Απόστειλον την του Αγίου Πνεύματος Ικμάδα. Και η εάσησ με από του νύν αμαρτύσαι εις σε. Προς σε κατέψυγον, ιασαι την ψυχήν μου ότι ήμαρτόν σοι".

"Εξομολογούμαι σοι, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη καρδιά μου. Ήμαρτον, ηνόμησα, επλημέλησα, παρώξυνα, παρεπίκρανά Σε, τον εμόν αγέθθονδεσπότην και τροφέα και κηδεμόνα Και πολλάκις μετανοείν υποσχόμενος, τοσαυτά ίς τοις αυτοίς περιέπεσα. Δος μοι λόγον εν ανοίξει του στόματός μου, ο διδούς ευχήν τω ευχομένω ίνα και δεηθώ αξίως και ικετεύσω συμφερόντως και μη αποστραφω τεταπεινωμένος και κατησχυμένος, αλλά τυχόν ων ήλπισα.

"Ελέησόν με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου, ότι επί σοι πέποιθεν η ψυχή μου διότι αγαθόν ελπίζειν επί Κύριον ή ελπίζεις επ' αρχούσι (Ψαλμ. Ριζ'). Ιλάσθητι μοι τω αμαρτωλώ. Συγχώρησόν μοι τω οχρείω και ταπεινώ. Άνες μοι, ίνα αναψύξω. Ως άνθρωπος ήμαρτον ως Θεός συγχώρησον. Παρακαλώ, παρακλήθητι δυσωπώ, δυσωπήθητι. Δος δη Κύριε, και χάριν συνέσεως τη εμή αναξιότητη το μη συναρπάζεσθαι και συναπάγεσθαι τοις ματαίοις το ακενοδόξως συνταπεινούσθαι τοις ταπεινοίς και τοις πάσχουσι συμπαθείν και τοις αμαρτάνουσι συγχωρείν. Οίδα γαρ ως ει μη αφήσω ουχ αφεθήσομαι. Διά τουτο παρακαλώ συγχώρησον πάντα πάσιτοις αμαρτάνουσιν εις εμέ ου γαρ εισίν ούται αίτιοι αλλ' εγώ ο μη ποιών το θέλημά σου Τους δε αγαπώντας με αντάμειψαι ταις πλουσίαις σου δωρεαίς.

"Ταύτα μου της προσευχής τα ρήματα. Μη εμοί Κύριε μη εμοί αλλ' η τω ονόματί Σου δος δόξαν, επί τω ελέει Σου και τη αλήθεια Σου (Ψαλμ. ριγ')

Και ιδού Θειότατέ και Μακαριώτατε Παπα και Πατριάρχα, "δέξαι με προσερχόμενον Σοι" "Συμβούλιον γαρ ήγαγες θεοπρεπέστατον και εις χειροτονίαν χωρείς

Την Σην επικαλούμαι προσευχήν και δεήσιν και της Εκκλησίας συμπάσης. Ει γαρ ενός και δευτέρου προσευχή τοσαύτην ισχύν έχει, πόσω μάλλον η τε του Επισκόπου και πάσης της Εκκλησίας" (Ιγνάτιος, Προς Εφεσ. 5)

Δέξαι με και αντιλαβού μου "Επαρον Δέσποτα". Εκτεινόν Σου την σεπτήν δεξιάν και επί της κεφαλής μου θείς, κατά πρόσωπον του Θυσιαστήρου ερριμμένον βλέπων με ως των αχράντων ποδών του Κυρίου μου εφαπτόμενος, "μετάδος μοι Δέσποτα" το της ιερωσύνης πλήρωμα, όπερ

Σοι ενεπιστευθη ο Θεός δια της Εκκλησίας.

Συ δε Πνεύμα Πανάγιον και ζωαρχικόν χειρί Σεπτή και αγία του Πατριάρχου μου Πνεύμα σοφίας σου τοις εμοίς παράσχου δια λογισμοίς. Πνεύμα συνέσεως τη αφροσύνη μου δώρησαι. Πνεύμα φόβου σου τοις εμοίς επιστίασον έργοις και Πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις έγκατοις μου και πνεύματι νηγεμονικώ το της διανοίας μου στήριξον ολισθηρόν. Κυβερνησόν μου την ζωήν. Τριάς υπεράγαθε.

Τούτο το πέρας του λόγου - Τόπος μηδένα φυσιούτω" (Ιγνατίο Προς Σμυρν 7). Φοβω κινούμενος προ της αποκαλύψεως του φρικτού μυστηρίου αλλά και θεία ερωτι πυρπολούμενος τρόμω συνέχομαι και συντελλώ τας πτέρυγας της ψυχής μου και γόνυ κλίνω και τω Σωτήρι και Λυτρωτή μου προσπίπτω σιγή. Και σωπή προσερχόμενος, Σοι Θειότατε Πάπα και Πατριάρχα. Μάρκου του Αποστόλου και Ευαγγελιστού διάδοχε προτερώ την του πνεύματος αύραν εκείνην την τοις Αποστόλοις το πάλαι γενομένην πνοήν

«Ω Κύριε σώσον δη
ω Κύριε, ευοδωσον δη»
(Ψαλμ. Ριζ)

Τιμοθέου του Σεβασμιωτάτου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου της Αγιωτάτης Μητροπόλεως Κεντρώας Αφρικής Υπερτίμου και Εξάρχου πάσης Ισημερίας, ημών δε Πατρός και Συμπολίτου πολλά τα έτη.

† Πρωτοπρ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ
(ΦΜΧ, Αρ. Φ 23-24, Ιουλ-Δεκ. 1976)

Χριστούγεννα 1992. Από την επίσκεψη του μακαριστού Τιμόθεου στο χωριό μας, επάνω στην Αγία Παρασκευή και κάτω τα παιδιά του χωριού ψέλνουν τα χριστουγεννιάτικα κάλαντα.

**Ο κ. Ν. ΣΙΜΟΣ, Πρόεδρος του Συλλόγου Ορθοδόξου
Ιεραποστολής ο "ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ" στο τεύχος 96/1η
Τριμηνία 2003/ του περιοδικού "ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ"
Σελίδα 3-5 γράφει:**

Εκοιμήθη εν Κυρίῳ ο Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Το Σάββατον των Αγίων Θεοδώρων 1/3/2003 άνοιξαν οι πύλες του Ουρανού, για τον Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κυρόν ΤΙΜΟΘΕΟΝ(κατά κόσμον Φίλιππον Κοντομέρκον του Κωνσταντίνου και της Αγαπούλας το γένος Πουρνάρα).

Γεννήθηκε στις 24/9/1929 στο Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας. Μόλις τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο, το 1943, πήγε στην Αθήνα και συνέχισε τις Γυμνασιακές του σπουδές.

Το 1948 ο ζήλος του τον ωδήγησε στην Κωνσταντινούπολι. Στις 5/11/1950 χειροτονείται διάκονος και το 1955 απεφοίτησε της Θεολογικής Σχολής Χάλκης με "άριστα".

Στις 2 Οκτωβρίου 1955 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον αείμνηστο Γέροντά του και Σχολάρχη Μητροπολίτη Ικονίου Ιάκωβο και με "κατ' ιδίαν πατριαρχικήν φιλοτιμίαν και προαίρεσιν της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα χειροθετήθηκε αρχιμανδρίτης.

Στις 22/10/1955 με Συνοδική απόφασι αποστέλλεται στη Βιέννη, για μετεκπαίδευσι, όπου παρακολούθησε στην Φιλοσοφική Σχολή επί τριετία παραδόσεις Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας.

Το 1959 ανέλαβε καθήκοντα προϊσταμένου του Ι.Ναού Αποστόλου Ανδρέου στην Ελληνική Κοινότητα Φραγκφούρτης της Δυτ. Γερμανίας.

Ως σκοπό του είχε την αφοσίωσι στο Θεό και την διακονία στο συνάνθρωπο. Είχε δικό του τρόπο να προσεγγίζη τα πράγματα. Ανέπτυξε πνευματική, θρησκευτική, εκπαιδευτική και κοινωνική δράση.

Μετείχε σε συνέδρια και συσκέψεις ίδρυσε τον πρώτο Παιδικό σταθμό στην Γερμανία, για τα Ελληνόπουλα και εξέδωσε το περιοδικό "ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ". Δεν δίστασε μάλιστα να εργαστή και ως απλός εργάτης με τους Έλληνες της περιοχής σε δύο εργοστάσια σιδήρου (χυτήριο) και ένα χημικών προϊόντων, από μία εβδομάδα στο κάθε ένα, για να γνωρίση από κοντά τα προβλήματα και τις καθημερινές συνθήκες εργασίας του ποιμνίου του, και να είναι σε θέσι να τους παρέχη ουσιαστική συμβολή και συμπαράσταση.

Έτσι αυτός ο "παπάς" ήταν κοντά στο Λαό του Θεού. Τον αγαπούσαν και τους αγαπούσε, τον σέβονταν και τους υπηρετούσε κατά τον καλύτερο τρόπο. Ήξερε να παραστέκεται σε χα-

πρές και σε λύπες, σε δυσκολίες και επιτυχίες, να συμμερίζεται τα βιώματα της ξενιτιάς, να είναι έτοιμος να στηρίζη σε κάθε ανάγκη τους μετανάστες στην πορεία τους μέσα στην Εκκλησία.

Το 1968-1970 διετέλεσε προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ναού Αθηνών και υπεύθυνος του Γραφείου Αποδήμου Ελληνισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος. **Την 1η Δεκεμβρίου 1970,** εκλέγεται από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας με πρότασι του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Νικολάου ΣΤ' **Επίσκοπος Ελευσίνος** και επί θετίαν ανέλαβε τη Διεύθυνσι του επισήμου οργάνου του Πατριαρχείου, περιοδικού "Πάνταινος", στο οποίο έδωσε νέα μορφή και δυναμική, για την προβολή του θρόνου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας.

Το 1976 εκλέγεται Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής.

Στις 17 Μαρτίου 1977 εγκατεστάθη στην έδρα της Μητροπόλεως Κεντρώας Αφρικής την πρωτεύουσα του Zaïp, την Κινσάσα με πνευματική δικαιοδοσία τα Κράτη, Zaire, Burundi & Rwanda.

Επί εικοσιέξι χρόνια και μέχρι τέλους παρά τις επανειλημμένες εγχειρήσεις, στις οποίες υποβλήθηκε όχι μόνο δεν εγκατέλειψε την Μητρόπολί του, αλλά ανέπτυξε αξιόλογο και ουσιαστική δράσι. Με τους πιστούς και αφοσιωμένους του συνεργάτες τον **Γέροντα Αρχιμανδρίτη Χαρίτωνα Πνευματικάκι**, τον **Αρχιμανδρίτη Κοσμά Γρηγοριάτη**, τον **Αρχιμ. Ιγνάτιο Μαδενλίδη** και άλλους κληρικούς και λαϊκούς, ανασύνταξε την Μητρόπολι και το Ιεραποστολικό της έργο, με συνέπεια και ευθύνη, αλλά και με προοπτική και οραματισμό, για το μέλλον της παρουσίας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στον αφρικανικό χώρο.

Χειροτόνησε δεκάδες ευλαβείς ιθαγενείς κληρικούς. Ναοί, σχολεία, ιατρεία, αγροκτήματα και κοινωνικοθρησκευτική δράσι είναι τα στοιχεία που μαρτυρούν τον αγώνα και την προσφορά, αλλά και το πολιτιστικό πέρασμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας στο Zaïp. Το γεγονός αυτό απέσπασε την προσοχή και την εκτίμηση των επί μέρους κρατικών Αρχών και της Κυβερνήσεως του τόπου.

Πλούσια υπήρξε και η συγγραφική προσφορά του με δημοσιεύματα σε θρησκευτικά περιοδικά.

Ο αείμνηστος Μητροπολίτης οφείλουμε να τονίσουμε ότι είχε φρόνημα ηρωϊκόν. Δεν τον ππούσαν αντίξοες συνθήκες και τυχόν εμπόδια στην επιτέλεση του έργου του. Το εβεβαίωνε όπου και αν η Εκκλησία τον έτασσε, ίδιαίτερα όμως στις δύσκολες ιστορικές περιστάσεις, που η χώρα του Κογκό εκινδύνευε από αλληλοσπαραγμούς. Τότε έμεινε ακλόνητος κοντά στο Ποίμνιό του, αψηφώντας κινδύνους και περιστάσεις, ως και αυτήν ακόμη την φυσική του υπόσταση.

Με τον Σύλλογο μας είχε στενούς δεσμούς. Εκτιμούσε τις όλες δραστηριότητες χάριν του Ιεραποστολικού έργου και πάντοτε εξέφραζε την ευαρέσκεια και τις ευλογίες του προς τους δωρητές, συνεργάτες και μέλη του Δ.Σ. του "ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ".

Με συγκίνηση ενθυμούμεθα την κατανυκτική Θ. Λειτουργία που είχε επιτελέσει στο Ναΐδριο μας και τις παραινέσεις του, ως παρακαταθήκη ευλογιών.

Μέχρι τις τελευταίες μέρες της ζωής του επεδείκνυε θάρρος και εξέφραζε τους πόθους και τους οραματισμούς του, για "την μεγάλη ιδέα της Ιεραποστολής" κατά την διατύπωσι του μακαριστού π. Χαρίτωνος. Ήθελε με πόθο να συνεχίσῃ τη διακονία του στον Ιεραποστολικό αγρό, μα υποτάχθηκε στο θέλημα του Θεού με ηρεμία διαισθανόμενος, ότι ο αγώνας ετελείωνε και εμπρός του άνοιγε η αιωνιότητα.

Η κηδεία του ήταν πάνδημη στον Καθεδρικό Ι. Ναό των Αθηνών την Τετάρτη 5 Μαρτίου και ώρα 3.30 μ.μ. Το σεπτόν σκήνωμά του είχε τεθεί εκεί από νωρίς το πρωί σε λαϊκό προσκύνημα.

Της εξοδίου ακολουθίας προέστη ο Μακαριώτατος Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Πέτρος επικουρούμενος υπό πλειάδος Αρχιερέων της Αλεξανδρινής και της Ελλαδικής Εκκλησίας. Παρέστησαν εκπρόσωποι των αρχών, ιθαγενείς κληρικοί και φοιτητές που με δικές του φροντίδες είναι υπότροφοι στην Ελλάδα, Ελληνες ομογενείς από το Κογκό, εκπρόσωποι εραποστολικών και άλλων σωματείων και πλήθος λαού. Εξεφωνήθησαν επικήδειοι λόγοι.

Ο Σύλλογός μας εξέδωσε ψήφισμα, που επεδόθη στην Α.Θ.Μ. τον Πατριάρχη, την μητέρα και τον αδελφό του μετασάντος και εκπροσωπήθηκε από τον Πρόεδρο και μέλη του.

Επίσης δεκάδες στεφάνων κατατέθησαν από επισήμους και απλούς φίλους και συνεργάτες του μακαριστού Ιεράρχου.

Παρά την επιθυμία του να ταφή στη γη της Αφρικής, που τόσο αγάπησε και 'εγεώργησε" τούτο δεν κατέστη δυνατό. Εναποτέθη στο Α' Κοιμητήριο Αθηνών και εκεί πλέον αναπαύεται.

Τώρα ευρίσκεται στο ουράνιο Θυσιαστήριο μετά των Αγίων και των προ αυτού εκδημησάντων συνεργατών του ιερομονάχων π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι και π. Κοσμά Γρηγοριάτη. Εκεί διακονούν "Τω εσφαγμένω αρνίω" και δέονται υπέρ της Ορθοδόξου Ιεραποστολής στα 'Εθνη, που τόσο "επί αφρικανικής γης" εμόχθησαν και εθυσιάσθηκαν.

Του Μακαριστού Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής ΤΙΜΟΘΕΟΥ. Αιωνία η μνήμη

Νικ. Σίμος

❖ ❖ ❖

"ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ"

Από το περιοδικό του Ιεραποστολικού Συνδέσμου "Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός" στη Θεσ/νίκη μεταφέρουμε κείμενο της κας ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΗΛΙΑ - ΜΑΥΤΑ:

Έφυγε ένας Επίσκοπος Ιεραπόστολος

"Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίῳ αποθνήσκοντες απ'άρτι.

Nαι, λέγει το Πνεύμα, ίνα αναπαύσωνται εκ των κόπων αυτών. Τα δε έργα αυτών ακολουθεί μετ'αυτών" (Αποκ. Ιδ' 13).

Ο κυρός Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής και πάσης Ισημερίας Τιμόθεος, κατά κόσμον Φίλιππος Κων/νου Κοντομέρκος, γεννήθηκε στο Μεγάλο χωριό Καρπενησίου στις 24 Σεπτεμβρίου 1929, όπου και τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο. Τις πρώτες γυμνασιακές τάξεις παρακολούθησε στο Γυμνάσιο του Καρπενησίου, ενώ ολοκλήρωσε την δευτεροβάθμια εκπαίδευσή του στην Αθήνα (Παγκράτι - Εξάρχεια). Τέλος αποφοίτησε αριστούχος από την Θεολογική Σχολή Χάλκης. Το 1950 χειροτονήθηκε Διάκονος και το 1955 Πρεσβύτερος.

Κατά το χρονικό διάστημα 1955-1968 υπηρέτησε ως εφημέριος στη Φραγκφούρτη της Γερμανίας και ανέπτυξε ποιμαντική δράση μεταξύ των Ελλήνων εργατών. Πολλές φορές κυκλοφορούσε με εργατικό κοστούμι και σκούφο ανάμεσα στις μηχανές και έκανε χρέη διερμηνέως, για να τους διευκολύνει.

Φρόντισε να συγκεντρώνονται συχνά σε ένα καφενείο, για να γνωρίζονται και να συνδέονται.

Τέλεσε 1.001 Γάμους μεταξύ των μεταναστών και βάπτισε πολλά παιδιά. Μόνος του ζέσταινε νερό στη γκαζέρα, άναβε τα καντήλια, σκούπιζε τον Ναό.

Μια κυρία από τη Γερμανία, μόλις έμαθε την εκδημία του, πήρε τηλέφωνο να συλλυπηθεί την μητέρα του, την κ. Αγάπη (93 ετών), και της είπε: "Αυτός έκανε την κηδεία του συζύγου μου και της αδελφής μου, αυτός πάντρεψε την κόρη μου. Στις χαρές και στις λύπες μας συμπαραστεκόταν σαν πατέρας!".

Με πυρήνα την Ενορία κράτησε ψηλά το πατριωτικό και θρησκευτικό φρόνημα. Επιστρέτευε κυρίως φοιτητές, για να διδάσκουν ελληνικά στα παιδιά των μεταναστών που παρακολουθούσαν τα μαθήματα των γερμανικών Σχολείων.

Φρόντισε με τα πενιχρά έσοδα της Εκκλησίας να μεταφέρονται οι νεκροί Έλληνες μετανάστες στην πατρίδα τους, για να μη θαφτούν σε ξένη χώρα.

Όταν το διάστημα 1968-1970 υπηρετούσε ως προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ναού φρόντισε για τους αγαπημένους του μετανάστες και οργάνωσε Γραφείο Απόδημου Ελληνισμού.

Το 1970 εξελέγη από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας Επίσκοπος Ελευσίνος και για έξι χρόνια διηγήθυνε το περιοδικό ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ στην Αλεξάνδρεια.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Νικόλαος ΣΤ' εξετίμησε τα προσόντα του και το 1978 τον χειροτόνησε Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής. Για εικοσιέξι χρόνια - μέχρι τον θάνατό του - έδρασε στο Ζαΐρ - Κογκό με έδρα την Κινσάσα.

Με ακατάβλητο ψυχικό σθένος ξεπερνούσε όλες τις σωματικές δυσκολίες και περιόδευε με το λάντ-ρόβερ της Ιεραποστολής και τις πιο απόμακρες περιοχές της Επισκοπής του.

Είχε διοικητικά χαρίσματα και συντόνιζε την δραστηριότητα στα δύο κλιμάκια της Ιεραποστολής, στην Κανάνγκα και το Κολούεζι. Εξέλεγε δε τους Ιερείς με πνεύμα συνέσεως και φωτισμό Θεού. Αν κανείς του πρότεινε κάποιο πρόσωπο, πολλές φορές απαντούσε: "Δεν μου λέει κάτι μέσα μου, άσε να ωριμάσει".

Ιερουργούσε όρθιος καθ'όλη την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας με πολλή κατάνυξη. Η ωραία μελωδική φωνή του υπέβαλλε το εκκλησίασμα.

Άφησε πίσω του μεγάλο Ιεραποστολικό έργο: Ναούς, Ενορίες, Σεμινάρια, Σχολεία, Ιατρεία.

Επί της αρχιερατείας του συνεργάστηκε και ξεπροβόδισε για τον ουρανό δύο μεγάλους Ιεραποστόλους: τον γέροντα π. Χαρίτωνα Πνευματικάκι στην Κανάνγκα και τον νεότατο π. Κοσμά Γρηγοριάτη στο Κολούεζι.

Ένα ατύχημα στα παιδικά του χρόνια τον σημάδεψε με μακροχρόνια αναπτηρία στα πόδια, που την αντιμετώπισε με επανειλημμένες θεραπείες. Τελευταία παρουσίασε έλλειψη αιμοπεταλίων και ήταν υποχρεωμένος κάθε εβδομάδα να κάνει μετάγγιση αίματος. Την 1η Μαρτίου 2003 στις 11:00 π.μ. δέχθηκε το ουράνιο κάλεσμα. Η κοιμησή του ήταν οσιακή...

Η εξόδιος ακολουθία έγινε την Τετάρτη 5 Μαρτίου 2003 στον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών. Στο Α' Νεκροταφείο των συνόδευσαν Αθηναίοι φίλοι και συνεργάτες, εκπρόσωποι από τα Ελληνικά Προξενεία του Κογκό και την Πρεσβεία, Έλληνες απόδημοι του Κογκό από όλες τις Ελληνικές παροικίες, ιθαγενείς ιερείς και σπουδαστές που σπουδάζουν με υποτροφίες και συμπατριώτες του από το Καρπενήσι.

Δυστυχώς, δεν ήταν εύκολο να εκπληρωθεί η επιθυμία του να ταφεί στην Μητρόπολή του, στην Κινσάσα.

Μετά την εκταφή του, θα γίνει εκεί η ανακομιδή των λειψάνων του.

**Αιωνία η μνήμη αυτού.
Ευτέρπη Ηλία - Μαύτα**

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Τιμόθεος με τον αείμνηστο Πατέρα Χαρίτωνα Πνευματικάκι, πρωτεργάτη του ιεραποστολικού έργου στην Κανάνγκα. Είχαν συνεργασία αγαστή. Στην κηδεία του π. Χαρίτονως (2/4/1998) είχε πει: «Με ηγάπησεν ως ιιόν τον επίμησα ως πατέρα».

Επισημάνσεις της γενναιότητος του αειμνήστου Μητροπολίτου Τιμοθέου από τον π. Χαρίτωνα

Κατά τις κρίσιμες στιγμές του εμφυλίου σπαραγμού το 1991 ο μακαριστός Μητροπολίτης κυρός Τιμόθεος επεκοινώνησε με τον π. Χαρίτωνα στην Κανάνγκα και επισκέφθηκε το Ιεραποστολικό Κλημάκιο με κίνδυνο της ζωής του.

Παρατίθεται απόσπασμα από άρθρο του περιοδικού "Φως Εθνών" τεύχος 60 της Λυκειάρχου Α. Απασίδου.

Ο Ορθόδοξος Αρχιερεύς βρίσκεται αυτή την εποχή στην Ελλάδα, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμά του. Τον Δεκέμβριο συνήθως επιστρέφει.

Στις κρίσιμες ημέρες, η "φωνή" ή τηλεπικοινωνία της Ελληνικής Πρεσβείας με την Ορθόδοξη Ιεραποστολή της Κανάνγκα είναι καθημερινή.

27 Σεπτεμβρίου. Η φωνή είναι ανοικτή. Έξαφνα:

- Καλημέρα σας, τι κάνετε Γέροντα;
- Ποιος; Εσείς, Σεβασμιώτατε;
- Μάλιστα. Άκουσα τα γεγονότα και ήλθα κοντά σας. Σε λίγες ημέρες θα βρίσκομαι και στην Κανάνγκα.
- Εύγε, Σεβασμιώτατε. Άξιος ποιμένας, στα ίχνη των μεγάλων πατέρων του Μεγάλου Βασιλέου!

Οι άλλοι έφυγαν. Εκείνος ήλθε. Και ήλθε και στην απόμακρη Κανάνγκα παρά τις δυσκολίες των αερογραμμών, των αερολιμένων, των καυσίμων, παρά τους απρόβλεπτους κινδύνους, ήλθε για το λαό, που δεν είχε συνέλθει από το πλήγμα, που δεν ήξερε πως να κρινη την πράξι, ύστερα από τις αντιφατικές δηλώσεις των διαφόρων ποιμένων των άλλων διογμάτων. ήλθε απλός και ταπεινός.

- Δεν έκαμα παρά το καθήκον, που μου επιβάλλει η συνείδησις και το αξίωμα με το οποίο με τίμησε ο Κύριος.

"Εν τω κόσμῳ θλίψιν ἔξετε ...". Έτσι αρχίζει τον χαιρετισμό του στα συγκεντρωμένα στο ναό πλήθη των πιστών που, αφού τον υποδέχθηκαν στην αυλή, μπήκαν στο ναό διψασμένα, αψη-

φώντας την ώρα - ήταν ήδη σούρουπο - την απειλή της βροχής και πιο πολύ τον φόβο των γεγονότων.

"Εν τω κόσμῳ θλιψιν ἔξετε..." Βιβλικός και σαφής, χαρακτηρίζει τις ενέργειες, τις καταδικάζει, καλεί σε υπομονή και πίστη, σε σταθερότητα και ακεραιότητα. Ο πιστός υποφέρει, λέγει, αλλά δεν συμμετέχει με κανένα τρόπο στην καταστροφή. Μένει πιστός στη διδασκαλία του Κυρίου ... Κοντά σας κλιμάκιο της Ιεραποστολής, με επικεφαλής τον σεβαστό Γέροντα πατέρα Χαρίτωνα, για να σας παρηγορή και σας στηρίζῃ. Κοντά σας κι εγώ με την προσευχή. Προσεύχεσθε και σεις. Προσευχή και μετάνοια χρειαζόμαστε.

Ο σεβαστός πατέρος Χαρίτων, συγκινημένος, καλωσορίζει τον Αρχιεπίσκοπο Κεντρώας Αφρικής, τον ευχαριστεί για την επίσκεψι, τονίζει την σημασία της και διαβεβαιού ότι μέχρι θανάτου θα μείνουν οι εργάται της Ιεραποστολής κοντά σας, μαζί με τον λαό, που μαρτυρεί.

Η συγκίνηση διαπερά όλους, η ώρα προχωρεί, μα η ψυχή διψά να μείνη εκεί, να "συμπαρακληθῇ".

Και ο Σεβασμιώρτατος δευτερολογεί: **Η Ορθοδοξία είναι ταπεινή, μικρή, απλή. Μα είναι μεγάλη στην απλότητά της ... Είναι Φως. Αυτό το Φως που είπε ο Κύριος να μεταδώσουν οι Απόστολοι σε όλα τα έθνη ... Και ίσως είναι πολύ επιτυχές, που τα Σχολεία μας ονομάζονται. "Φως Εθνών". Απ' αυτό το φως μια ακτίνα πέφτει σε κάθε μια από τις 365 φυλές του Ζαΐρ και το φωτίζει.**

Και πώς να μην είναι φως, αφού αυτή μόνη έκρινε τα γεγονότα - τόλμησε να κρίνη την πρωτάκουστη αυτή λεηλασία ή μάλλον αυτολεηλασία - σωστά κάτω από το φως του Ευαγγελίου. Οι άλλοι "χριστιανοί" την είπαν "δώρο του Θεού!". Και άλλοι καλούν τους πιστούς τους να προσευχηθούν μεσ' τους ναούς για την τιμωρία του αρχηγού του κράτους!

"Σπλαχνίζομαι επί τον όχλον ότι εισίν ως πρόβατα μη ἔχοντα ποιμένα"

Δόξα σοι. Κύριε, μας έδωσες ποιμένες, που ορθοτομούν τον λόγον της αληθείας".

Ποιμαντική περιοδιά σε ζεύγος της Κανάνγκα.

Στην φωτογραφία προσφέρει δώρο ένα ποδήλατο σε κάθε ιερέα, για να διευκολύνεται η μετακίνησή τους στην επιτέλεση των καθηκόντων τους

ΠΕΝΘΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΤΙΜΟΘΕΟ Εκοιμήθη ο μαχητής της ορθοδοξίας

Ο Αιγυπτιώτης Ελληνισμός αλλά και το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας θρηνούν την απώλεια του Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κυρού Τιμόθεου Κοντομέρκου, ενός αγωνιστή της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού. Ο κυρός Τιμόθεος γεννήθηκε στην Ευρυτανία και ζυμώθηκε με τον Αφρικανικό Ελληνισμό από το 1970, όταν εντάχθηκε στην Πατριαρχείο Αλεξανδρείας από τον Πατριάρχη Νικόλαο τον Στ'. Στην αρχή υπηρέτησε στην Αλεξάνδρεια ως Επίσκοπος Ελευσίνας, διευθύνοντας παράλληλα και τον "Πάνταινο" ενώ από το 1976 και μέχρι την κοιμησή του υπηρέτησε με αυταπάρηηση την Μητρόπολη Κεντρώας Αφρικής με έδρα το Κονγκό.

Ο Τιμόθεος Κοντομέρκος υπήρξε δημοκράτης: Η χούντα του είχε αφαιρέσει το διαβατήριο, ενώ ματαίωσε για μια εβδομάδα την χειροτονία του σε Δεσπότη του Θρόνου. Το εμπόδιο υπερπήδησε ο Πατριάρχης Νικόλαος που μήνυσε στους συνταγματάρχες στην Αθήνα: Εγώ, τον χρεώνομαι ...

Ο κοιμηθείς Ιεράρχης διακρίνεται για τις ικανότητές του, γι' αυτό και το εκλογικό σώμα τόσο στις Πατριαρχικές εκλογές του 1987 όσο και του 1997 τον συμπεριέλαβε στο Τριπρόσωπο. Παράλληλα, είχε άποψη σταθερή και αναλοίωτη για διάφορα θέματα του θρόνου.

Ο κυρός Τιμόθεος, παρά τα πενιχρά μέσα που διέθετε, πρόσφερε έργο στην έδρα του συνεργαζόμενος για την ιεραποστολή της Ελλαδικής Εκκλησίας και τα υπουργεία, βοηθώντας υλικά και πνευματικά το ποίμνιό του, Έλληνες και γηγενείς.

Τα τελευταία χρόνια η υγεία του είχε κλονιστεί, ενώ δεν ήταν λίγες οι φορές που είχε οδηγηθεί στο χειρουργείο για κάποια επέμβαση.

Η νεκρώσιμη ακολουθία έλαβε χώραν στο Μητροπολιτικό ναό, χοροστατούντος του Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Πέτρου, ο οποίος ήρθε ειδικά στην Αθήνα γι' αυτόν τον σκοπό. Από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας στην εξόδιο ακολουθία έλαβαν μέρος οι Μητροπολίτες **Λεοντόπολεως** κ. **Διονύσιος**, **Καρθαγένης** κ. **Χρυσόστομος**, πρωην **Νταρ ες Σαλάμ** κ. **Φιλήμων** και ο Επίσκοπος **Γκάνας** κ. **Παντελεήμων**. Από την ελλαδική Εκκλησία έλαβαν μέρος οι Μητροπολίτες **Καρπενησίου** κ. **Νικόλαος**, **Περιστερίου** κ. **Χρυσόστομος**, **Γλυφάδας** Ιωήλ κ.ά.

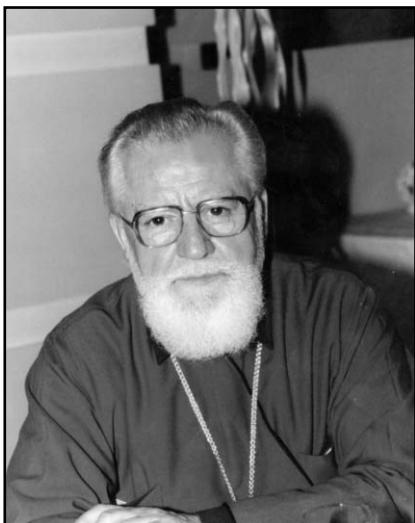
Παρέστησαν ο Πρόεδρος του ΣΑΕ κ. **Φίλιππος Κοσσένας** με Συμβούλους του σωματείου, ο Πρόεδρος των Ελλήνων από το Κονγκό κ. **Δημήτρης Αναγνωστέλλης** με Συμβούλους του σωματείου, ο εκπρόσωπος της ΕΚΑ στην Ελλάδα κ. **Καφατσάκης**, ο Πρόεδρος του Εμπορικού Επιμελητηρίου Αλεξανδρείας κ. **Β. Βαφειάδης** ο Αντ/δρος του ΣΑΕ Αφρικής - Ασίας κ. **Β. Μαγδαληνός**, ο Προξενικός της Αλεξανδρείας κ. **Δ. Διαμαντής**, ο Α' Αντ/δρος του Εμπορικού Επιμελητηρίου Αλεξανδρίας κ. **Δ. Γαβαλά**, ο Δ/ντης Επικοινωνίας και Δημ. Σχέσεων το Οικουμενικό Ελληνισμού κ. **I. Παλληκάρης**, ο επιχειρηματίας κ. **Γ. Βίττης**, ο πρώην Προξενικός Αλεξανδρείας κ. **Γ. Χριστοδουλίδης** και ο Τραπεζικός κ. **Κ. Κιούσης** και Κα, η Κα **Αλίκη Κόπελου**, σύζυγος του αείμνηστου επιχειρηματία και Παροικιακού παράγοντα **Στέλιου Κόπελου**, ο κ. **Χρ. Λαμπρίδης** κ.ά. Την μητέρα του Αγαπούλα τον αδελφό του **Αναστάσιο Κοντομέρκο**, γιατρό, καθώς και τους λοιπούς συγγενείς η "Ετων Α" συλλυπείται θερμά.

Του Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κυρού Τιμόθεου αιωνία η μνήμη.

"Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΩΝ"

Αρ. 84/12-3-200

Κοίμηση Επισκόπου

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 8.4.03

Στις 5/4/03 συμπληρώθηκαν σαράντα ημέρες από την κοίμηση του Επισκόπου Κεντρικής Αφρικής Τιμοθέου Κοντομέρκου.

Στις 1/3/03 - Ψυχοσάββατο - η ανεξερεύνητη θεία βούληση τον κάλεσε να αφήσει τον μικρόκοσμο της γήινης αθλιότητος και να εισέλθει στον φωτοβόλο μεγάκοσμο της Αιωνιότητος. Ομως, τον νιώθουμε δίπλα μας, να μας στηρίζει, εμπνέει και ενθαρρύνει με το αθόρυβο παράδειγμά του. Λιτός και ασκητικός από την προσωπική του ζωή ως τα απέριττα και φτωχικά αρχιερατικά του άμφια.

Αφιλοχρήματος, δεν γνώριζε τι είναι αποταμίευση και ουδέποτε την εφάρμοσε. Δεν ζούσε από την Εκκλησία, αλλά για την Εκκλησία. Μικρόσωμος και λεπτοκαμμένος, με οδυνηρά προβλήματα υγείας, εν τούτοις ακάματος και επινοητικός, υπερπήδησε τεράστια εμπόδια και επετέλεσε πρωτοποριακό έργο.

Ως εφημέριος στη Φρανκφούρτη, της τότε Δ. Γερμανίας, συμμερίσθηκε τα προβλήματα και τις αγωνίες των Ελλήνων μεταναστών, για να τους καθοδηγήσει στη νέα τους ζωή και να διατηρήσει άσβεστη στην ψυχή τους την πίστη στο Χριστό και τις ελληνορθόδοξες αξίες. Εφθασε μάλιστα, χωρίς κανείς να το γνωρίζει, να εργαστεί σε εργοστάσιο, μαζί με τους εργάτες, ώστε να έχει προσωπική εμπειρία του μόχθου τους! Εν τούτοις, λόγω του δημοκρατικού - χριστιανοδημοκρατικού - του φρονήματος εδώχθη από την άθλια απριλιανή χούντα.

Ως προϊστάμενος του μητροπολιτικού ναού Αθηνών, εδέχθη απροσδοκήτως πρόταση του τότε Πατριάρχου Αλεξάνδρειας να τον χειροτονήσει Επίσκοπο του Πατριαρχείου. Ετσι και έγινε, χωρίς "μέσα" και "γνωριμίες".

Ως μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής αναλώθηκε στη συγκρότηση της τοπικής εκκλησίας και την Ιεραποστολή με πενιχρά υλικά μέσα. Ο Θεός ευλόγησε τον μόχθο του δικό του και των λίγων συνεργατών του.

Λίγο προ της τελετής του τον ρωτήσαμε πόσους Αφρικανούς οδήγησε στην Ορθοδοξία. Μας απάντησε: "Μετά τους πρώτους χλίους έπαψα να μετράω"! Μοναδική του μέριμνα και αγωνία, το ποίμνιό του "τα μαυράκια μου", όπως έλεγε με πολλή αγάπη. Δίδαξε βιωματική Ορθοδοξία και κέρδισε την αγάπη, την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό όλων.

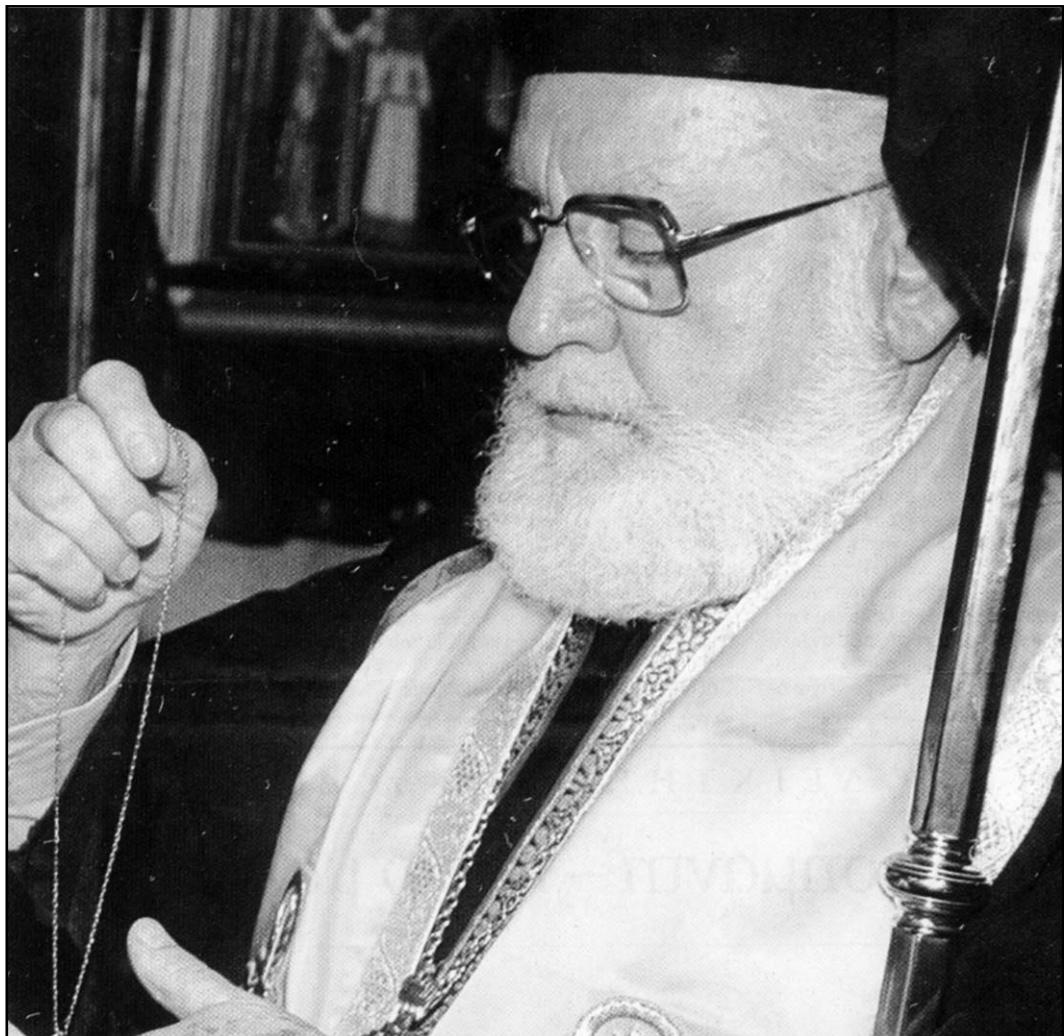
Επιθυμία του ήταν να ταφεί στη Μητρόπολή του, αλλά ο θάνατος των πρόλαβε στην Ελλάδα. Ο Κεντρώας Αφρικής κυρός Τιμόθεος υπήρξε και παραμένει ορθόδοξη, ιερατική προσωπικότης, είδος πολύτιμο εν ανεπαρκεία στις μέρες μας...

Πολύ αγαπητέ μας Πατέρα, αδελφέ και φίλε. Πορεύου στην Αγάπη του Κυρίου Ιησού Χριστού, που με τόση αυταπάρνηση διηκόνησες και με την ευχή σου, καλή αντάμωση ...

**Ιατρός Π.Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
(“ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ” 8.4.03)**

ΣΤΗΝ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

Στη σελίδα που επιμελείται και γράφει ο κ. ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΚΑΓΙΑΝΝΗΣ την Κυριακή 9 Μαρτίου 2003 δημοσιεύθηκε η φωτογραφία του Μακαρίστου Τιμοθέου με τα λίγα της λεζάντας λόγια!

Έφυγε όπως έζησε: αθόρυβα! Ο Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής Τιμόθεος Κοντομέρκος ήταν απλός και σεμνός και άφησε πίσω του έργο εκκλησιαστικό και φιλανθρωπικό. Γνωστός για το δημοκρατικό του φρόνημα, υπέστη διωγμούς από το διδακτορικό καθεστώς. Καλό του ταξίδι, όσοι τον γνώρισαν θα τον θυμούνται.

Ο Μακαριώτατος και Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Πέτρος, επικουρούμενος υπό πλειάδος αρχιερέων (μεταξύ τους και ο Μητροπολίτης Καρπενησίου κ.κ. Νικόλαος), τελεί πήν εξόδιο ακολουθία του μακαριστού Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής Τιμοθέου, στον κατάμεστο λαού Μητροπολιτικό Ναό Διθηνών.

Επικήδειος λόγος της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ.κ. Πέτρου επί τη Εκδημία του Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής Τιμοθέου

Τιμόθεος ο σεπτός ιεράρχης και ποιμενάρχης της κατά Κεντρικήν Αφρικήν Μητροπόλεως κεκοιμήται.

Με αισθήματα άλγους, συντριβής και οδύνης, η Αποστολική Εκκλησία του Αγίου Μάρκου προπέμπει σήμερον εις την τελευταίαν αυτού επί γης κατοικίαν τον Μητροπολίτην Κεντρώας Αφρικής κυρόν Τιμόθεον.

Ο πολύκλαυστος αδελφός ημών και λίαν αγαπητός Τιμόθεος, όντως ανεδείχθη των αρχιερέων το σέμινωμα, του ευσυνεδήτου καθήκοντος το υπόδειγμα.

Ο προκείμενος ημών νεκρός εγεννήθη το 1929 εκ γονέων ευσεβών εις το Μεγάλον Χωρίον Ευρυτανίας, όπου και ήκουσε τα εγκύκλια γράμματα. Από νεαράς ακόμη ηλικίας επέδειξε ζήλον και κλήσιν ιερατικήν.

Το 1970, εκλέγεται Επίσκοπος υπό τον τίτλον Ελευσίνος, παραμείνας εν Αλεξανδρείᾳ επί μίαν εξαετίαν, έχων παραλλήλως και την διεύθυνσιν του Πανταίνου, περιοδικού οργάνου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας.

Ο τότε Πατριάρχης Νικόλαος ΣΤ' και η περί αυτόν Ιερά Σύνοδος εκτιμήσαν τες τα προσόντα και το φίλεργον του Τιμοθέου, εξέλεξαν τούτον Μητροπολίτην Κεντρώας Αφρικής, επαρχίαν την οποίαν εποίμανε θεοφιλώς έως της ημέρας της κοιμήσεώς του. Ο Τιμόθεος ήτοι ιεράρχης σθένους, με αρτίαν θεολογικήν κατάρτισιν και γνώστης των προβλημάτων και οραματισμών της Εκκλησίας του Αγίου Μάρκου.

Ως Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής επέδειξε ζήλον και παραδειγματικόν τρόπον ανθρώπου φιλέργου και ποιμενάρχου.

Επέλεξεν αξίους συνεργάτας και ωργάνωσε την Ιεραποστολήν επί νέας και μεθοδικής βάσεως. Ίδρυσε νέα Ιεραποστολικά κέντρα, πέραν των όσων είχεν εύρη. Ακούραστος σε σημείον να απορούν οι πάντες και ιδιαιτέρως οι συνεργάται του, πόθεν αυτή η δύναμις, παρόλον το βεβαρυμένον πάντοτε της υγείας του.

Ιεράρχης με οράματα, που προσπαθούσε πάντοτε να διαβλέψῃ και πέραν της εποχής του. Ήτοι λόγιος, γλαφυρός εις την πένναν και ρητορικός εις τας εκφράσεις του.

Η Ιερά Μητρόπολις Κεντρώας Αφρικής, το εκλεκτόν της καρδίας του ποίμνιον και οι πολύτιμοι συνεργάται του θρηνούν και δικαίως κλαίνε, διότι απερφανίσθησαν του πατρός και ποιμένος των, του φίλου, αδελφού και πατρός πνευματικού.

Η Εκκλησία του Αγίου Μάρκου δια την Μετριότητος ημών, αποχαιρετά τον λαμπρόν ιεράρχην, φίλον ημών προσωπικών και αδελφόν εν Χριστώ λίαν ηγαπημένον.

Τιμόθεε,

Όλοι ημείς οι κυκλούντες την ιεράν σορόν σου με σπαραγμόν καρδίας παραδίδομεν το τίμιον σκήνωμά σου εις τον δημιουργόν Θεόν, ευχόμενοι, ίνα καταστής μέλος των ηγαπημένων του Κυρίου και καταταγής εις την χορείαν των αγίων Του. Μη παύσης δεόμενος και υπέρ ημών εις τον θρόνον του Κυρίου, όπου θα συναγάλλεσαι μετά των αγγέλων Αυτού.

Αιώνιά σου η μνήμη άγιε αδελφέ!

Στον προσφιλή Ποιμενάρχη μας Αρχιεπίσκοπο Κεντρώας Αφρικής Τιμόθεο

Αγαπημένοι πιστοί του Θεού,

Δεν είναι η ώρα για λόγια, η ατμόσφαιρα είναι βαριά για μένα προσωπικά και για όλο το λαό του Κογκό, και ιδιαίτερα για τους ορθόδοξους, διότι εκείνος που μας αγαπούσε και που αγαπούσαμε τόσο, δεν είναι πλέον μαζί μας. Η ψυχή του χαίρεται με τους αγγέλους και τους Αγίους Ιεράρχες στον ουρανό, ενώ εμείς τα παιδιά του είμαστε ορφανοί.

Η θλίψη που μας διακατέχει δεν μας επιτρέπει να εκφράσουμε τα συναισθήματά μας.

Τι θα μπορούσα να πω γι' αυτόν τον επιφανή τον μακάριο πατέρα μας, Αρχιεπίσκοπο Τιμόθεο;

'Ηταν πάνω απ' όλα πολίτης του Κογκό που έζησε όλη του τη ζωή μαζί μας, μια ζωή που αφιέρωσε στον Θεό και στην εκκλησία του, στην υπηρεσία του ανθρώπου και των αδελφών του Κογκό.

Για 25 χρόνια με τα δεκανίκια στα χέρια διέτρεχε πόλεις και χωριά για ν' ανακουφίσει το ποιμνιό του.

Παρά τα χειρουργημένα πολλάκις πόδια του στεκόταν όρθιος κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, χωρίς να κάθεται ούτε μια στιγμή.

'Ηταν ένας άνθρωπος με προσωπικότητα, αγαπούσε την τάξη, την πειθαρχία και την αλήθεια. Φαινόταν αυστηρός, σαν ένας εξοχός παιδαγωγός γεμάτος όμως αγάπη. Η αγάπη τον διακατείχε, η αγάπη της συγνώμης. Έκλαιγε πολύ και ήταν ευαίσθητος απέναντι στους συνανθρώπους του. Ήξερε και μπορούσε να μας καταλάβει, να έρθει στην θέση, μας. Ήταν ανοιχτός και προσιτός σ' όλους.'

Σάββατο 1 Μαρτίου 2003 στις 11 ώρα, έλαβες την ουράνια πρόσκληση και η φωνή του Κυρίου σου είπε. "Εύ δούλε, αγαθέ και πιστέ!... είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου" (Ματθ. κε' 23).

Η κοινότητα του Κονγκό με την παρουσία της εδώ σ' ευγνωμονεί". Άνθρωπος της καρδιάς και του τιμίου διαλόγου, της ανθρώπινης επαφής και κατανοήσεως. Το βαλάντιό του το πρόσφερε εξίσου σε ορθοδόξους και μη.

Μιλούσε χωρίς φόβο και χωρίς δειλία για το καλό του λαού μας, χωρίς ποτέ ν' αναμειγνύεται με την πολιτική.

Στο Κογκό, Έλληνες και Κογκολέζοι κλαίνε γι' αυτόν πού αφιερώθηκε σ' αυτούς".

Σήμερα αφήνει πίσω του μεγάλο αριθμό παιδιών πού είχε στην επιστασία του όσον αφορά τις σπουδές τους, τόσο στο Κογκό όσο και στην Ελλάδα. Φρόντιζε για την εκπαίδευση της νεολαίας, γιατί έλεγε ότι το μέλλον της Εκκλησίας είναι στα χέρια της. Αυτό πραγματοποιήθηκε και πραγματοποιείται χάρις στην εισφορά και στη πολλή σημαντική οικονομική υποστήριξη του ιεραποστολικού Συλλόγου "Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ" και στη συνεχή στήριξη και ανεκτίμητη προσφορά της αδελφότητος Θεολόγων "ΣΩΤΗΡ", της Ι. Μονής Γρηγορίου του Αγίου Όρους και της ιεραποστολικής αδελφότητος "Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός" και βέβαια με την βοήθεια των αγαπητών μας ιεραποστόλων που ήταν οι πολύτιμοι συνεργάτες του και πού δεν έπαψε να τους απασχολεί το μεγάλο ιεραποστολικό έργο που πραγματοποιείται στο Κασάϊ, στο κέντρο του Κονγκό και στην Κατάνγκα.

Δόξα τω Θεώ πού έδωσε στην Εκκλησία του Χριστού πολλούς ιερείς και διακόνους.

Κάποιοι από αυτούς έμειναν με την προσδοκία της χειροτονίας. Μεγάλη επιθυμία του ήταν να ενταφιασθή στο Κογκό στην Αφρικανική γη διότι έλεγε "Το Κογκό είναι η δεύτερη πατρίδα μου".

Αρχιεπίσκοπέ μου και Πατέρα,

Όλοι οι Ορθόδοξοι πιστοί του Κογκό τους οποίους εκπροσωπώ αυτή τη στιγμή, πενθούν διότι τους αγάπησες και σ' αγάπησαν εξ ίσου. Ήσουν ένας καλός ποιμένας για μας, το ποίμνιο, που ο Θεός σου εμπιστεύτηκε. Θα ήταν μεγάλη τιμή για τους ιερείς και διακόνους της Αρχιεπισκοπής μας να σε συνοδεύουσαν στηκώνοντας το σκήνωμά σου στους ώμους τους και να ζήσουν αυτή τη στιγμή για την οποία μίλησες όταν εκήδευες τον πατέρα Χαρίτωνα λέγοντάς του "Γέροντα, εστίμασε επίσης μία θέση για μένα". Ο λαός μας για τον οποίο μεσολαβούσες με ζήλο παρά τω Θεώ θα ήθελε να σ' έχει στη χώρα μας, να θρηνεί και να σε ασπάζεται, ακόμη και να σε επευφημεί ενθυμούμενος τα τελευταία σου μηνύματα. **"Η καρδιά μου και το πνεύμα μου είναι μαζί σας, θέλω να 'ρθω κοντά σας αλλά οι γιατροί δεν μ' αφήνουν ακόμα".**

Πιστεύουμε ότι τώρα περισσότερο απ' ότι ποτέ, ιερουργείς στο ουράνιο βήμα με τους πατέρες Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, Κοσμά Γρηγοριάτη, Αθανάσιο Ανθήδη, Χαρίτωνα Πνευματικάκη και στην αιώνια ευδαιμονία με την αδελφή Όλγα Παπασαράντου. Μεσολάβησε για μας και για την Αρχιεπισκοπή της Κεντρικής Αφρικής, ώστε ο Θεός να μας στείλει έναν άλλο Επίσκοπο, τον διάδοχό του, αυτόν που θα μας αγαπήσει και που θα αγαπήσουμε, αυτόν που θα μας νοιώσει όπως Εσύ, και που θα καταλάβει τη θέση μας όπως Εσύ, διότι ο Επίσκοπος δεν εξαρτάται από την επιθυμία των ανθρώπων αλλά από τον ίδιο τον Θεό.

Η μνήμη σου θα μείνει χαραγμένη για πάντα στις καρδιές μας και στις μελλοντικές γενιές της χώρας μας.

Αιωνία σου, η μνήμη.

Τετάρτη 5 Μαρτίου 2003, Μητρόπολη Αθηνών
† Πρωτοπρεσβύτερος Ανδρέας Καγιάγια

'Ο Σεβ. Μητροπολίτης
 Κεντρώας Αφρικής κ.
 Τιμόθεος χειροτονεῖ τὸν
 π. Ανδρέα, ποὺ προσάγεται στὸν Ι. Θυσιαστήριο
 ἀπό τὸν ἀείμνηστο π. Χαρίτωνα.

Αδελφοποιός φίλος Του από την Kinshasa ο κ. Θωμάς ΝΤΟΥΝΗΣ απευθύνει τον τελευταίο με συγκίνηση χαιρετισμό. Διακρίνονται και ο Ταμίας του Συνδέσμου κ. Παναγ. ΛΩΛΟΣ που εκ μέρους του Δ.Σ. του Συνδέσμου Τον αποχαιρέτησε και ο κ. Ευάγγελος Οικονόμου, Πρόεδρος της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων που απήγινε χαιρετισμό.

**Εκ μέρους του Δ.Σ. του Συνδέσμου μίλησε ο Ταμίας κ. ΠΑΝΑΓ. ΛΩΛΟΣ
Στη μνήμη του Μακαριστού Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής
κυρού Τιμοθέου.**

Κάθε αποχωρισμός οικείου προσώπου, συνοδεύεται από ανάμνηση και ενδοσκόπηση. Η εκδημία όμως του μακαριστού Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής κυρού Τιμοθέου ξεπερνά τα παραπάνω όρια προκαλώντας σε όλους εμάς ένταση ανάλογη της πολυσχιδούς ζωής που ο ίδιος έζησε.

Ιδιαιτέρως για εμάς τους καταγόμενους από το Μεγάλο Χωριό και την Ευρυτανία γενικότερα, ο αιοίδιμος ιεράρχης είναι συνυφασμένος στη σκέψη μας με το σκληρό αγώνα της ζωής στον οποίο επιδόθηκαν όλες οι προ - και άμεσα μεταπολεμικές γενεές. Μόνο, που ο σεπτός ιεράρχης και εκκλησιαστικός ποιμένας ξεπέρασε όλες τις ατομοκεντρικές αγωνίες και προσπάθειες και από πολύ νωρίς επιδόθηκε σε ένα ανθρωποκεντρικό αγώνα ζωής και προσφοράς. Προσφοράς για τον Άλλο. Ετσι, για όλους εμάς τους Ευρυτάνες, η κοιμηση του αποτελεί την κοιμηση του πνευματικού μας πατέρα και διακατεχόμαστε από τα ίδια συναισθήματα που συνοδεύουν τη στιγμή του αποχαιρετισμού κάθε τέκνου από τον εξ αίματος πατέρα του. Λύπη για τη στέρηση της παρουσίας του, ελπίδα για την εις τους ουρανούς δικαίωση του και υπερηφάνεια για το ιεραποστολικό του έργο. Είμαστε πράγματι υπερήφανοι για τον ανθρωποκεντρικό αγώνα ζωής που ο κοιμηθείς Ευρυτάνας ιεράρχης κατέβαλε από μικρό παιδί ακόμη ανταποκρινόμενος στις προκλήσεις της γενιάς του αλλά και στην ιερά προτροπή: "πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη".

Θυμόμαστε ακόμη, πως, παράλληλα με τα ποιμαντικά του καθήκοντα επί της ταραγμένης

περιοχής εφ'ης ετάχθη ο σεπτός αρχιερέας αντιμετωπίζει παράλληλα και τα προσωπικά του προβλήματα υγείας από τα οποία όμως ουδέποτε εκάμφθει. Παρέμεινε αντίθετα πιστός στα ιεραποστολικά του καθήκοντα μέχρι τέλους φεύγοντας από κοντά μας μια μέρα πλούσια σε συμβολισμούς. Αυτής του πρώτου και μεγάλου ψυχοσαββάτου.

Εμείς οι Ευρυτάνες υπερήφανοι στη μέγιστη κλίμακα των συναισθημάτων αποχαιρετούμε σήμερα το δικό μας, αλλά και κοινό, με τους εξ Αφρικής αδελφούς μας ιεράρχη, ενθυμούμενοι τη ταραχώδη ζωή του, τα υψηλά ιδανικά του, τις νεωτεριστικές αλλά σύμφωνες με την ορθόδοξη πατερική παράδοση αντιλήψεις του, και κυρίως την αγάπη του για τους νέους.

Δεν διέφερε ο αιδίμιος αρχιερέας σε τίποτε από όλους τους υπόλοιπους Ευρυτάνες που άφησαν τα ρημαγμένα χωριά τους στην προσπάθεια για έναν αγώνα ζωής, αξιοπρέπειας και προκοπίγης. Υπερείχε όμως στη θεοφόρο ενέργεια από την οποία διακατεχόταν, για δημιουργία με άξονα τον άνθρωπο.

Πιο σημαντικό από όλα όμως είναι ότι ο κοιμηθείς προσέφερε ιδίως σε εμάς τους νέους κάτι που σήμερα εκλείπει. Πρότυπο.

Συλληπούμεθα τους οικείους του και ιδιαιτέρως τη σεβάσμια μητέρα του Αγαπούλα και τον εξαιρετικό και πιστό φίλο όλων μας αδελφό του Τάσο, και παρακαλούμε τον Άγιο Θεό για την εξ ύψους παρηγορία τους. Προσευχόμαστε δε, για την ανάπαιση του σεπτού ποιμένα και την με εις Κύριο μέθεξη κατά την Βασιλεία των Ουρανών.

❖ ❖ ❖

Εκ μέρους της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημών μίλησε ο Πρόεδρος κ. Ε.Π. Οικονόμου

Προ του σεμνού σου Σκηνώματος, πολυσέβαστε Πάτερ και Δέσποτα ΤΙΜΟΘΕΕ, μαζί με τους κατά σάρκα συγγενείς σου, τους συμπατριώτες σου, τα πνευματικά σου τέκνα από τα διάφορα μέρη της Ευρώπης, κυρίως δε της Αφρικής, όπου ήσκησες το ευρύ αρχιερατικόν ποιμενικόν έργον σου, ευλογία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου και Πάπα Αλεξάνδρειας Κυρίου Πέτρου και της περί Αυτόν σεπτής Χορείας Αγίων Αρχιερέων, μετά των οποίων και ο Μητροπολίτης Καρπενησίου, και πλειάδος Κληρικών διαφόρων βαθμών, το Δ/κόν Συμβούλιον και πολλά Μέλη της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων κλίνομεν ευλαβικόν το γόνυ και καταθέτομεν τον πόνον της καρδίας μας και τα δάκρυα των οφθαλμών μας, αποπιώντες προς Υμάς την οφελομένην τιμήν, ευγνωμοσύνην και δικαίαν αναγνώρισιν του πολυπλεύρου εκκλησιαστικού, πνευματικού, εθνικού, κοινωνικού και συγγραφικού έργου σου εις τον Ορθόδοξον Αμπελώνα του Κυρίου και Θεού μας, εντός και εκτός της Πατρίδος μας.

Εις την ορεινήν και αγιοτρόφον Ευρυτάνιαν ηδόκησεν ο Άγιος Θεός να γεννηθής το έτος 1929 και να κάμης αρχήν της επιγείου ζωής σου. Ανατρεφόμενος στο ήρεμο, ζεστό και παραδοσιακό κλίμα ευσεβούς οικογενείας του Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας είχες κατά τα πρώτα εφηβικά σου χρόνια τραυματικήν και εντόνως ψυχολογικήν εμπειρίαν από τα γεγονότα της ξενικής Κατοχής, κατ' εξοχήν δε, όταν εις την γενέτειράν σου έβλεπες τον Εφημέριον της Ενορίας σου το έτος 1942 να εκτελήται από τα ιταλικά στρατεύματα, ο αείμνηστος Πρεσβύτερος Δημήτριος Βαστάκης μετά ευάριθμον ομοχωρίων του, γεγονός το οποίον βαθύτατα σε συγκλόνισε, σε συνεκίνησε και συνετάραξε την ψυχή σου και ενίσχυσε τον σεβασμό σου προς την Εκκλησίαν και την αγάπην σου προς την αγωνιζόμενην τότε δια την ελευθερίαν Πατρίδα μας.

Περιπτειώδης, ως ήτο φυσικόν κατά την εποχή εκείνην, και η Γυμνασιακή σου παιδεία και

κατάρτισις, αφού ηναγκάσθης κατά διαστήματα να φοιτήσης εις τα Γυμνάσια Καρπενησίου, Παγκρατίου και Εξαρχείων Αθηνών, δια να καταλήξης τον Φεβρουάριον του 1948 - ακολουθών την συνήθη κατεύθυνσιν των συγχωριανών σου, οι οποίοι από τα μέσα του 18ου αι. κατέφευγον, οδοιπορικών συνήθως, εις την Βασιλεύουσαν, δια να φοιτήσης με συστατικάς επιστολάς των Μητροπολιτών Φθιώτιδος κυρού Αμβρουσίου και Ναυπακτίας και Ευρυτανίας κυρού Χριστοφόρου, εις το Γυμνασιακόν τμήμα της εν Χάλκη Πατριαρχικής Θεολογικής Σχολής.

Τον Δεκέμβριο του 1970 η Ι. Σύνοδος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, εισηγήσει του αειμνήστου Πατριάρχου Νικολάου σ', εκλέγεται βοηθός Επίσκοπος αυτού υπό τον τίτλον της "κατ' Αίγυπτον Ελευσίνος", χειροτονιθείς υπό του αυτού Πατριάρχου εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Νικολάου Καΐρου την 17 Ιανουαρίου 1971. Ταυτοχρόνως ανέλαβε την ευθύνην συντάξεως και εκδόσεως του Πατριαρχικού περιοδικού "ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ", εις το οποίον προσέδωκε νέαν μορφή, πλούσιον ορθόδοξον περιεχόμενον και ευρείαν κυκλοφορίαν εις τας Ορθοδόξους Εκκλησίας Αφρικής, Ασίας και Ευρώπης.

Τον Νοέμβριον του 1976 η Ι. Σύνοδος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας τον εξέλεξε Μητροπολίτην Κεντρώας Αφρικής, με έδραν την KINSASA του Ζαΐρ με πνευματικήν εποπτείαν και επιστασίαν επί των Ορθοδόξων Εκκλησιών των Αφρικανικών Κρατών ZAIRE, BURUNDI και RUANDA.

Εις την θέσιν αυτήν επέδειξεν εις το έπακρον τας πνευματικάς, διοικητικάς και εποπτικάς του ικανότητας. Ανύστακτος η προσπάθειά του εις την ανέγερσιν Ιερών Ναών, Σχολείων, Ιατρείων, προς ενίσχυσιν και ανακούφισιν των συνεχώς αυξανομένων Ορθοδόξων πιστών εις τον ευρύν αυτόν Αφρικανικού χώρου. Δεν παρέβλεπε και την ανάγκη εξευρέσεως αξίων συνεργατών του, χειροτονών Διακόνους, Πρυσβυτέρους και καταρτίζων νέους δια το ιεραποστικόν έργον προς διαποίμανσιν των πνευματικών του τέκνων της απεράντου Μητροπόλεως του.

Σημαντική εξ άλλου και η συμπαράστασις του και ποντοειδής η συμβολή του εις τα έργο των Ορθοδόξων Ιεραποστολών διαφόρων Αδελφοτήτων εξ Ελλάδος ρις τα διάφορα μέρη της Μητροπόλεως του, όπως εις Κανάγκα του Ζαΐρ και εις άλλα μέρη, όπου λειτουργούν και σήμερον Ορθόδοξοι Ναοί, Σχολεία, Ιατρεία, Πρότυπες Γεωργικές και κτηνοτροφικές μονάδες υπό την εποπτείαν ζηλωτών Κληρικών, όπως των Αρχιμανδριτών, Σαράντου Σαραντόπουλου, Χαρίτωνος Πνευματικάκι, Ιγνατίου Μανδελίτη - της Αδελφότητος του Σωτήρος, Κοσμά Γρηγοριάτου κ.ά. Κληρικών, Εκπ/κών Ιατρών, Νοσοκόμων και άλλων βοηθών των εξ Ελλάδος οι οποίοι συμβάλλουν αόκνως εις την συνέχισιν του σπουδαίου δια τη Ορθοδοξίαν έργου των, υπό την ευλογίαν του Ποιμενάρχου των Τιμοθέου, ο οποίος ηυλόγησε την έξοδον εκ του κόσμου τούτου των Αρχιμανδριτών **Σ. Σαρανταπούλου, Χαρίτωνος Πνευματικάκι και Κοσμά Γρηγοριάτου**, το έργο των οποίων συνεχίζουν λαμπροί διάδοχοί των προς ανακούφισιν του χειμαζομένου λαού της μεγάλης αυτής Αφρικανικής περιοχής.

Παρά το βαρύ φορτίον της πολυσχιδούς ποιμαντικής και πνευματικής διακονίας και δράσεώς του και τα προβλήματα της υγείας του δεν παρημέρησε το συγγραφικόν του έργον και δεν ελησμόνησε την γενέτειράν του, την οποίαν κατά αραιά διαστήματα επισκέπτοντο, δια να προσκυνήσει εις τους Ι. Ναούς της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Γερασίμου του νέου, του συμπατριώτου του, δια να στηρίξῃ ηθικά και οικονομικά τους φτωχούς συγχωριανούς του, όπως ακριβώς εβοήθει και τα εν Αφρική πενόμενα πνευματικά του τέκνα.

Δια την πλουσίαν αυτήν αρχιερατικήν - ποιμαντικήν και πνευματικήν του δραστηριότητα, δια το πολύπλευρον εκκλησιαστικόν και εθνικόν του έργον εις αναγνώρισιν της αρετής, του θηικού αναστήματος και των ευγενών χριστιανικών αισθημάτων του προς τους εν Χριστώ αδελφούς του και προ παντός τους "ελάχιστους", τους οποίους ο Κύριος εθεώρει εκλεκτούς Του, ο εκδη-

μήσας εξ Ευρυτανίας Ιεράρχης ΤΙΜΟΘΕΟΣ ετιμήθη με πολλά τιμητικά παράσημα και ευφήμους διακρίσεις.

Το Διοικητικό Συμβούλιον της καθ' ημάς **Εταιρείας Ευρυτανών Επιστημόνων** με ομόφωνον απόφασήν του, πλην της παρουσίας του και συμμετοχής εις την εξόδιον αυτήν Εκκλησιαστικήν Ακολουθίαν, απέστειλεν ήδη εις τους οικείους του συλλυπητήριον γράμμα, απεφάσισε να αναρτήσῃ την φωτογραφίων του εις τα Γραφεία της και να διαθέσῃ χρηματικόν ποσόν υπέρ του Εκκλησιαστικού και Λαογραφικού Μουσείου της γενετείρας του.

Δι' ευχών Σας Μακαριώτατε Άγιε Πατριάρχα Αλεξανδρείας και των περί Υμάς Αρχιερέων, πρεσβυτέρων και Διακόνων, δεόμεθα και ημείς ευσεβάστως, όπως ο Κύριος "της ζωής και του θανάτου" αναπαύσῃ την ψυχήν του προκειμένου Ευρυτάνιος Σεβ/του Αρχιερέως ΤΙΜΟΘΕΟΥ "εν σκηναίς δικαίων, όπου επισκοπεί το φως του λατρευτού του Ιησού Χριστού, προς διακονίαν Του, όπως εν τη Γη ούτω και εν Ουρανώ", εις δε τους οικείους του δωρήσηται την θείαν παρηγορήν και εις πάντας ημάς την ευλογίαν να διατηρώμεν την μνήμην Αυτού αιωνίαν.

**Ευάγγελος Π. Οικονόμου, Επ. Γεν. Επ. Μ.Ε.
Πρόεδρος Ετ. Ευρυτάνων Επιστημόνων**

❖ ❖ ❖

Νέος Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής ο Αρχιμ. Π. Ιγνάτιος Μαδενλίδης

Η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας συνήλθε εκτάκτως στις 14 Μαρτίου 2003 και παμψήφει εξέλεξε τον Αρχιμ. Π. Ιγνάτιο Μαδενλίδη ως Μητροπολίτη της εν χρείᾳ ευρισκομένης Ιεράς Μητροπόλεως Κεντρώας Αφρικής.

Ο π. Ιγνάτιος ως γνωστόν υπήρξε πνευματικό τέκνο από την Έδεσσα του π. Χαρίτωνος, συνεργάτης και διάδοχός του κατόπιν στο Ιεραποστολικό έργο στην Κανάγκα.

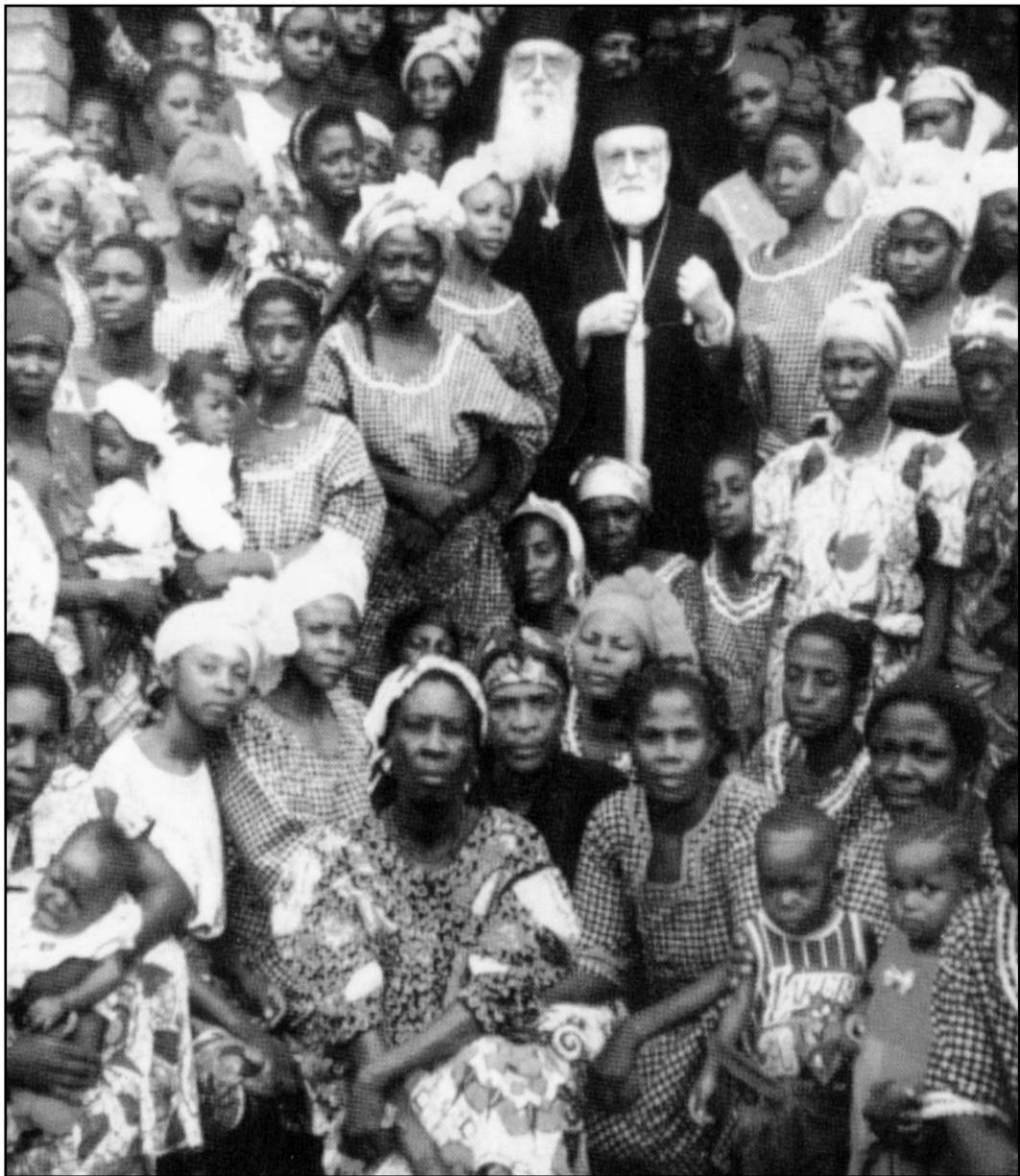
Με εκκλησιαστική υπακοή και σεβασμό συνεργάσθηκε με τον προκάτοχό του αείμνηστο Μητροπολίτη κυρό Τιμόθεο, ο οποίος τον περιέβαλλε με ιδιαίτερη εκτίμηση και εμπιστοσύνη.

Η χειροτονία του έγινε πανηγυρικά την Κυριακή της Ορθοδοξίας στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Σάββα Αλεξανδρείας από τον Μακαριώτατο Παπά και Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Πέτρο και την περί αυτόν Ιεράν Σύνοδο.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Ιγνάτιος ενθρονίστηκε υπό του Μακαριωτάτου Πατριάρχου παρουσία των ιθαγενών πιστών, των Ελλήνων και τοπικών παραγόντων, στο Μητροπολιτικό Ναό της πρωτεύουσας του Κονγκό Κινσάσας, την Δ' Κυριακή των Νηστειών, εορτήν του Αγ. Ιωάννου της Κλίμακος.

Η "ΦΜΧ" σύχεται στο νέο Μητροπολίτη, κάθε επιτυχία στο μεγάλο του έργο και πλούσια την ενίσχυσή του σ' αυτό, τον Θεάνθρωπο Χριστό μας.

(Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος 81/2003)

Ο Μακαριστός κυρός ΤΙΜΟΘΕΟΣ και ο νυν Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής κ.κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ ανάμεσα στο ποιμνίο τους.

Έκοιμηθη
ό Μητροπολίτης
Κεντρώας
Άφρικής
κ. Τιμόθεος

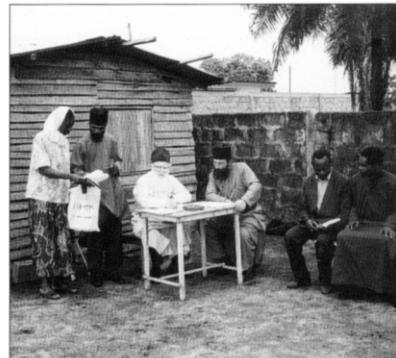
Πάντα τα έδνη

IΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ χωρίς ιεραποστόλους δέν γίνεται. Έδω καί χρόνια, άπό τότε που ή ιεραποστολή χαράσσει βήματα ζωῆς σε χώρες πλευρές, οι ιεραποστόλοι ήταν όληγοι. Ήταν έλάχιστοι. Αύτοί οι έλάχιστοι χάραξαν τή σύγχρονη ιεραποστολική μας ιστορία. Σ' αύτούς τους έλάχιστους κατατάσσεται καί ο μακαριστός Μητροπολίτης Κεντρώας Άφρικής κ. Τιμόθεος πού έκοιμηθη μετά άπο μακροχρόνια άσθενεια. Τά χρόνια πού διετέλεσε ποιμένας της περιοχής, ήταν χρόνια ιεραποστολικής διακονίας και μαρτυρίας. Τά βήματα, πού διέγραφαν πορεία Όρθοδόξου μαρτυρίας, έσερναν τόν πόνο της προσωπικής του σωματικής άνεπάρκειας στό βάδισμα μέ τα πονεμένα του πόδια. Άπ' οι δύμας φαίνεται βάδιζε μέ τη δύναμη απλήων νόμων.

Ήταν οι νόμοι αύτοί πού δέν πειτουργοῦνται άπο τό "Άγιο Πνεύμα σ' αύτούς πού φοβοῦνται τίς δυσκολίες τών παρόντων. Αύτοί οι νόμοι οδήγησαν τόν μακαριστό Σεβασμιώτατο στά άλληπάλληλα άνοιγμα σε χώρους μακρινούς της άφρικανικής γῆς. Ή παρουσία της Έκκλησίας στή χώρα τοῦ Κογκό έδωσε ζωή καί πρόσωπο σε δεκάδες ιθαγενεῖς πού βρίσκονταν σε χώρα καί σκιά θανάτου, σε χώρα μαγείας και φαρμακείας. Οι ένορίες, τά νοσοκομεῖα, τά σχολεῖα καί ή μέριμνά του γιά τούς πονεμένους τής γῆς τοῦ Κογκό μιλοῦν γιά τό πέρασμά του άπο τήν περιοχή αυτή. "Ολα στό Κογκό θά μιλοῦν γι' αύτόν γιά χρόνια πολλά. Τά αὐλάκια πού έγραψαν τήν ιεραποστολική του πορεία στή χώρα αυτή θά μείνουν άνεξίτηλα στήν καρδιά τών πιστών πού ζησαν κοντά του. Τά υπόλοιπα τά πειτουργεῖ ή άγριτη τοῦ Θεοῦ. Έκείνος θά άναδείξει τή συνέχεια τοῦ έργου, πού διακόνησε ή πιστός έργατός τοῦ Εύαγγελίου. Έκείνος θά άναδείξει καί θήλες τίς ύπόλοιπες άρετές πού έκρυβε μέσα του ο Έπισκοπος τοῦ Κογκό.

Έμεις τό μόνο πού έχουμε νά κάνουμε είναι ν' άφησουμε γραμμένο μέ τό μοιλύβι τής καρδιᾶς μας στήν πρόθεση μιᾶς Έκκλησίας ένα χαρτάκι μέ τίς πλέξεις: «Υπέρ αιώνιου άναπαυσεως Τιμόθεου άρχιερέως».

† Φαναρίου Αγαθάγγελος
Γενικός Διευθυντής
τής Αποστολικής Διακονίας

Πάντα τα Έθνη
Έτος ΚΒ', τεύχος 85, Ian.-Μάρτιος 2003

Ημερολόγιο 1992

Μᾶς ρωτᾶνε:
«Τί κάνετε στήν ’Αφρική;»
’Απαντᾶμε:
«Πορεία και
Διακονίας ”Εργον»

ΕΦΥΓΕ Ο ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Γράφει η Θέμις Σταφυλά

Ο Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής, ο Τιμόθεος (κατά κόσμον Φίλιππος Κοντομέρκος) δεν είναι πια ανάμεσά μας. Ταξίδευσε για άλλους κόσμους, ίσως μακρινούς και άγνωστους.

Η ιερά Μητρόπολις Αθηνών ήταν γεμάτη. Ούτε καρφίτσας δεν χωρούσε. Ήλθαν όλοι ν' αποχαιρετήσουν το παιδί της Ευρυτανίας.

Ακούστηκαν πολλές ομιλίες, όπως συνηθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Όμως εμένα με συγκίνηση βαθειά μια φωνή με ξενική προφορά, που έλεγε πως η ατμόσφαιρα στην Κεντρώα Αφρική είναι τώρα πολύ βαρειά. Και σχεδόν μου έφερε δάκρυα στα μάτια η παρουσία αυτών των μαύρων. Αυτοί οι παπάδες με τη σκούρα επιδερμίδα, που ήλθαν από την μακρινή τους Ήπειρο, για να πουν το τελευταίο αντίο στον Ποιμενάρχη τους.

Φαίνεται πως αυτός, ο γλυκύτατος, ο πράος, ο μικρός το δέμας, θα έλεγα, άνθρωπος, διέθετε ισχυρές εσωτερικές δυνάμεις.

Το χωριατόπουλο που γεννήθηκε στο όμορφο, το περιτριγυρισμένο από έλατα Μεγάλο χωριό της Ευρυτανίας, κατάφερε να μάθει πολλές ξένες γλώσσες, να σπουδάσει στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και το σπουδαιότερο κατάφερε να μεταλαμπαδεύσει τις χριστιανικές γνώσεις του και τα πιστεύω του σε ξένες χώρες, σε ανθρώπους με άλλες γλώσσες με άλλα πιστεύω και με άλλες κουλτούρες.

Αν δεν είναι δύναμη αυτό, τι άλλο είναι;

Λυπάμαι, που έφυγε ο Τιμόθεος.

Λυπάμαι, γιατί ξέρω πως ταλαιπωρήθηκε. Λυπάμαι γιατί τον γνώρισα αργά και δεν πρόλαβα να κάνω παρέα μ' αυτόν τον σπουδαίο άνθρωπο. Λυπάμαι για τη μάνα του που έχασε το γιο της. Λυπάμαι για τον γιατρό, τον Τάσο τον Κοντομέρκο, που έχασε έναν αδελφό. Έναν τέτοιο αδελφό!

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΙΜΟΘΕΟΥ (1929-2003)

(Μικρό Βιογραφικό)

Μια δυνατή φωνή της Ορθοδοξίας και της Ελλάδας σταμάτησε για την περιοχή της Κεντρώας Αφρικής. Ο Μητροπολίτης της Τιμόθεος (κατά κόσμον Φίλιππος Κοντομέρκος) έφυγε από τη ζωή. Για την Ευρυτανία η απώλεια αυτή ήταν μεγάλη, γιατί ο Τιμόθεος ήταν τέκνο της - που δεν την έχασε ποτέ. Γεννήθηκε το 1929 (24 Σεπτ.) στο Μεγάλο Χωριό. Νεαρό παιδί έλαβε μέρος στην Αντίσταση, φλογισμένος από το όραμα της Ελευθερίας. Φοίτησε στο Γυμνάσιο Καρπενησίου για λίγο, ύστερα κατέβηκε στην Αθήνα, όπου συνέχισε σπουδάζοντας και εργαζόμενος στον εκδοτικό Οίκο "Πάπιρος" του θείου του Ανδρέα Πουρνάρα.

Το Φλεβάρη του 1948 πήγε στην Κωνσταντινούπολη και γράφτηκε στο Γυμνασιακό Τμήμα της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, με συστατικές επιστολές των τότε Μητροπολιτών Φθιώτιδας Αμβροσίου και Ναυπακτίας και Ευρυτανίας Χριστοφόρου.

Το 1950 τελειόφοιτος χειροτονήθηκε διάκονος, ενώ το 1955 απεφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή με άριστα και την ίδια χρονιά χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος.

Αμέσως μετά, με Συνοδική Απόφαση στάλθηκε στη Βιέννη για εκμάθηση ξένης γλώσσας και μετεκπαίδευση, ενώ διορίσθηκε Προϊστάμενος του ναού Αγίου Γεωργίου της Βιέννης. Παράλληλα φοίτησε για μια τριετία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου σπουδάζοντας Φιλοσοφία, Παιδαγωγική και Ψυχολογία.

Το 1959 μετατίθεται στη Φρανγκφούρτη (Γερμανία) ως Ιερατικός Προϊστάμενος του εκεί Ναού Αποστόλου Ανδρέα.

Πολυσχιδείς οι δραστηριότητές του εκεί. Λαβαίνει μέρος σε Συνέδρια σαν αντιπρόσωπος

του Πατριάρχη Αθηναγόρα (Συνέδριο Μετανάστευσης, Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, Ευαγγελικής Ακαδημίας κ.λπ.).

Σε συσκέψεις, συνεδριάσεις και συνέδρια που λάβαινε μέρος ο μεστός, ουσιαστικός του λόγος και οι απόψεις του, όπως διατυπώνονται προκαλούσαν όχι μόνο την προσοχή, αλλά και τον θαυμασμό των συμμετεχόντων.

Μη ξεχνώντας και την Ελλάδα του, στη Γερμανία ίδρυσε Παιδικό Σταθμό για τα Ελληνόπουλα.

Αλλά το σημαντικό που φανερώνει τον Χριστιανό και τον Άνθρωπο είναι πως στη Γερμανία εργάσθηκε και σαν απλός εργάτης δίπλα στους Έλληνες μετανάστες (μια εβδομάδα σε Χυτήριο και μια άλλη σε εργοστάσιο Χημικών Προϊόντων) για να γνωρίσει από κοντά τις συνθήκες δουλειάς και τα προβλήματα των εργαζομένων Ελλήνων.

Εκεί ίδρυσε και διηγύθυνε το περιοδικό "Νέα Πορεία" με συνεργάτες την Ισιδώρα Καμαρινέα, τον Σπύρο Σημίτη, το Δημοσθένη Σαββράμη και άλλους γνωστούς επιστήμονες. Το 1968 που ήλθε στην Ελλάδα με πρόσκληση του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου, η Χούντα του αφήρεσε το διαβατήριό του και επί δυόμισι χρόνια δεν τον άφηνε να φύγει από την Ελλάδα. Ο Ιερώνυμος όμως του ανέθεσε την ευθύνη για τον Απόδημο Ελληνισμό της Εκκλησίας και τον όρισε προϊστάμενο του Μητροπολιτικού Ναού Αθηνών. Το Δεκέμβριο του 1970 η Σύνοδος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας με πρόταση του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάστος Αφρικής Νικολάου, τον εξέλεξε βοηθό Επίσκοπο.

Στις 5 Γενάρη του 1971 πήγε στην Αλεξανδρεία, όπου χειροτονήθηκε Επίσκοπος, στον Πατριαρχικό Ναό του Καΐρου και ανέλαβε τη Διεύθυνση του περιοδικού του Πατριαρχείου "Πάνταινος" που του έδωσε νέα μορφή και πνοή. Το **1976 εκλέχτηκε Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής** και εγκαταστάθηκε στην Κινσάσα του Ζαΐρ με δικαιοδοσία τα κράτη Ζαΐρ, Μπουρούντι, και Ρουάντα. Για μια εικοσαετία παρά τα προβλήματα της υγείας τους, στάθηκε δίπλα στο λαό του με συνέπεια και ευθύνη, πραγματικός ιεραπόστολος. Ναοί, σχολεία, ιατρεία, αγροκτήματα είναι μερικά από τα πολλά στοιχεία πραγματοποίησης των οραματισμών του.

Παράλληλα με όλα αυτά η συγγραφική του προσφορά είναι σημαντική. Πληθώρα άρθρων θρησκευτικού και θηθικού περιεχομένου στα περιοδικά "Λυχνία", "Ανάπλασις", "Απόστολος Ανδρέας" και φυσικά στα περιοδικά "Νέα Πορεία" (Γερμανία και "Πάνταινος" (Αλεξανδρείας), που διηγύθυνε. Εξαιρετικό θεωρείται το "Υπόμνημα περί του Απόδημου Ελληνισμού" που δημοσιεύθηκε σε συνέχεια στο επίσημο Δελτίο της Εκκλησίας της Ελλάδος Εκκλησία" που ανατυπώθηκε σε αυτοτελές τεύχος. Επίσης μετέφρασε στα ελληνικά το βιβλίο "Παύλος" του Claude Tresmontant για τη σειρά "Βίοι και έργα" του Οργανισμού Κλασικών Εκδόσεων (Αθήνας).

Τιμήθηκε από τον Πατριάρχη Αθηναγόρα Α' με το Χρυσό Σταυρό Αγίου Όρους και με ανάλογες τιμές από τον Πατριάρχη Ρωσίας Ποιμένα, και Βουλγαρίας Μάξιμο, ενώ του απονεμήθηκε και το Χρυσό Μετάλλιο του Μεσολογγίου από το Δήμαρχό του.

(Ευρυτανικά Χρονικά, 6/Απρ.-Ιούν. 2003)

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΘΤΕ.

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ

ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

πατήρ Τιμόθεος

Η μικρή σκέψη δεν τον πλησίασε. Η απληστία δεν τον άγγιξε. Η συνέπεια και η αξιοπρέπεια δεν τον εγκατέλειψαν.

Ο σεβασμός τον δυνάμωνε. Η ευαισθησία και η προσήλωση στην ομορφιά και το πνεύμα τον πλούτιζαν. Στις θάλασσες των αιησυχιών του πάντα υπήρχε ένας φάρος. Πίστευε. Από τότε που άρχισε να χτυπάει η καρδιά του, μέχρι την 1η Μαρτίου 2003, που σταμάτησε.

Οι κρυφές του ελπίδες για τη στιγμή της ταύτισης με το "απόλυτο" τον συντρόφευαν.

Αυτά "στήριζαν" τα ράσα του. Το κορμί περίσσευε. Αυτά ήταν η μεγάλη του φυλακή. Η φυλακή της ελευθερίας του.

Θεία τα δώρα που του χαρίστηκαν.

Τα' ανταπέδωσε. Σεβάστηκε το "μέτρο" και το ρυθμό. Την πνοή της ζωής. Κινήθηκε ανάμεσά τους διακριτικά και δεν έβλαιψε μήτε άνθρωπο, μήτε άψυχο.

Ήξερε για την πορεία. Για την αρχή, το μέστωμα και το τέλος. Όπως τα όρισε ο Δημιουργός. Ήξερε και να υπομένει. Αγόγγυστα.

Ήξερε πως καθένας είμαστε ένας κόκκος στην αιμουδιά που την σκεπάζουν τα κύματα της άγνοιας (όσοι κλείνουμε μέσα μας) για το Θεό μεγαλείο και για την μικρότητά μας.

Ήξερε πως για τις ψυχές δεν υπάρχουν φράχτες. Αυτές υπηρετούσε. Αδιάκοπα. Ξεπερνώντας τις αντοχές του αδύναμου κορμιού του.

Έτσι έδινε ιερότητα σ' εκείνα που οι ανυποψίαστοι κοιτούν χωρίς να ελπίζουν.

Τον θυμάμαι, τον κατά κόσμο, Φύλιππο Κοντομέρκο, από τότε που' μασταν παιδιά (Χθές ήταν άραγε;)

Αν τον συναντήσω σε κάποιο δρομάκι του Καρπενησιού, δεν θα ξαφνιαστώ. Οι όμορφες μνήμες, σαν μάγισσες, πάντα ζωντανεύουν στο μυαλό μου ... Από τότε.

Νίκος Ζωρογιαννίδης

❖ ❖ ❖

ΚΥΡΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Ευρισκόμενοι αυτή τη στιγμή προ του σεπτού σκηνώματος του Κυρού ΤΙΜΟΘΕΟΥ. Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής, μας έρχονται στο νου τα Ιερά λόγια τα οποία αιτηύθυνε εις τας δυσμάς του βίου του, ο μέγας Απόστολος των Εθνών, θείος ΠΑΥΛΟΣ, προς τον αγαπημένον Του μαθητήν ΤΙΜΟΘΕΟΝ - οποία συγκυρία του ονόματος γράφοντας του στην Β' επιστολή επιγραμματικά: **"Τον αγώνα τον καλόν ηγώνισμαι, τον δρόμον τετέλεκα, την πίστιν τετήρηκα. Λοιπόν απόκειται μοι ο της δικαιοσύνης στέφανος, αναποδώσοι μοι ο Κύριος εν εκείνη τη ημέρᾳ!"**.

- Αυτή η θεία ρήσης, ας μου επιτραπεί, Μακαριώτατε Πάπα και Πατριάρχα είπω, ότι προσιδιάζει πλήρως προς την όλην βίωση του Κυρού ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

- Υπήρξε καθόλα εξαίρετος ιεράρχης, ενάρετος, με μέγιστη εκκλησιαστική κατάρτιση, αγαπητός από όλους, υπήρξε σεπτάριος ιεραπόστολος, απλός άδολος και προστός προς το ποίμνιόν του.

- Υπηρέτησε τον Κύριον με αγαστό ψυχικό σθένος, σε ότι καλό καγαθό με αξιοζήλευτη αρετή.

- Ο πρόσκαιρος χαμός Του, ασφαλώς στερεί πολλά από το Ιεραποστολικό του έργο, εκεί στο χώρο της Κεντρώας Αφρικής, όπου θεία χάριτι, είχε ταχθεί να ποιμάνει, και με τόσο αξιολάτρευτο ανθρώπινο ζήλο διακονούσε.

- Εμείς εδώ, όλοι, οι συγγενείς του, οι φίλοι, ολόκληρο το ποίμνιό του και όσοι τον γνώρισαν από κοντά, ένα και μόνο παρακαλούμε, όπως, εκεί που η θεία μοίρα έταξε να βρίσκεται στην αιωνιότητα, εκεί σε κόσμους αιθέριους, αφροστέφανους και αιφρόντιδες, εκεί που είμαστε βέβαιοι, ότι θα λάβει πρωτοθέση, στους μυρόβραντους και από ριδοπέταλα στρωμένους κήπους του Πάναγου Αβραάμ - στους κήπους της Εδέμ - τον παρακαλούμε να προσεύχεται για μας, να προσεύχεται για το καλό όλου του κόσμου.

- Είμαστε βέβαιοι, ότι το πράττει ήδη!

- Τον ευχαριστούμε, δίδοντας όρκο - την ιερή τούτη στιγμή - ότι δεν θα τον ξεχάσουμε δια βίου - Γένοιτο Μακαριώτατε.

Κων/νος Σηφάκης
Τ. Δ/ντής Υπουργ. Εθν. Παιδείας & Θρησκευμάτων

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ

Την 2 Μαρτίου 2003 με άδεια - εντολή του Σεβ. Μητροπολίτη Γερμανίας 4 εκκλησίες της περιοχής ΕΣΣΗΣ (Φραγκφούρτη (2) Wiesbaden, OFFENBACH (1) κτύπησαν οι καμπάνες πένθιμα και οι ιερείς διάβασαν τρισάγιο στη μνήμη του Μακαριστού κυρού Τιμοθέου Κ. και μίλησαν στο εκκλησίασμα γι' αυτόν.

Με πρωτοβουλία των φίλων του στη Φραγκφούρτη (Γερμανία και κυρίως του στενού αδελφικού του φίλου κ. Ιάσονα Πιλαφίδη, τιμήθηκε η μνήμη του Τιμοθέου σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη μεγάλη αίθουσα του Συλλόγου Κωνσταντινούπολιτών Γερμανίας (8 Μαρτίου 2003).

Στην εκδήλωση αυτή μίλησε ο Πρόεδρος του Συλλόγου ο κ. ΙΑΣΩΝ ΠΙΛΑΦΙΔΗΣ ενώπιον διπλωματικών-εκκλησιαστικών αρχών και πικνότατου ακροατηρίου πολλών φίλων του εκλιπόντα (μελών της Ελληνικής παροικίας και Κωνσταντινοπολιτών). Τηρήθηκε τρίλεπτη κατανυκτική σιγή και αφού μίλησαν ο Πρόεδρος της Ελλάδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΗΣ και ο αρχιερατικός προϊστάμενος Αρχιμ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ (εφημ. του Ι. Ν. Προφήτη Ηλία - Φραγκφούρτης) παίρνοντας το λόγο ο κ. Ιάδων Πιλαφίδης είπε:

"Την 1 Μαρτίου Σάββατο εκοιμήθη ο Μακαριστός Κυρός Τιμόθεος, Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής. Η κηδεία του, σε λαοθάλασσα Κληρικών και Λαϊκών ετελέσθη

την Τετάρτη, 5 Μαρτίου 2003, στη Μητρόπολη Αθηνών προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ.κ. Πέτρου και πλειάδος Ιεραρχών, Ορθοδόξων Κληρικών και Κληρικών-Μοναχών πνευματικών του τέκνων από την Επαρχία του. Έψαλαν κατανυκτικά διπλά χορός της Μητροπόλεως (βυζαντινά) και χορωδία. Ετάφη ο Μακαριστός κυρός Τιμόθεος στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

Ο Τιμόθεος Κ. Κοντομέρκος (Φύλιππος) ήταν τέκνον της Ευρυτανίας από το Μεγάλο Χωριό - Καρπενησίου, εσπούδασε στη Θεολογική Σχολή Χάλκης.

Στην αρχή της θητείας του επί σειρά ετών είχαμε την ευτυχία να τον έχουμε ως Αρχιμανδρίτη στη Φραγκφούρτη στο μοναδικό τότε εκκλησάκι του Αποστόλου Ανδρέου, το οποίο ιπτεραγαπούσε. Όπως δε όλη του η ζωή έτσι κι εδώ στη Φραγκφούρτη δεν ζήτησε ποτέ τίποτα για τον εαυτό του. Σήκωνε το Σταυρό του Κυρίου μόνος.

Εκλεκτός, ικανότατος Ιεράρχης, αδιαμφισβήτητος ηγέτης, γενναιόψυχος, ειλικρινής, άφοβος, έλεγε πάντα καθαρά τη γνώμη του χωρίς υποκρισίες. Πολέμησε την αδικία και συκοφαντία, υπερασπιστής της ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μας αγάπησε όλους πολύ και με το βλέμμα του γεμάτο αγάπη έσκυβε ν' αφουγκραστεί τους κτύπους της καρδιάς μας για να τους κάνει δικούς του κτύπους την δικής του καρδιάς.

Τον αγαπούσαμε και τον καμαρώναμε -για τη σύνεση της διεισδυτικής του κρίση, για την ευγένεια των αισθημάτων του, για τις σπάνιες διανοητικές ικανότητές του, για τον λόγο και την γραφίδα του, για την γνησιότητα της πνευματικότητάς του. Άφησε εδώ πολλούς φίλους που είχαν την ευτυχία να τον έχουν προστάτη και ειλικρινή φίλο τους. Τα λόγια αυτά εδώ στη Φραγκφούρτη ας είναι ΕΚΦΡΑΣΗ του ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ και ΕΥΓΝΩΝΟΣΥΝΗ στο πρόσωπό του.

Αιωνία του η μνήμη

Το 40ήμερο Μνημόσυνο

Για όλα τα ανωτέρω η σεβαστή μητέρα του εκλιπόντα ΤΙΜΟΘΕΟΥ και ο αδελφός του απέστειλαν ευχαριστήριο στο οποίο αναγγέλετο και το 40ήμερο Μνημόσυνο του που έγινε στο Α' Κοιμητήριο Αθηνών.

Στο τέλος του Μνημοσύνου ο συγχωριανός μας πατήρ Κων/νος Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ συμμαθητής του ΤΙΜΟΘΕΟΥ ομίλησε με τα κάτωθι:

"Προσδοκώ ανάσταση νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος"

'Εφτασε, σεβαστέ και αγαπητέ μας ΤΙΜΟΘΕΕ, και το Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο σου. Άλλ'ακόμη ηχούν στ'αυτιά μας: οι ύμνοι της εξόδιας ακολουθίας και της ταφής σου, που σφραγίστηκαν με το χαρμόσυνο αναστάσιμο παιάνα. "Χριστός Ανέστη ..." για τη χαρά σου σε όσα πίστευες και προσδοκούσες ...

Σήμερα, στην ευλογημένη τούτη ώρα, ας μας επιτραπεί να παρουσιάσουμε κοντά στην ιερή Ακολουθία, και το θεοκίνητο ξεκίνημά σου. Δεν βρέθηκες πολυαγαπητέ μας στους χώρους της αγιωτάτης Εκκλησίας μας εξ'ανάγκης βιοτικής. Αρετής που σε συνόδευσε σ'όλη τη ζωή σου. Και που μας διδάσκεις, ότι η αξιοπρέπεια είναι μεγίστη αρετή... Άλλ'έφερνες βιώματα ξεχωριστά, όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος "... εκ κοιλίας μητρός".'

Γνωρίζω, αδελφοί μου, τον αοίδιμο Μητροπολίτη ΤΙΜΟΘΕΟ από τα απαλά μαθητικά του χρόνια. Γ'αυτό, σε τούτο το ιερό Μνημόσυνο του θα καταθέσω μαζί με όσα ειπώθηκαν και γράφτηκαν γ'αυτόν και τα εξής:

Γεννήθηκε στο μαρτυρικό Μεγάλο Χωριό της Ευρυτανίας. Από την παιδική του ηλικία ήταν στολισμένος με σύνθετη ευλογημένων αρετών. Αρετές έμφυτες και επίκτητες. Τις διδάχθηκε στην ευσεβέστατη οικογένειά του, που την σκέπαζε η ευλογία του αειμνηστού Παππού, Παπά Γιάννη Πουρνάρα, και μεγάλωσε σε ιερούς χώρους, που τα ενέπνεαν θείο ζήλο και αγάπη προς την Εκκλησία του Χριστού. Σε χώρους, μάλιστα, που συναντώνται: το θείο κάλεσμα με την αγνή και άδολη παιδική προσάρεση και κλίση. Κι ήταν οι χώροι αυτοί: το ιερό Βήμα και τα Αναλόγια του ιερού ναού, το Δημοτικό και Κατηχητικό Σχολείο του χωριού μας, κι ακόμη η "αποθήκη" της Αχυρώνας της πατρικής του οικίας, που του χρησίμευε ως χώρες των ασκήσεών του. Εκεί με συνοδοιπόρους συμμαθητές του κάνανε τη θεωρία πράξη. Δηλαδή, αυτός με ένα εξ'αυτών, τον Παπά-Μιχάλη Ιδιαίτερα, αντί άλλων παιχνιδιών της ηλικίας τους, εμψιούντο τον λειτουργό ιερέα. Ετέλουν κι αυτοί τις δικές τους παιδικές θείες λειτουργίες, έψαλλαν ύμνους, εδιάβαζαν ψαλμούς και άλλα ...

Εκεί, τότε, οι δάσκαλοι, ο εφημέριος (Ιδιαίτερα) και το πνευματικό περιβάλλον του χωριού επέδρασαν αποφασιστικά στην ψυχή του και διέγραψαν με ακρίβεια την πορεία της ζωής του. Πορεία, για την οποία ο ίδιος με βαθύτατα αισθήματα ευγνωμοσύνης την αποκάλυψε στην εις Επίσκοπον χειροτονητήρια προσφώνησή του. (βλέπε σελίδα...)

Έκτοτε, ο σεμνός και φιλομαθής ΤΙΜΟΘΕΟΣ γνώρισε και απέκτησε και άλλους: Δάσκαλους, Καθηγητές και Πνευματικούς Πατέρες, εκ των οποίων ο μέγιστος όλων, ήταν ο αοίδιμος Μητροπολίτης Ικονίου κυρός ΙΑΚΩΒΟΣ. Τούτος υπήρξε: ο διευθυντής του στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και ο χειραγωγός στους δύο πρώτους βαθμούς της Ιεροσύνης.

Μετά ταύτα, ο νέος Πρεσβύτερος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, χειροθετημένος και εις Αρχδιμανδρίτην, με την αγαθή προσάρεση και φιλοτιμία του τότε αοίδιμου Πατριάρχου ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ αποστέλλεται για συμπλήρωση των σπουδών του στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης. Παράλληλα εκεί, εφημερεύει στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου, και στον ιερό ναό Αποστόλου Ανδρέ-

ου, Φρανκφούρτης, με πλούσιο ιεραποστολικό ζήλο και μεγάλη προσφορά.

Τον Μάιο του 1968 ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Κυρός ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ τον διορίζει να διακονεί στον Καθεδρικό ναό των Αθηνών, ως Προϊστάμενος αυτού, καθώς και στο Γραφείο Αποδήμου Ελληνισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος. Θέσεις που κατέιχε και θεοφιλώς διακονούσε μέχρι της εις Επίσκοπον εκλογής και χειροτονίας του στο Πατριαρχείο της Αλεξάνδρειας.

Από δω και πέρα αρχίζει νέα σελίδα στο ιερατικό οδοιπορικό του ΤΙΜΟΘΕΟΥ. Επισκόπησε θεοφιλώς, ως Βοηθός Επίσκοπος του Πατριαρχικού αυτού Θρόνου, με τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ελευσίνος (Αιγύπτου). Επισκόπησε στο Θρόνο αυτό σε πολλές επιάλξεις του, μέχρι της αναδείξεώς του σε Μητροπολίτη της Κεντρώας Αφρικής. Εδώ ο νέος Μητροπολίτης αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στο επίζηλο και βαρύ έργο της εξωτερικής ιεραποστολής. Εδώ, στη μαύρη Ηπειρο, έδωσε όλο τον εαυτό του. Για την προσφορά αυτή ασφαλώς ειποθήκανε και βρήκανε τη θέση τους τα πατρικά και προτρεπτικά, αν μη και προφητικά, λόγια του Πατριάρχου Κυρού ΝΙΚΟΛΑΟΥ του ΣΤ', που του είπε στη χειροτονία του: "... Αθώοις χερσίν επιλαβού του ποιμαντορικού σου έργου. Καθαρός τη καρδία ενατένιζε τας χώρας τας λευκάς και ετοίμους προς θερισμόν, όσον μακράς ή υψηλά κείνται των δυνάμεών σου...".

Έτσι, η προτροπή αυτή βρίσκει την ώρα της, για ιερό έργο. Έργο ευλογημένο με στόχο την εξάπλωση του κράτους του Θεού μέσα στη ζούγκλα της Αφρικής.

Ζούγκλα για μας τους δειλούς ... Ο ενθουσιώδης, όμως νέος Μητροπολίτης βρήκε το στοιχείο του. Πλάι στα Αρχιερατικά του καθήκοντα και διακονήματα, τέθηκε επικεφαλής ως συμπρεσβύτερος με τους πρεσβύτερους, Πατέρας δε, αδελφός και συνεργάτης με όλους τους άλλους εκεί ιεραποστόλους. Ήταν ευτύχημα ότι με το θεοκίνητο ξεκίνημά του στον απέραντο αυτό τόπο βρήκε να ανθούν δυο ευλογημένα ιεραποστολικά κλιμάκια. Δύο ιεραποστολικά κέντρα, τα οποία στήριζαν και στήριζουν τη λειτουργία αυτής της Μητρόπολης.

Το ένα εξ' αυτών, είχε έδρα την πόλη Κουλουέξι της περιοχής του Ζαΐρ (Κογκό). επικεφαλής αυτού ήταν ο ενθουσιώδης και ακάματος ιεραπόστοος αγιειρίτης Ιερομόναχος Κοσμάς Γρηγοριάτης, ο γνωστός μας Ιωάννης Αστλανίδης. Ο μακάριος τούτος ιεραπόστολος, γεννημένος γι' αυτή τη δουλειά, δυστυχώς βρήκε πρόωρο μαρτυρικό θάνατο σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα...

Το άλλο, ήταν στην ίδια περιοχή, στην πόλη Κανάνγκα. Επικεφαλής του ήταν ο παληός Ιεροκήρυκας Αρχιμανδρίτης πατάρη Χαρίτων Πνευματικάης. Τούτος ήταν εντεταγμένος αδελφός, στην εδώ ιεραποστολική αδελφότητα θεολόγων "ΣΩΤΗΡ".

Με τα ιεραποστολικά αυτά κέντρα ο νέος Δεσπότης συνεργάσθηκε για την πραγματοποίηση του ποθούμενου έργου, και όπως αποδείχθηκε αναβίωσε ημέρες αρχαίας ιεραποστολικής δόξας...

Πράγματι, στα είκοσι επτά εκεί χρόνια της Πνευματορίας του ευτύχησε να ευλογήσει το έργο της Κατηχήσεως, και στη συνέχεια της Βαπτίσεως σε χιλιάδες αφρικανούς ιθαγενείς...

Επίσης, να ευλογήσει αναλόγους γάμους...

Να χειροτονήσει σε Διακόνους και Πρεσβυτέρους ιθαγενείς (μετά προηγούμενης προπαρασκευής) τους περισσότερους από τους 55 της Μητροπόλεως.

Να εγκαινιάσει πολλούς ναούς, που ανηγέρθησαν σε αντικατάσταση των "αχυροκαλύβων"...

Να χαρεί: σχολεία, οικοτροφεία, ιερατικά φροντιστήρια, σεμινάρια, εξωτερικά ιατρεία, το μηχανουργείο, την αγορά καλλιεργήσιμου αγροκτήματος, και άλλα.

Όμως, συντομεύω το λόγο. Ο Σεβασμιώτατος τώρα αρρώστησε σοβαρά. 27 χρόνια στη ζούγκλα, με ηλικία, όχι και τόσο προχωρημένη, αλλά με υγεία επισφαλή...

Μάταια ο αγαπητός του αδελφός και αγαπητός μας γιατρός και σταν αδελφός και σαν γιατρός τον φροντίζει... Το μήνυμα του Ουρανού αυτή τη φορά είναι αλλιώτικο. Είναι πλέον κάλεσμα...

Πράγματι, ο ιεραπόστολος Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής κυρός ΤΙΜΟΘΕΟΣ (Κοντομέρκος ο Μεγαλοχωρίτης), έπειτα από πολλές φιλότιμες προσπάθειες των ιατρών υπέκυψε στη πι-

κρή του αρρώστια. Το Σάββατο 1η Μαρτίου του σ.ε. 2003, με ηλικία 74 χρόνων εξεδήμησε εις Κύριον. Η δυνατή ψυχή του πέταξε. Μεταφέρθηκε στο Ουράνιο Θυσιαστήριο. Άφησε το καταπονημένο σώμα του και φτερούγησε για εκεί όπου "το κάλλος το άρρητον".

Πόθος του διακαείς ήταν να αποθάνει και να ταφή στους ιεραποστολικούς χώρους που διακόνησε. Απόφαση γνωστή ... Άλλα το θέλημα του Θεού ήταν να αποθάνει εδώ στην Αθήνα. Κι εδώ να ψαλεί η εξόδια ακολουθία στον Ι. ναό που διακόνησε ως Πρεσβύτερος - Προϊστάμενος.

Επίσης, θέλημα Θεού ήταν να παρακολουθήσει και ο εδώ λαός του Θεού, μετά των συμπολιτών του, την εξόδια ακολουθία, την ταφή του, να πάρει τέλος και την ευχή του. Όσο δε για την εκπλήρωση της επιθυμίας - για την ταφή του - κι αυτό στο θέλημα του Θεού αφέθηκε ...

Τέλος, θέλημα Θεού ήταν και η άμεση επιλογή, εκλογή και Χειροτονία του διαδόχου του. Είναι πλέον γνωστό σε όλους μας ότι ο σεπτός Πατριάρχης κύριος ΠΕΤΡΟΣ, ο ζ', με την Ιερά του Σύνοδο, ανεζήτησε διάδοχο από τους συνεργάτες του μακαριστού ΤΙΜΟΘΕΟΥ, και τον βρήκε. Σοφή η απόφασή του. Πρόκειται, για τον Ιεροκήρυκα Αρχιμανδρίτη Πατέρα Ιγνάτιο Μαδενλίδη, εντεταγμένο μέλος της Αδελφότητας Θεολόγων "ΣΩΤΗΡ". Τούτος από πολλά χρόνια διακονούσε ως Ιεραπόστολος στην πόλη Κανάγκα, κοντά και μαζί με τον ήδη μακαριστό ιεραπόστολο πατέρα Χαρίτωνα Πνευματικάκη. Ο ευλογημένος τούτος υποψήφιος παρά τις εύλογες, για τις αρχές του αντιρρήσεις, τελικά υπετάγη στο θέλημα του Θεού. Έτσι: εξελέγη, χειροτονήθηκε και ενθρονίσθηκε ως ο νέος Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής. Αντάξιος διάδοχος του μακαριστού μας ΤΙΜΟΘΕΟΥ, του οποίου η ευαίσθητη ψυχή χαίρει τώρα γι' αυτήν την εκλογή και πιο πολύ χαίρει που βλέπει το έργο που συνεχίζεται απρόσκοπτα...

Όθεν, αδελφοί μου, κι από τη θέση τούτη ας αναφωνήσουμε:

Για μεν τον νέον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής, Υπέρτιμο και Έξαρχο πάστος Ιστιμερίας Κύριο Κύριο ΙΓΝΑΤΙΟ την επίκαιρη ευχή: ΑΞΙΟΣ!

Για δε τον μακαριστό προκάτοχό του, Μητροπολίτη Κυρό ΤΙΜΟΘΕΟ, του οποίου τελούμε σήμερα το τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνό του, Πνευματικού μας πατέρα, ζηλωτου Ιεράρχου, φλογερού ιεραποστόλου, συμπολίτου και συμμαθητού μας;

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ

Πορεύου λοιπόν, αγαπητό, σεβαστό και πεφιλημένο τέκνο του Μεγάλου Χωριού την οδό της αναπαύσεως και εις τόπον "ένθα ο των εορταζόντων ήχος ο "ακατάπαυστος" και προσεύχου και υπέρ ημών των περιλιπουμενων. Αιωνία σου η μνήμη.

ΑΘΗΝΑ 5 ΑΠΡ. 2003

Α' ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ

† π. Κ.Δ.Β.

Και από τη θέση αυτή η μητέρα και ο αδελφός του εκλιπόντα

Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κυρού ΤΙΜΟΘΕΟΥ,
ευχαριστούν όλους που με οποιονδήποτε τρόπο συμμετείχαν
στο βαρύ πένθος τους, και όλα τα περιοδικά και τις εφημερίδες
που αναφέρθηκαν στο πρόσωπό Του και το έργο Του.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ή ΣΤΕΙΛΑΜΕ

**Ο Δήμαρχος
και το Δημοτικό
Συμβούλιο του Δήμου
Ποταμιάς
Σας εύχονται Καλό Πάσχα
Ο Δήμαρχος Ποταμιάς
Ιωάννης Ίβρος**

**Οι καμπάνες της Ανάστασης
Ας σημάνουν την αρχή
Για ένα κόσμο γεμάτο
καλοσύνη,
Αγάπη και ειρήνη
Ο Πρόεδρος της Τ.Ε.Δ.Κ.
Δημήτρης Τάτσης
Δήμαρχος Απεραντίωνα**

❖ ❖ ❖

Αθήνα 21 Δεκεμβρίου 2002

Προς τον

Ε.Δ.Ε.Σ.

Δήμον Ποταμιάς και Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτών
Νομού Ευρυτανίας

Κύριοι,

Μαζί με τις ευχές μας, παρακαλούμε να δεχθείτε τα συγχαρητήριά μας, για την επιτυχή εκδήλωση στο Μικρό και Μεγάλο χωριό στις 13-14-15 Δεκεμβρίου 2002, για τους 13 Εθνομάρτυρες που εκτελέσθηκαν στις 24 Δεκεμβρίου του 1942, από τους κατακτητάς, για την Φιλτάτης μας Πατρίδα.

Επίσης να δεχθήτε τις ευχαριστίες μας, για την άψογη φιλοξενία που μας προσφέρατε.

**Με Αντιστασιακούς χαιρετισμούς
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**

Κύριο

Τάσο Κοντομέρκο

Πρόεδρο Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών

Αθήνα 22 Δεκεμβρίου 2002

Αγαπητέ φίλε Τάσο

Θέλω να ευχαριστήσω την οργανωτική επιτροπή του Συμποσίου για τα 60 χρόνια μνήμης από τη μάχη του Μικρού Χωριού και τη θυσία των 13 Εθνομαρτύρων, για την πρόσκληση να συμμετάσχω στο Συμπόσιο στις 13-14-15 Δεκεμβρίου 2002 στο Μικρό και Μεγάλο Χωριό.

Από τι είδα και άκουσα από όλους τους εισιγητές διαπίστωσα ότι ήταν μεγάλη η προσφορά σας για την ιστορία και την ηρωική θυσία των μαρτύρων της Αντίστασης γι' αυτό η τιμή ανήκει στην οργανωτική επιτροπή και σε όλους όσοι συνέβαλαν στην επιτυχία του. Το παράδειγμά σας θα πρέπει να μιμηθούν και άλλοι ιστορικοί τόποι της πατρίδας μας γιατί υπάρχουν πολλοί, ιδιαίτερα νέοι, που πρέπει να γνωρίσουν τη θυσία των νεότερων Ελλήνων για την Ελευθερία και για μια σύγχρονη Ελλάδα.

Για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης του Μεγάλου Χωριού επέλεξα βιβλία των εκδόσεών μας που πιστεύω να βοηθήσουν τους κατοίκους για περισσότερη γνώση και πολιτισμό.

Εύχομαι ευτυχία και ειρήνη με το νέο έτος για τη χώρα μας και όλο τον κόσμο.

**Με πολλή εκτίμηση
Δ.Ν. Παπαδήμας**

❖ ❖ ❖

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΥΡΤΑΝΩΝ
"Η ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ"
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 58
10678 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (ΠΡΟΕΔΡΟΥ)
210-4311834

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ"
ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 6
106 78 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210-3840078
ΑΘΗΝΑ 27-5-2003

ΠΡΟΣ:

- Την Ιερά Μητρόπολη Ευρυτανίας - Τον Νομάρχη Ευρυτανίας κ. Κ. Κοντογεώργο - Τον Πρόεδρο της ΤΕΔΚ Ν. Ευρυτανίας κ. Δ. Τάτση - Τον Δήμαρχο Καρπενησίου κ. Β. Καραμπά - Τον Δήμαρχο Ποταμιάς κ. Ιω. Ίμβο - Τον Δήμαρχο Δομονίστας κ. Ιω. Σταμάτη - Τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Ευρυτανικών Συλλόγων κ. Δημ. Τσιώλη - τον Πρόεδρο της Πανευρυτανικής Ένωσης κ. Παναγ. Κωνστοπαναγιώτη

Η ιστορική Μάχη της Καλλιακούδας στις 28 και 29 Αυγούστου 1823 αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα του απελευθερωτικού μας αγώνα του 1821.

Για το ιδιαίτερο ιστορικό νόημα της μάχης αυτής και τη σημασία της στα γεγονότα του 1821, τα τελευταία 24 χρόνια από τους τοπικούς Ευρυτανικούς φορείς έχει καθορισθεί να οργανώνεται η επετειακή εορτή της Μάχης της Καλλιακούδας στο χώρο της θυσίας των αγωνιστών της.

Η εορτή αυτή μέχρι τώρα πραγματοποιείται την πρώτη Κυριακή μετά τις 15 Αυγούστου κάθε χρόνο, που εφέτος είναι η 17η Αυγούστου 2003.

Στην οργάνωση της περιουσινής εορτής συμμετείχαν η ΤΕΔΚ Ν. Ευρυτανίας και οι Δήμοι Ποταμιάς και Δομνίστας με την παρουσία όλων των φορέων του Νομού, όπου τονίσθηκε η διάσταση του γεγονότος της μάχης σε τοπικό επίπεδο αλλά και η γενικότερη ιστορική σημασία της από την έκβαση που είχε.

Για τους ίδιους όπως μέχρι τώρα λόγους σας προτείνουμε να συνδιοργανώσουμε και εφέτος την ειδική αυτή επετειακή εκδήλωση μνήμης στο χώρο της θυσίας των αγωνιστών.

Παρακαλούμε να μας γνωρίσετε συντόμως την απόφασή σας για να προχωρήσουμε στην έγκαιρη οργάνωση της εορτής.

Με τιμή

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών
"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ"

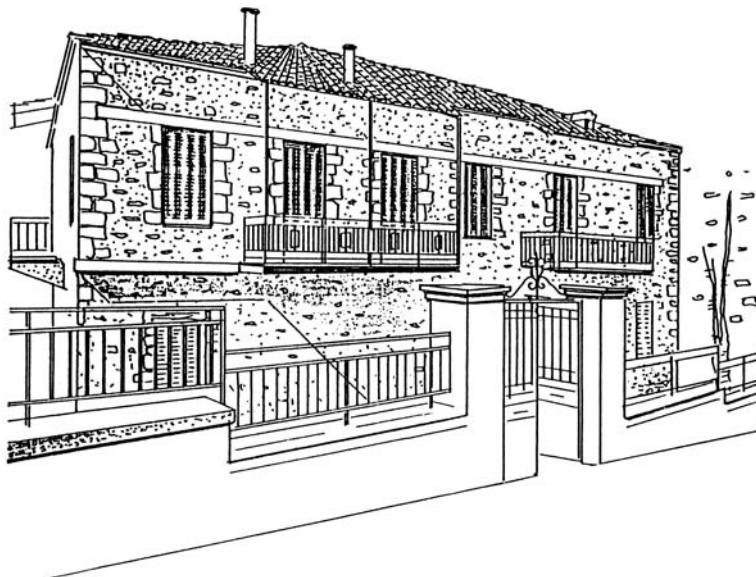
ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Του Συλλόγου Ευρυτάνων
"Η ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ"

ΚΩΝΣΤ. ΠΡΑΣΣΑΣ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ
Τηλέφωνα συννενόησης: (22370) 41502 ή 41245

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
 ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
 «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
 Μαυροκορδάτου 6, Αθήνα

Αθήνα, 26 Μαΐου 2003

Αγαπητοί μου κύριε Πρόεδρε και κ.κ. Σύμβουλοι

Ο θάνατος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κυρού Τιμόθεου, συγχωριανού μας και εκλεκτού μέλους του Συνδέσμου, στέρησε τον κόσμο ολόκληρο από έναν άξιο και χαρισματικό ηγέτη της εκκλησίας, ταυτόχρονα δε και από ένα πρωτοπόρο ανθρωπιστή και αγωνιστή.

Η πορεία του υπήρξε εξόχως δημιουργική και καταλυτική σε καιρούς μάλιστα που το παγκοσμιοποιημένο κυνήγι της απόκτησης υλικών αγαθών και η απόλυτη αντίφαση μεταξύ πλούτου και φτώχειας στερεί από τον άνθρωπο τη χαρά της ανάδειξης του μεγαλείου του πνεύματος και της ψυχής.

Σεμνός και αθόρυβος κράτησε το τεράστιο έργο του μακριά από δημοσιότητες και προβολές.

Λιτός και θετικός έμενε και επέμενε στην ουσία των λόγων και των έργων, στοιχεία που κυριάρχησαν στο πέρασμά του από όλες τις θέσεις που τάχθηκε να διακονήσει και ιδιαίτερα στη Μητρόπολη Κεντρώας Αφρικής.

Ωστόσο, ήταν πάντα και πανταχού παρών στα δρώμενα του χωριού και του τόπου μας, εκδηλώνοντας με κάθε τρόπο τη λατρεία του στους συμπατριώτες και τη γενέτειρα γη που, όπως είναι σε όλους γνωστό, αγαπούσε και τιμούσε ειλικρινά.

Η ακτινοβόλος παρουσία του μαζί με τον εύστοχο και πλούσιο καθοδηγητικό του λόγο, κοσμούσε και πρόβαλε το έργο του Συνδέσμου, ενώ με προθυμία και ανιδιοτέλεια συμπαρίστατο στα χαρμόσυνα ή λυπηρά γεγονότα που ανέφικτα σημαδεύουν τη ζωή μας.

Έφυγε νωρίς για άλλους προορισμούς. Άφησε όμως παρακαταθήκες και μνήμες, που θα στηρίζουν και θα ενισχύουν το έργο του Συνδέσμου εσαεί.

Θεωρώ λοιπόν σκόπιμο, επωφελές και επιβεβλημένο να τιμηθεί και να προβληθεί το έργο και η πληθωρική προσωπικότητά του, μέσα από πρωτοβουλίες του Συνδέσμου και ιδιαίτερα της Πνευματικής Στέγης, γι' αυτό και προτείνω:

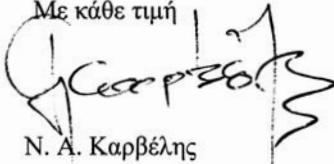
α. Να αναπτυχθεί ξεχωριστή αίθουσα στην Πνευματική Στέγη η οποία θα φέρει το όνομά του και όπου θα συγκεντρωθούν τα πολύτιμα ενθυμήματά του.

β. Να οργανωθούν ημερίδες τόσο στην Αθήνα, όσο και στο Μεγάλο Χωριό μέσω των οποίων να γίνει γνωστό το παγκοσμίου εμβέλειας έργο που προσέφερε στην εκκλησία και την πατρίδα και να αποδωθεί, αντί μνημοσύνου, η πρέπουσα τιμή και ο οφειλόμενος σεβασμός στο αείμνηστο μεγάλο τέκνο της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

γ. Να αναρτηθεί η φωτογραφία του τόσο στα γραφεία του Συνδέσμου στην Αθήνα, όσο και στην Πνευματική Στέγη στο Μεγάλο Χωριό, κάτωθεν της οποίας να αναγραφεί το σεπτό του όνομα με την ένδειξη:

Ο Μεγαλοχωρίτης Ιεραπόστολος
Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής
και Υπέρτιμος και Εξαρχος πάσης Ιστημερίας
κυρός ΤΙΜΟΘΕΟΣ
(κατά κόσμον Φίλιππος Κ. Κοντομέρκος)

δ. Να εκδοθεί μελλοντικά τεύχος της «Φωνής Μεγάλου Χωριού» αφιερωμένο στην προσωπικότητα και το έργο του.

Με κάθε τιμή |

N. A. Καρβέλης

Υ.Γ. Αν για οποιοδήποτε λόγο δεν καταστεί δυνατή η διάθεση ξεχωριστής αίθουσας στην Πνευματική Στέγη, η οικογένειά μου και εγώ προσωπικά θα θεωρήσουμε εξαιρετική τιμή η αίθουσα της Ξένης Καρβέλη να συμπεριλάβει τα ενθυμήματα του κυρού Τιμόθεου και να φέρει εις το εξής και τα δύο ονόματα.

N.A.K.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Στη μνήμη του Μακαριστού κυρού ΤΙΜΟΘΕΟΥ-ΦΙΛΙΠΠΟΥ Κ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ (αντί στεφάνου)	
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ	.300 €
ΙΑΣΩΝ ΠΙΛΑΦΙΔΗΣ	.100 €
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	.50 €
ΟΔΥΣ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Εκδόσεις ΚΑΚΤΟΣ)	.300 €
ΜΑΝΟΥΕΛΛΑ ΜΕΪΜΑΡΗ	.100 €
ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ	.100 €
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ κ. ΠΟΠΗ ΜΠΟΥΧΑΡΙΝΟΥ (ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ)	.100 €
ΤΑΣΟΣ και ΜΥΡΤΩ ΠΟΡΦΥΡΗ	.100 €
ΜΑΡΙΑ ΓΑΣΠΑΡΗ	.100 €
ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΡΑΕΤΑ	.100 €
ΚΩΣΤΑΣ κ. ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ	.100 €
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΦΩΤΙΑΔΟΥ (ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ)	.50 €
ΕΒΗ Δ. ΤΟΥΛΟΥΠΑ	.50 €
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Θ. ΒΟΝΟΡΤΑΣ	.50 €
ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗ	.50 €
ΗΛΙΑΣ ΣΤ. ΚΑΡΙΠΗΣ	.100 €
ΙΩΑΝΝΑ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ	.50 €
ΕΛΕΝΗ Γ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ	.50 €
ΠΙΠΙΤΣΑ ΚΑΡΑΔΗΜΗΤΡΗ	.50 €
ΤΑΣΟΣ Κ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ	.200 €
ΑΓΑΠΟΥΛΑ Κ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ	.100 €
Στη μνήμη ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ (ΒΛΑΧΑΚΗ) (κόρη ΕΛΕΝΗΣ ΒΛΑΧΑΚΗ - ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ)	
ΠΑΝΑΓ. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ (σύζυγος)	.300 €
ΣΩΤΗΡΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ, ΓΙΑΝΝΗΣ κ. ΕΦΗ ΒΑΡΥΤΙΜΙΔΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ κ. Σύζυγος ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ	.200 €
ΕΥΘΥΜΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ	.50 €
ΝΙΚΟΣ κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ	.50 €
ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ Κ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ	.15 €
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ	.100 €
ΜΑΡΙΚΑ ΖΟΡΟΒΙΓΚΑ	.88 €
ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΓΑΒΡΙΛΗΣ	.50 €

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΡΛΕΤΑΣ στη μνήμη του πατέρα του (Φωτισμός)	.1.000 €
Επιχορήγηση από Υπουργείο Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας	.5.000 €

ΓΙΑ ΤΗ Φ.Μ.Χ.

ΚΛΕΙΔΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	.30 €
ΛΑΠΠΑΣ ΚΩΝ.	.30 €
ΚΟΥΤΣΟΛΟΥΚΑΣ ΕΥΑΓ.	.20 €
ΔΡΥΑΣ HOTEL	.30 €
LECADIN HOTEL	.30 €
ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	.30 €
ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛ.	.20 €
HOTEL ALEXANDRA	.30 €
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝ. & ΚΩΝ.	.30 €
"ΠΑΝΑΣ" Πάρκο Τουρ. Ιππασίας	.60 €
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΕΛΒΕΤΙΑ	.30 €
ΜΠΑΚΑΤΣΙΑΣ ΑΘΑΝ.	.15 €
TREKKING - Hellas	.45 €

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ ΧΡ.	15 €
ΛΥΡΑΣ ΙΩΑΝ.	60 €
ΜΑΝΤΖΟΥΤΑΣ ΚΩΝ	30 €
ΜΟΚΚΑΣ ΠΑΝ (Πεταλο)	30 €
ΦΩΤΟ-ΣΤΕΛΙΟΣ	15 €
ΜΠΟΥΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	15 €
ΜΑΝΤΖΟΥΤΑΣ Ι. ΒΑΣ.	60 €
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ΓΙΩΡΓΟΣ	30 €
ΒΑΣΤΑΚΗΣ ΘΑΝ.	20 €
Αφοι ΚΑΛΥΒΑ ("Παράδεισος")	15 €
ΝΤΟΥΦΕΚΙΑΣ ΘΥΜΙΟΣ ("Σπίτι του Ψαρά")	30 €
ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΠΑΝ.	15 €
ΚΑΡΙΠΗΣ ΠΑΝ.	15 €
ΤΣΙΝΙΑΣ	7,5 €
ΒΟΝΟΡΤΑΣ ΙΩΑΝ.	15 €
ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ ΒΑΣ.	15 €
ΠΑΪΔΑΣ ΑΘ. ΑΝΔΡΕΑΣ	7,5 €
ΒΙΣΒΙΚΗΣ ΚΩΝ.	30 €
ΜΑΘΕΣ ΕΥΑΓ.	30 €
ΑΡΚΟΥΜΑΝΗΣ ("Πανόραμα")	15 €
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ.	7,5 €
ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ι.	7,5 €
ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ-ΓΙΑΝΝΑΚΑ Στη μνήμη Χαραλ. Λώλου	30 €
ΣΠΥΡΟΣ ΒΟΝΟΡΤΑΣ	20 €
ΤΑΣΟΣ Κ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ στη μνήμη Μακαριστού Κυρού Τιμοθέου-Φιλίππου Κοντομέρκου	100 €
ΓΙΩΡΓΟΣ και ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΥΡΑΚΗ Στη μνήμη του Μακαρίστου Κυρού ΤΙΜΟΘΕΟΥ	25 €
ΓΙΩΡΓΟΣ και ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΥΡΑΚΗ Στη μνήμη του Χαράλαμπου Ταξ. Λώλου	25 €

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΡΒΕΛΗ	.80 €
ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΖΑΒΕΛΗΣ στη μνήμη του Κώστα Πριγκηφίλη	.20 €
ΣΠΥΡΟΣ ΒΟΝΟΡΤΑΣ (Πολιτιστική Εβδομάδα)	.20 €

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ και ΜΑΝΘΟΣ ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ στη μνήμη των γονέων τους Κωνσταντίας και	
Βασιλείου και αδελφής τους Μαρίας (διόρθωση από το τεύχος 125-126)	.200 €
ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ - ΓΙΑΝΝΑΚΑ στη μνήμη της θείας της Κωνσταντίας Μανθοπούλου	.60 €

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ - ΓΙΑΝΝΑΚΑ στη μνήμη του αδελφού της Σταύρου (3ετία από τον θάνατό του)	.100 €
ΠΙΠΙΤΣΑ ΧΡ. ΚΑΡΑΔΗΜΗΤΡΗ στη μνήμη συζύγου της	.50 €
ΑΘΑΝΑΣΙΑ Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ	.20 €

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

(Από το τεύχος 125-126)

Προσφορές που χρεώθηκαν στον Ι.Ν. Αγίας Παρασκεύης ανήκουν στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου

ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ(ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ) στη μνήμη γονέων	.60 €
ΚΑΤΣΟΥΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ(ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ) στη μνήμη γονέων και συζύγου	.60 €
ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ στη μνήμη γονέων	.60 €
ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ στη μνήμη γονέων	.60 €
ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ στη μνήμη γονέων	.100 €

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔ. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΖΑΪΡ (ΚΟΓΚΟ) ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ"	300 €
ΛΙΑΠΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	100 €
ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	50 €
ΜΟΥΡΙΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ & ΕΛΕΝΗ (USA)	100 €
ΜΟΥΡΙΚΗ ΑΛΕΚΑ (USA)	100 €
ΚΑΛΛΙΑΝΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ & ΜΑΙΡΗ	100 €
ΚΑΛΛΙΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	100 €
ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	50 €
ΠΟΥΡΝΑΡΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑ	50 €
ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ ΣΠΥΡΟΣ & ΜΑΡΙΑ	100 €
ΑΝΔΡΙΤΣΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ & ΜΙΝΑ	100 €
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ ΑΜΑΛΙΑ	50 €
ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΝΙΚΗ	50 €
ΔΟΥΚΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	50 €
Δ.Σ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ	300 €
ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	300 €
ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ	50 €
ΒΟΝΟΡΤΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ & ΑΘΑΝΑΣΙΑ	50 €
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ & ΑΓΓΕΛΙΚΗ	100 €
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	100 €
ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ & ΦΩΤΕΙΝΗ	50 €
Οικογ. ΔΗΜ. και ΛΟΥΚΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ	50 €
ΑΛΑΖΑΝΗ ΑΝΘΟΥΛΑΚΗ και ΣΩΤΗΡΑΚΗ ΜΑΡΙΑΝΘΗ	60 €
ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ Κ. ΑΓΑΠΟΥΛΑ	100 €
<hr/>	
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΗΣ Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στη Φρανκφούρτη/Γερμανία στο ΑΣΥΛΟ ΑΝΙΑΤΩΝ	200 €
ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ Στην Ελληνική Εταιρεία Αντιρευματικού Αγώνα	50 €
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΤΙΡΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ στην Ελληνική Εταιρεία για τη Σκλήρυνση κατά Πλάκας	150 €

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ / ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Με το ποσό των 5.000 ευρώ επιχορηγήθηκε τελευταία ο Σύνδεσμός μας, για το Λαογραφικό Μουσείο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο και η Επιτροπή Μουσείου αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει την υπεύθυνη υπηρεσία και ιδιαίτερα τον Υφυπουργό κ. ΠΑΧΤΑ που έκαμαν δεκτό το σχετικό γραπτό αίτημά μας. Επίσης, εκφράζουμε και τις θερμές μας ευχαριστίες στον αγαπητό φίλο του χωριού μας και του Συνδέσμου μας δικηγόρο κ. ΛΑΜΠΡΟ ΜΑΚΚΑ που με τις δικές του ενέργειες υλοποιήθηκε η παραπάνω επιχορήγηση.

**Για τις παραπάνω ευγενικές προσφορές αγάπης
ο Σύνδεσμος εκφράζει σε όλους τις ευχαριστίες του**

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘ

«Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίῳ αποθνήσκοντες»

(Αποκ. 14,13)

ΛΟΥΚΙΑ Γ. ΖΑΒΟΥ

Δεν πέρασε πολύς καιρός από το θάνατο του αγαπητού μας συγχωριανού αείμνηστου Γεωργίου Κ. Ζαβού, γενναίου υπερασπιστή της Πατρίδας στο ΕΠΟΣ του '40 και εξαίρετου ανώτατου υπαλλήλου της Εθνικής Τράπεζας και τον ακολούθησε και η πολυαγαπημένη του σύζυγος. Η επίσης αγαπητή μας σύζυγος του **Λουκία χα Γ. Ζαβού το γένος Ι. Βασιλειάδου**, η οποία κι αυτή έφυγε πρόσφατα και πρόωρα. Και οι δύο τους μαζί δημιούργησαν όμορφη ελληνοχριστιανοπρεπή οικογένεια, ήσυχη και ειρηνική. Και οι δύο τους μαζί, όπως σημειώσαμε με την εκδημία του αγαπητού μας συζύγου της Γεωργίου Ζαβού, τότε, στη "ΦΩΝΗ..." μας, χάρηταν ιδιαίτερα από τους καρπούς του γάμου τους τη Μαρία τους και την εγγονούλα τους. Και στα δύο τους αυτά παιδιά μετέδωσαν πλουσιοπάροχα, όπως τα ίδια εξομολογούνται τα αγνά προτερήματά τους για να τους θυμούνται, να τους μιμούνται και να συγκινούνται

Στα αλήθεια η εύγνωμη Μαρία ομολογεί με συγκίνηση ότι και οι δύο τους ήσαν "ευχάριστοι, λιγομίλητοι και ανυποχώρητοι προκειμένου να επιτύχουν το καλό με ευγενικό τρόπο". Και μεις από τη δική μας θέση προσθέτουμε: και οι δύο τους διακρίνονταν για το ήθος τους, την πίστη στο Χριστό μας, την ευθύτητά τους, την ανωτερότητά τους και την προσήλωσή τους σαν ευγενείς μας Ελληνορθόδοξη παράδοσης.

Της αγαπητής και σεβαστής μας Λουκίας Γ. Ζαβού ευχόμαστε η μνήμη της να είναι αιώνια. Στα δε καλά της παιδιά κι από τη θέση τούτη τους επαναλαμβάνουμε τα θερμά μας συλληπτήρια.

† π.Κ.

ΜΑΡΙΑ ΑΘ. ΤΟΥΛΟΥΠΑ

Η τωρινή πένθιμη στήλη της "ΦΩΝΗΣ..." μας φιλοξενεί και την αξέχαστη Δέσποινα Μαρία χα **Αθαν. Τουλούπα** το γένος **Δημητρίου και Φωτεινής Καλατζή**. Γεννήθηκε στο αντικρυνό και αγαπητό μας Μικρό Χωριό. Με το γάμο της ομώς έγινε και μεγαλοχωρίτισσα. Ήταν κι αυτή μια δυνατή κι ευγενική ψυχή που ένωνε τα δύο χωριά σε ENA! Νύφη τότε, περιζήτητη, την κατέκτησε ο μεγαλοχωρίτης μετανάστης, Αθανάσιος Ι. Τουλούπας. Τότε ήταν χαράματα του β' παγκ. Πολέμου ... Του πολέμου εκείνου που άφησε τις περισσότερες συμφορές ... Και που τέλος, γέννησε ένα ανάπτηρο παιδί, τον ΟΗΕ για να κάνουν οι ισχυροί ... ό,τι θέλουν... Σ' αυτόν το καιρό το εκλεκτό μας ζευγάρι έστηνε τη φωλιά του. Κι ώσπου να γεννηθεί η Ελενίτσα, ο πατέρας γύρισε πάλι στην Αμερική κι αποκλείσθηκε εκεί...

Εδώ, τα γεγονότα φρικτά... Κατοχή, πείνα, πόνος, δάκρυα, εξαθλίωση. Κοντά σ' αυτά και άλλα. Τα γεγονότα του Οκτωβρίου 1942 με τις μικροχωρίτικες συλλήψεις... Σε λίγο στο Δεκέμβριο του ίδιου χρόνου η Μάχη του Μικρού Χωριού, οι απάνθρωπες των Ιταλών φασιστών εκτελέσεις ... και στο τέλος, το κάψιμο των χωριών... Τότε ήταν που θυμάται η αγαπητή Ελενίτσα πως η μα-

μά της ξήλωνε παλιές μπαντανιές για να τις κάμει "καινούργια" ρουχαλάκια ν' αλλάξει... Δεν πληροφορήθηκα το θάνατο της αείμνηστης Μαρίας Τουλούπα. Ούτε παρεβρέθηκα στην εξόδια Ακολουθία της ταφής της. Με συγκίνηση όμως διάβασα το πέρασμά της και τη διαδρομή της από τον κόσμο τούτο στο επικήδειο προσφώνημα που της έκαμε η στοργική της Ελένη ... Μπράβο Ελενίτσα! Εσεις, " οι δυο πιά, ένα ολόδροσο τριαντάφυλλο ανοικτό η μάνα (γι' αυτό ήρθε η νύφη κατά δω), και ένα μπουμπουκάκι εσύ Ελένη (δεν γεννήθηκε ακόμη ο Γιάννης) πορευόσασταν στο άγριο ανηφόρι της εποχής εκείνης". Κι ίδες; Τα καταφέρατε. Δόξα τω Θεώ. Στο επικήδειο προσφώνημά της καλής θυγατέρας αντάμωσα και άλλα ονόματα... Του πατέρα, τη γιαγιά τη Φωτεινή, το θείο Αλκιβιάδη, τον καλότατο και πολυαγαπητό φίλο ΠΑΝΤΕΛΗ σου ... και άλλα.

Τώρα τη θέση τους την πήρατε εσείς τα παιδιά της, εσύ και ο Γιάννης ο διαπρεπής Οφθαλμίατρος αδελφός σου, και τα διαπρέποντα εγγόνια (4) και δισέγγονά της (5).

Ελένη, να είστε όλοι σας υπερήφανοι. Η μητέρα σας πάλεψε στη ζωή και νίκησε. Εφυγε γεμάτη από ημέρες και χρόνια στις 8 Μαρτίου 2003 και πορεύεται ήσυχα για την αιωνιότητα. Θερμά κι από δώσας συλλυπούμαστε και ευχόμαστε η μνήμη της και στα δύο χωριά να μείνει αιώνια.

† π.Κ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΝ. ΤΑΣΙΟΣ

Ετοιμαζόταν για τη μετάβαση και καλοκαιρινή διαμονή του στο χωριό μας ο αγαπητός μας συγχωριανός **Σταύρος Κων. Τάσιος** και αιφνίδια απέθανε, 16 Μαρτ. 2003. Ετσι, την άλλη μέρα βρέθηκε με τη στοργική φροντίδα των καλών παιδιών του στο Μεγάλο Χωριό, όπου εκεί, έγινε με πάνδημη συμμετοχή των κατοίκων η εξόδια Ακολουθία και η ταφή του. Τάφηκε κοντά στην αγαπημένη του σύζυγο, Σαββούλα, το γένος Μιχαήλ και Θεοδώρας Κατσιγιάννη, η οποία κι εκείνη, έτσι αιφνίδια, έφυγε για τον Ουρανό και τον άφησε απαρηγόρητο και αόμματο (δυστυχώς) χωρίς την στοργική της φροντίδα. Ο αγαπητός, σεβαστός και συμπαθέστατος Σταύρος, όπως και η αείμνηστη σύζυγός του, ήτανε φύλακας άγγελος της πάνω γειτονιάς του χωριού μας, όπου έμεινε, και πέρα της ασθένειας της όρασής του. Ο αντψιός μου ο Τάκης μου είπε για το γεγονός. Πέθανε θείει ο μπάρμπα-Σταύρος κι ορφάνεψε η γειτονιά μας... Ήτανε, όμως, ευλογημένος άνθρωπος. Γεννήθηκε στο γειτονικό χωριό Σελά. Κι ακόμη ήτανε στοργικός οικογενειάρχης, εργατικός, υπαρκονετικός για την μαρτυρική πάθησή του, και πολύ προκομένος.

† π.Κ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΠ. ΡΩΤΣΙΚΑΣ

Στις 13 Φεβρ. 2003 πρόωρα μας άφησε χρόνους ο αγαπητός συγχωριανός μας **Αθανάσιος Ρώτσικας του Σπυρίδωνος και της Αγλαΐας**. Την άλλη μέρα κηδεύτηκε και τάφηκε στο Περιστέρι - Αττικής όπου μόνιμα κατοικούσε με την οικογένειά του. Γεννήθηκε στο χωριό μας, και μάλιστα στο γραφικό Συνοικισμό του: Γαύρος, στις 17-1-1934. Μετά τις σπουδές του: Μεγάλο Χωριό, Καρπενήσι, Αθήνα, στρατεύθηκε. Υπηρέτησε στην Αεροπορία. Εκεί, ως μη ώφειλε πέρασε κάποια περιπέτεια με την υγεία του, η οποία έκτοτε τον ακολούθησε δυστυχώς δια βίου. Μετά από την αποστράτευσή του διορίσθηκε υπάλληλος στον (ΟΛΠ) Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς. Εδώ ευδοκίμησε με συνέπεια και πρόοδο μέχρι της συνταξιοδότησή του.

Στο καιρό του έκαμε γάμο με την αγαπητή και αγαπητή μας Αρσινόη το γένος Εμμανουήλ Κορδορούμπα από το Αιτωλικό της Αιτωλ/νίας. Ετσι έκαμε ευλογημένη οικογένεια καρποί της οποίας είναι ο Παναγώτης και η Αγλαΐα. Την Αγλαΐτσα την χάρηκε νυφουλα, χωρίς όμως να προλάβει να ιδή το εγγονάκι που γεννήθηκε μετά την εν Κύριω εκδημία του.

Ο αγαπητός εξάδελφός μου Θανάσης, σαν άνθρωπος υπήρξε βαθύτατα έντιμος, απέραντα καλός και στοχαστικός, στοργικός οικογενειάρχης και αληθινός χριστιανός. Ήταν ευσεβής και επιδέξιος ιεροψάλτης και πάντοτε διατύπωνε με θλίψη, που δεν πραγματοποιήθηκε παιδικό - άγιο τάμα για να εισέλθει κι αυτός στις τάξεις του Ιερού Κλήρου ...

Θερμά και από τη θέση τους συλληπούμεθα τους δικούς του κι ευχόμαστε να έχει καλή ανάπαιση η αγαθή ψυχή του και σε μας να μείνει άσβεστη η θύμησή του κι αιώνια η μνήμη του.

† π.Κ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Με θλίψη καταχωρίζουμε και το θάνατο του αείμνηστου **Δημήτρη Νικολ. Νασιόπουλου**. Πέθανε και κηδεύθηκε στο χωριό τις 25 Φεβρ. 2003. Γεννήθηκε στο γειτονικό μας χωριό Ανιάδα, Ευρυτανίας το 1925. Από κει διάλεξε και την εκλεκτή της καρδιά του, την αείμνηστη ήδη σύζυγό του Ελένη το γένος Ανδρέου Μακρυγιάννη. Ετσι και οι δύο τους τήρησαν με ακρίβεια την θυμόσυφη παροιμία: "Παπούτσι από τον τόπο σου κι ας είναι και μπαλωμένο"...

Στο χωριό μας το ευλογημένο και εργατικό τούτο ζευγάρι εγκαταστάθηκε από πολλά χρόνια. Στα "Λαπαϊκα" απόκτησε ιδιόκτητη κατοικία, στην οποία στήσανε το αρχοντικό τους. Εκεί απόκτησαν τα δυό τους παιδιά, τα οποία στον καιρό τους χάρισαν πέντε χαριτωμένα εγγονάκια. Ο αείμνηστος ήταν ακούραστος εργάτης για την κατάκτηση της ζωής. Στο χωριό δούλεψε, ως κουρέας, ως οικοδόμος και ως εστιάτορας, με όλη την οικογένειά τους στο εξοχικό Περίπτερο του "Αη-Θανάση". Εκεί με τίμια και καταδεκτική δουλειά τους κράτησαν το Περίπτερο περί τα 15 χρόνια με συνέπεια και ευγένεια. Γ'αυτό και τα τερψιλαρύγγια μπιφτέκια τους φημίζονταν ως το καλύτερο της περιοχής σπεσιαλιτέ. Επίσης, η αείμνηστη σύζυγός του Ελένη δούλεψε και ως μοδίστρα στο Μεγάλο Χωριό.

Το Μεγάλο Χωριό το αγάπησαν όλοι τους. Το δούλεψαν τίμια και πολυτογραφήθηκαν σ'αυτό με τις καλύτερες εντυπώσεις. Θερμά συλληπούμαστε τα παιδιά τους, κι ευχόμαστε η μνήμη τους να είναι αιώνια.

† π.Κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡ. ΚΑΛΥΒΑΣ

Εφυγε και ο αγαπητός μας **Γιώργος Καλύβας του Γρηγορίου** και της Ουρανίας για το μεγάλο, το μακρινό ταξίδι... Δεν γεννήθηκε στο χωριό μας. Το αγαπούσε όμως. Μας ήρθε από το Ευρυτανικό χωριό Παπαρούσι. Εδώ του προξένεψαν την αγαπητή συγχωριανή μας Μαρίκα θυγατέρα του αείμνηστου συγχωριανού μας Νικολάου και Βασιλικής Χάσκου (με το γνωστό της μεγάλης τούτης οικογένειας προσωνύμιο Κατζιά), και με τον ευλογημένο γάμο τους έκαμαν όμορφη οικογένεια. Ήταν άξιος, τίμιος και εργατικός ο αγαπητός μας Γιώργος. Πολλά χρόνια εργάσθηκε ως υπάλληλος της "ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ" Αεροπορικής εταιρίας, απ'όπου συνταξιοδοτήθηκε πρόωρα λόγω υγείας.

Δυστυχώς αυτοί οι λόγοι υγείας επιδεινώσαν την κατάστασή του. Τελευταία μάλιστα, πήγαινε και ξαναπήγαινε ο καλός μας Πρόεδρος, κι ακόμα καλύτερος σαν γιατρός Τάσος Κοντομέρκος στο Νοσοκομείο του Καρπενησίου που νοσηλευόταν χωρίς αποτέλεσμα. Μου είπε: όταν το κάλεσμα είναι "απ' Ουρανού" τότε και η απόφαση είναι τελεσίδικη. Σε τούτο συμβάλει δυστυχώς και η αρρώστια. Τότε ούτε τα λίγα χρόνια (66) παιρνούν. Ούτε άλλοι λόγοι. Τότε περιμένουμε το μοιραίο τέλος. Ετσι, στη γιορτή του, 23 Απριλίου 2003, πέταξε η αγαθή ψυχή του στους ουρανούς. Δίκαια η καλή μας Μαρίκα κλαίει τη στέρησή του. Και θυμάται τα καλά του προτερήματα. Και από τη θέση τούτη θερμά τη συλληπούμαστε. Κι ευχόμαστε όπως επιθυμεί να αναπαύσει ο Πανάγαθος Θεός την αγαθή ψυχή του σε τόπους Αγίων και η μνήμη του να μείνει αιώνια.

† π.Κ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Με θλίψη αναγγέλουμε και την πρόωρη εκδημία προς Κύριον του 35χρονου **Ευάγγελου Καραγιάννη του Ευαγγέλου και της Ευδοξίας** (Μ. Βονόρτα).

Αφύσικο είναι αληθινά οι γονείς να κηδεύουν τα παιδιά τους... Κι εδώ ακόμη τραγικότερο, σ' αυτό το πένθιμο "πανηγύρι να συμμετάσχει και η γιαγιά..." Η γιαγιά που άγει κάποια ηλικία στη δέκατη δεκαετία της ζωή της. Οι Βουλές του Θεού είναι ανεξερεύνητες...

Αλλά για τον αγαπητό μας Βαγγελάκη θα επανέλθουμε, συν Θεώ αξίω, στην επόμενη έκδοση της "ΦΩΝΗΣ ..." μας.

Τώρα αρκούμαστε να συλληπηθούμε κι από τη θέση τούτη θερμότατα τους δικούς του και να ευχηθούμε το μνημόσυνό του να μείνει αιώνιο.

† π.Κ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΒΟΝΟΡΤΑ - ΜΠΟΥΡΑ

Η εξαδέλφη μου **Ντίνα Βονόρτα** έφυγε από κοντά μας την Τρίτη 14 Φεβρουαρίου και την επόμενη ημέρα συγγενείς, φίλοι, συνάδελφοί της και συγχωριανοί την ακολουθήσαμε βουβοί στους Κορυσχάδες, για τον τελευταίο αποχαιρετισμό. Η ζωή της ήταν σύντομη αλλά πλήρης και οπωσδήποτε δύσκολη, αφού έχασε τον άντρα της, τη μητέρα της, τελικά και τη δική της ζωή από την ίδια επάραπτη ασθένεια.

Γεννήθηκε το 1956 και ήταν κόρη της **Έλλης Τσιντζιώνη και του Χρήστου Βονόρτα**, αδελφού της μητέρας μου Αθανασίας. Σπούδασε ΕΝομικά, αρχικά στη Θεσσαλονίκη, απεφοίτησε όμως από το Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Το 1982 παντρεύτηκε τον Δημήτρη Κωνστ. Μπούρα από το Καρπενήσι, δικηγόρο επίσης και πολιτευτή - το 1981 ήταν ο υποψήφιος βουλευτής της ΝΔ στην Ευρυτανία - και ένα χρόνο αργότερα απέκτησαν την κόρη τους Βάσω. Δυστυχώς, την άνοιξη του '86 ο Δημήτρης αρρώστησε και μετά από δύο χρόνια πέθανε. Σε εφτά χρόνια τον ακολούθησε και η μητέρα της, η αγαπημένη μας, η ακούραστη, η δυναμική και πάντα χαμογελαστή θεία Έλλη, αφού πάλεψε γενναία με την αρρώστια της από το 1990 που της εκδηλώθηκε μέχρι το 1995 που ήρθε το τέλος και γι' αυτήν.

Η Ντίνα δεν σταμάτησε ποτέ να δουλεύει. Καθηγήτρια για ένα διάστημα στα ΤΕΙ Αθηνών, εργάστηκε επίσης στο Νομικό Τμήμα του Δήμου Αθηναίων, μέχρι που διορίστηκε σύμβουλος στο

Νομικό Τμήμα της ΔΕΗ. Παράλληλα, ασκούσε συνεχώς τη δικηγορία και με τη βοήθεια του πατέρα της και του αδελφού της Νίκου Βονόρτα, που τη στήριζαν ακόμη και όταν δεν μπορούσε πια να γράψει, κατάφερε να διατηρήσει το δικηγορικό της γραφείο μέχρι το τέλος και να διεκπεραιώσει με επιτυχία όλες τις υποθέσεις της, τόσο τις επαγγελματικές όσο και τις προσωπικές.

Σε όποιον της το ζητούσε, πρόσφερε αφιλοκερδώς τις νομικές της συμβουλές και στη δραστηριότητα αυτή αφιέρωσε σχεδόν ολόκληρο τον προσωπικό της χρόνο. Η Νίνα υπήρξε αρχοντική και άψογη πάντα, έζησε τη ζωή της με αξιοπρέπεια, ευγένεια και απέραντη καλοσύνη και δεν ασχολήθηκε ποτέ με τα μικρά και τα ασήμαντα. Είχε μόνο φίλους και για όλους αυτούς που τη γνώριζαν, η απώλειά της είναι εξαιρετικά οδυνηρή.

Οι συγγενείς στη μνήμη της Κων/νας πρόσφεραν στη "ΦΛΟΓΑ" (Σύλλογο Γονιών Παιδιών με νεοπλασματική Ασθένεια) χρηματικό ποσό ως δωρεά για την υποστήριξη του έργου του Συλλόγου.

Κική Τριανταφύλλη

ΑΘΗΝΑ Ν. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η αγαπητή και σεβαστή συγχωριανή μας **Αθηνά χα Νίκ. Παπανδρέου, το γένος Κωνσταντίνου και Μαρίας (το γ. Κουβέλη) Κοντομέρκου** δεν είναι πια κοντά μας. Εφυγε κι αυτή για τον Ουρανό, στις 2 Μαΐου 2003. Εφυγε λίγο προτού συμπληρώσει την έννατη δεκαετία της. Και θαρρώ, εκεί που πήγε δεν επεδίωξε τόσο να ιδή και να ανταμώσει του αείμνηστους: σύζυγο, γονείς και παππούδες της, όσο την πολυαγαπημένη Ανδρονίκη της. Την χαριτωμένη αδελφή της, που έφυγε πρόωρα για τον Ουρανό. Ήσαν πολύ αγαπημένες οι αρχοντοπούλες αυτές, γι'αυτό κι ο χωρισμός εκείνος τότε της στοίχισε πολύ. Εκτοτε για την Αθηνά, όσα γεγονότα επακολουθήσαν χαρούμενα και λυπητερά ήτανε ζυμωμένα με την άδολη στο Χριστό πίστη της και την βέβαιη ελπίδα της αιώνιας ζωής.

Η αείμνηστη ήταν κοσμημένη με τις ελληνορθόδοξες αρετές των ελληνοχριστιανικών μας, παραδόσεων, και ωραία γυναίκα εκ φύσεως με υψηλόκορμη παρουσία. Επιβλητική σαν τον αείμνηστο πατέρα της και καταδεκτική σαν την αείμνηστη μητέρα της. Ετσι, σκόρπιε αρχοντιά και καλοσύνη. Τούτο φαινόταν με την παρουσία της στις κοινωνικές της εκδηλώσεις από τις οποίες δεν έλειπε ποτέ. Παρούσα πάντοτε στις μεγαλοχωρίτικες χαρές και λύπες χωρίς διακρίσεις. Η ευγένειά της και η αρχοντιά της ξεχώριζαν από την απλότητα που διέθετε. Είχε ρίζες γερές. Με τον αείμνηστο σύζυγό της έκαμε χριστιανική και ζηλευτή οικογένεια. Την αλήθεια αυτή την πιστοποιούν οι ωραίοι καρποί της και προπαντός η πολυαγαπημένη Αθηνά!

Κι από τη θέση τούτη συλληπούμαστε τα καλά της παιδιά, κι ευχόμαστε η μνήμη της με την αγαθή ψυχή της να μείνει μεταξύ μας αιώνια.

† π.Κ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΛΑΧΑΚΗ-ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

Πολυαγαπημένη μας, πολυαγαπημένη μου ξαδέλφη, Φιφή

Δεν ξέρω πως να σε αποχαιρετήσω τούτη την πικρή, δύσκολη ώρα, την αναπόφευκτα οδυνηρή.

Η ζωή σου γόνιμη, γεμάτη με μια σπάνια ολοκλήρωση και μια μοναδική σεμνότητα. Μαζί με

τον αγαπημένο σου σύντροφο Παναγιώτη και τα τρία παλικάρια σου Κωνσταντίνο, Δημήτρη και Αλέξανδρο φτιάχατε μια αξιοθαύμαστη Χριστιανική οικογένεια.

Η μητέρα σου Ελένη Βλαχάκη (το γένος Δημητρίου Δασκαλάκη) σεμνή μορφή με ιώβειο υπομονή αντιμετώπισε την απέραντη σου απώλεια... Ας της δίνει ο Θεός δύναμη να αντέξει...

Η καλλιτεχνική σου φύση πολύπλευρη και η δυνατή σου προσωπικότητα πρόθυμη να δώσει τα φώτα σε όσους σε τριγύριζαν. Όλους τους τίμησες επάξια.

Καλλιέργησες τις τέχνες και έριξες βαθιές τις ρίζες σου στην αγαπημένη σου Σύρο. Αξιώθηκες να καμαρώσεις το γραφικό πανέμορφο σπίτι σου στην μαγευτική Βάρη, καθώς και το γραφικό εκκλησάκι του Αγίου Παρθενίου, προστάτη της οικογένειάς σου. Οι εικόνες, που εσύ, με τα χεράκια σου αγιογράφησες μοναδικές...

Αντιμετώπισες ψύχραιμα, δυναμικά τις σοροκάδες της ζωής σου. Ατρόμητη, γαλήνια υπόμεινες τους τελευταίους κλυδωνισμούς σου...

Τώρα, είσαι μακριά, πέρα από τα στενά σύνορα αυτού του κόσμου. Καλοτάξιδη να είναι η ψυχή σου κα να έχεις πρίμα τον θαλασσινό αέρα της Σύρου που τόσο αγάπησες.

Φιρή μας! Φωτεινή μας! Φεύγεις καταξιωμένη ουσιαστικά. Ένας αληθινός άγγελος Ας είναι ελαφρύ το χώμα της χιλιάκριβης σου Σύρου που σε σκεπάζει!

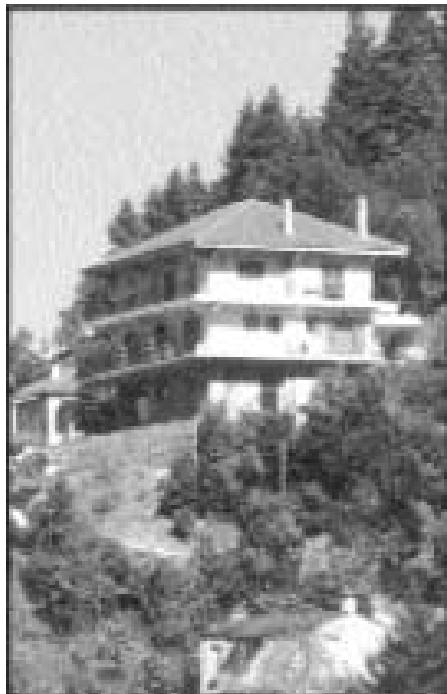
Ευθυμία Δασκαλάκη-Μποσινάκη

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΑΘ. ΛΙΑΠΗ

Όλως αιφνίδια στην εορτή του Παναγίου Πνεύματος (16 Ιουνίου 2003), δοκιμασμένη στην ζωή αγαπητή μας συγχωριανή **Αλεξάνδρα Θυγατέρα Αθανασίου και Φωτεινής Λιάπη** βρέθηκε πεθαμένη "έτοιμη" στο πάτωμα του σπιτιού της, στην Πετρούπολη Αττικής. Την προηγούμενη μέρα Κυριακή της Πεντηκοστής κάλεσε τον Ιερέα - εφημέριο της ενορίας της και κοινώνησε σε Σώμα και Αίμα Χριστού σε άφεση αμαρτιών και ζωή αιώνια. Μάλιστα, καθώς έμαθα, παρεκάλεσε να της φέρουν την ίδια μέρα και πολλά "Αντίδωρα". Τα είχε ανάγκη, είπε. Την επομένη αναπαιύθηκε εν Κυρίω. Τ'αδέλφια της πρωτοστάησαν και κηδεύτηκε στο Κοιμητήριο της Πετρούπολης Αττικής. Απ'αυτό το "γάμο" της έλειπε η ανάπτηρη και κατάκοιτη μητέρα της. Μολονότι ανάπτηρη και η Αλεξάνδρα, όμως ήτανε η "αδελφή νοσοκόμα" της που την φρόντιζε όσο μπορούσε. Και ο γενναίος Πατέρας της έλειπε. Φονεύτηκε ηρωικά στο ΕΠΟΣ του '40. Εκεί στα Βορειοηπειρωτικά Βουνά έχυσε το ηρωικό του αίμα και εκεί άφησε το δοξασμένο κορμί του. Η Αλεξάνδρα δεν έκαμε δική της οικογένεια. Εργαζόταν σαν μοδίστρα στο σπίτι της. Ήτανε καλόψυχη, ήσυχη και προπαντός άνθρωπος της αρετής και της αδιάληπτης Προσευχής. Εφυγε για την αιωνιότητα και τη Βασιλεία του Θεού, που όχι μόνο προσδοκούσε, αλλά κυριολεκτικά και αγνά λαχταρούσε ...

**Αιωνία της η μνήμη
† π.Κ.**

**Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών
 «Η Αγία Παρασκευή» και «Η Φωνή του Μεγάλου Χωριού», εκφράζουν τα βαθύτατα
 συλλυπητήριά τους προς τους οικείους των εκλιπόντων συγχωριανών μας
 και εύχονται την εξ ύψους παρηγορίαν.**

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ MANTZIΟΥΤΑ

Σε νέα παραδοσιακό διαμέρισμα στο πιο υερωαστό περιβάλλον με δάσες τις ανέποιξες και με θέα δίπλα το Μεγάλο Χωριό. Η φιλοξενία, η έρευνα των ανθρώπων ήταν σας καταπλήξει λαμπόμενα με δάσες τις ανέποιξες, όπους έρχεται, έσπασηται, γιατί συνδυάζει ομορφιά, φιλοξενία και ορμητήριο για πολλές περιοχές της Ευρυτανίας.

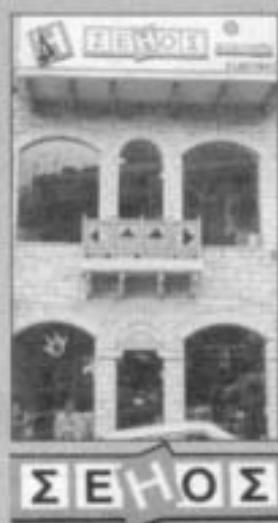
**ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ
MANTZIΟΥΤΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΤΗΛ.: (0237) - 41157**

Στα βρύσα για το κατοικημένο Μοναστήρι των Προύσων, δίπλα σε' την ερειπωτή γέροντα του πατούρου Καρπετστή που καραράβεται αρδεττός από τα χρήματα των Αλεξανδρέων με δέκα τ' αργυρόπιες των Μεγάλου Χωριού ήταν στα πάντα της φαλάνης της Καλαμακούδας θρόνισει και κατείχε το Γαύρος. Στο πανερρύρρω της τρίστρογχης απόστρεψε με επιχειρησητική "ΤΟ ΠΛΕΥΡΑΟ".

Στις περιφέρειες για τις οποίες προσφέρουμε τις συντητικές λειτουργίες μεταξύ της έντονης και φρέσκιας χάρα των έχουμες αναπολανδους και διακοπαίσιες με μεράκια που σεβτομέριο σημειώνουν.

ΤΗΛ. (0237) 41487

Καστίκη

ELECTRIC

σχέση εμπιστοσύνης...

ΟΙΚΙΑΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

MIELE • PHILCO • DELONGHI • BOSCH • GENERAL ELECTRIC •
NEFF • TEKA • VICTORY • ZEROWATT • SHARP • YORK

EIKONA - ΗΧΟΣ

SONY • JVC • GRUNDIG • HITACHI • SUPERTECH •
SAMSUNG • PHILIPS • NOVA

το συμφέρον δύπλα σας

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ: Αθ. Καρπενησιώτη 12, Τηλ.: 0237 89.000

ΑΘΗΝΑ: Κούπα 34 β, Αμπελόκηποι, Τηλ.: 01 6980358

ΡΕΘΥΜΝΟ: Μοάσου 49, Τηλ.: 0831 22.552

Αρχοντικό • Έρμιν • Κάστρο • Ατατολή

ΟΙΚΙΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΞΕΝΩΝΩΝ

361 00 ΚΟΡΥΣΧΑΔΕΣ - ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

ΤΗΛ.: 22370251 2- 21101 - 21121

FAX: 2237023456- 22240

ΑΝΕΣΤΗΣ Κ. ΛΑΠΠΑΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΜΕ ΠΛΗΡΩΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΕΝΗ
ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΙ ΛΟΥΤΡΟ

ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ 25 - ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ • ΤΗΛ.: 22370 24480, 24490, 23484

**ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ**

PHOTO VIDEO STUDIO

STELIOS

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ VIDEO-ΛΗΨΕΙΣ
ΒΑΙΤΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΪΚΑ ΜΩΡΟΥ

ΖΗΠΟΝΤΟΥΔΟΥ 27 ΤΗΛ. 0237 23628 ΚΑΡΠΕΝΗΣ

ΣΕ 20' ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ
ΔΩΜΑΤΙΑ

ΝΕΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ
ΤΗΛ.: 22370 41170
FAX: 22370 41486

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΓΑΛΗΝΗ»

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ'
Δ. ΛΑΠΠΑΣ - Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΔΗΣ

Δωμάτια δίκλινα - μονόκλινα
με ντους και με πρωινό
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 3
(Έναντι δικαστηρίων)
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
Τηλ. 22370 22914 - 22930

ΚΟΥΤΣΟΛΟΥΚΑΣ

- ΕΔΗ ΥΠΕΙΝΗΣ
- ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ
- ΕΔΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
- ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΟΙΚΙΑΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ ΤΗΛ.: 24100 - 2400

**Σ' ένα οικογενειακό ευχάριστο περιβάλλον,
σε μια απόμερη γωνιά κοντά στη πλατεία
(εκεί που ήταν κάποτε το Ταχυδρομείο).**

**Σ' ένα στέκι που λειτουργεί με έξοχο τρόπο θα βρείτε:
σουβλάκι, κοτόπουλο, σουφλιμά
κι άλλους εκλεκτούς μεζέδες.**

**Ο Θανάσης κι η Βαγγελίτσα του Βαστάκη
σας περιμένουν να σας περιποιηθούν.**

**ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ, ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΤΗΛ. 22370 41213**

**Επισκεφθείτε το Λαογραφικό Μουσείο
στο Μεγάλο Χωριό.**

Γνωρίστε την Ιστορία του τόπου μας.

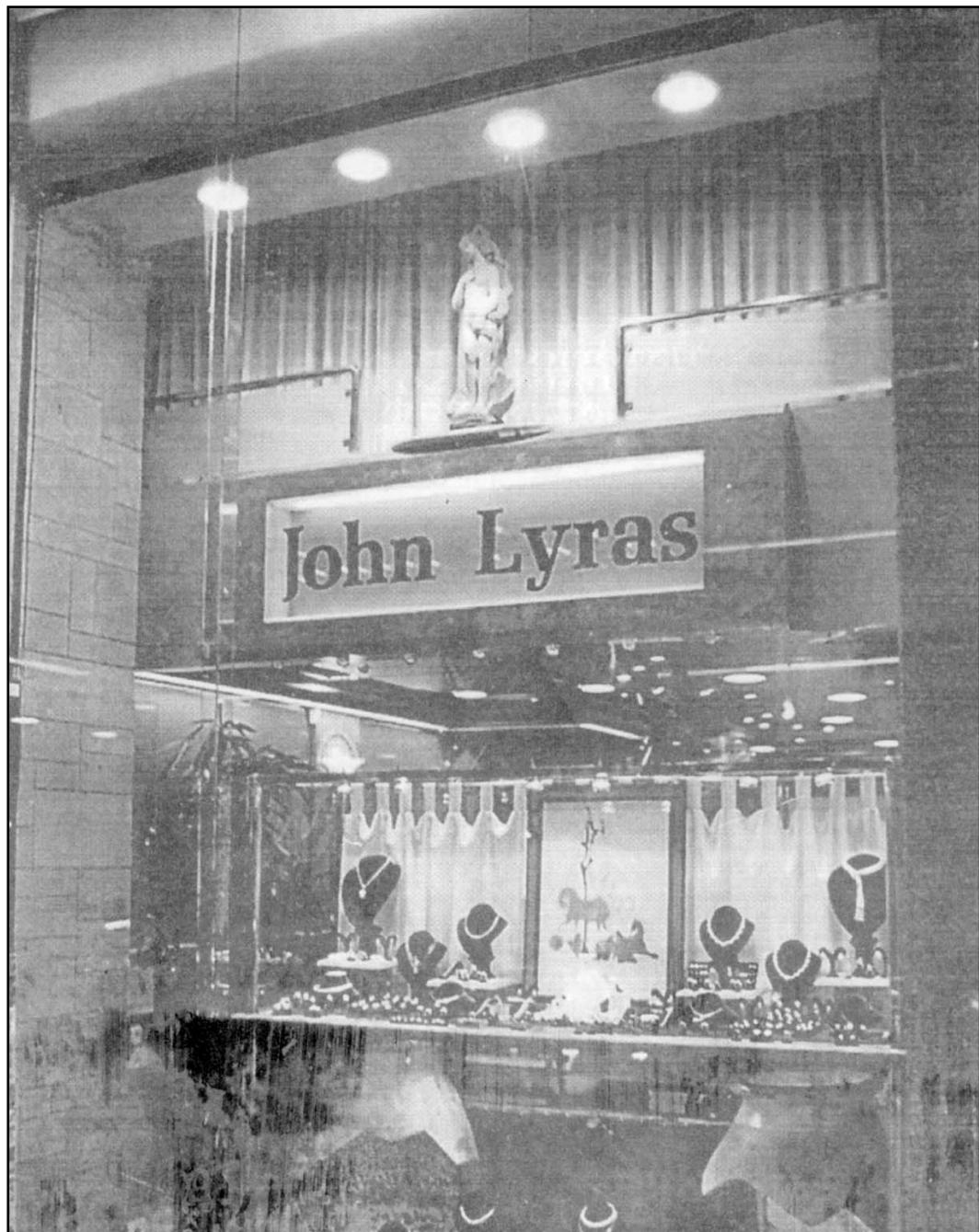
**ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
"ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ"**

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας

Τηλ.: 22370 - 41250, 41372

**ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟ • ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ
ΜΕΤΑΞΑ 33 • ΓΛΥΦΑΔΑ • ΤΗΛ. & FAX: 210 898.2996
ΝΑΥΠΛΙΟΥ 7 • ΤΟΛΟ ΝΑΥΠΛΙΟ • ΤΗΛ. & FAX: 27520 59.878**

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΨΑΡΑ

ТАВЕРНА

ΘΥΜΙΟΣ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑΣ

*Στο Λαογραφικό Μουσείο
του Μεγάλου Χωριού
ζει η Ιστορία της περιοχής μας.*

ΧΑΝΙ ΠΛΑΤΑΝΙΑ

51ο χιλιόμετρο Λαμίας - Καρπενησίου τηλ. 2236091213 - 91135

Ευρυτανία

Έγκυρη ενημέρωση,
χωρίς συμβιβασμούς
και ακρότητες

Στην καρδιά των
γεγονότων, στους χτύπους
της δικής σας καρδιάς

Μηνιαία Αδέσμευτη Πολιτική Εφημερίδα

Μαντώς Μαυρογέννους 31 • 172 36 Υμηττός • Τηλ. / Fax: 210 9738369

Ιδρυτής
Ελένη Δ. Ζαγανιάρη

Ιδιοκτήτης - εκδότης
Διευθυντής
Δημήτρης Νικ. Ζαγανιάρης

**To δάσος είναι
πολύτιμη πηγή ζωής.**

Προστάτεψε το από την καταστροφή

Μεγαλοχωρίτη,
Μεγαλωχωρίτισσα,
Μην ζεχνάς ποτέ
το χωριό σου.
Από σένα εξαρτάται
η διατήρησή του,
η πρόοδος και η προκοπή του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΩΣΤΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

Πατησίων 59 104 33 Αθήνα
Τηλ. 8234288

ΔΡΥΑΣ
H O T E L

**CHALET
RESTAURANT - BAR**

Μ. ΧΩΡΙΟ • 360 75 ΕΠΥΡΤΑΝΙΑ
ΤΗΛ. 2237041131-32 • FAX: 41133
E-mail: druas@otenet.gr

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΠΑΡΤΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ-ΕΠΙΤΡΑΦΕΣ-ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

ΝΙΚ. ΤΣΑΜΠΙΟΥΛΑ 2
(ΑΠΟΛΛΑ ΣΤΟ ΚΤΕΛΑ)
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

ΤΗΛ. (0237)-222020
Κ.Ι.Ν.: 0944-518581

ΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΤΑΡΙΑ
ΑΦΟΙ ΜΑΘΕ

ΚΑΛΥΣΣΑ ΕΠΥΡΤΑΝΙΑΣ

02371 24887
22397
0977 999123

**ΕΠΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ
ΔΩΜΑΤΙΑ**
(απόκτηση χρήματα)

Με θέα στην κοποπόδιανη
κοινότητα της Καρπένησης

02371 24887
22397
0977 999123

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

«ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ»

Αφοί Χ. & Κ. ΑΡΚΟΥΜΑΝΗ Ο.Ε.
Ανοιχτά μεσημέρι - βράδυ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 18, ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ 36100
ΤΗΛ. 22370-25976

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΚΑΦΕ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ**

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

**ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΤΗΛ. (0237) 41257-41103**

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

Καδύνιτσες, τρικανάς, κριθαράκια
Γλυκά κουταλιού (καίσανο, κρέαν,
βιολόρουρο, καρυδάκι)
και καστανό λαζό γυρή

**ΠΑΝΟΣ ΚΑΡΠΗΣ, ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΡΙΟ,
ΤΗΛ. (0237) 41265**

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΜΕ ΜΕΡΑΚΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

**Κ.Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΤΗΛ.: 22370 24348
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ**

**Όταν βοηθάς και συμμετέχεις
στο Σύνδεσμο προσφέρεις και τιμάς
τον τόπο σου και το χωριό σου.**

**ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
LECADIN**
ΤΗΛ.: 0237 22131-2-4 • FAX: 22133

To Lecadin είναι το μεγαλύτερο ξενοδοχείο στο Καρπενήσι. Τα προσκύμενα απή διακόσμηση τους διαμάτινα αποπνέουν ζεστόσια και όνεση, έχουν ευρύχωρες δεράντες και υπέροχη θέα στην περιοχή και την πόλη.
Ακόμη διαθέτει εστιατόριο, θάλασσα, κοινόχρηστους χώρους, αίθουσα γυμναστικής, σάουνα και φυστα πάρκανγκ.

ΥΠΕΥΘΥΝΗ: ΜΑΡΙΑ ΦΛΕΓΚΑ - ΚΑΤΣΑΡΗ

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ 1840 m

Το πιο φιλόξενο χιονοδρομικό κέντρο
στο πιο όμορφο βουνό
το Βελούχι
στην πιο ζωντανή χειμερινή πόλη
το Καρπενήσι,
με φόντο τη μοναδική
Ευρυτανική φύση...

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ Α.Ε.
ΣΠΥΡΟΥ ΤΣΙΤΣΑΡΑ 4, ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ, ΤΗΛ. & FAX ΓΡΑΦΕΙΟΥ: 22370 23 506
ΤΗΛ. ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ: 22370 22002, 21112 - 13, 23506 & 21111

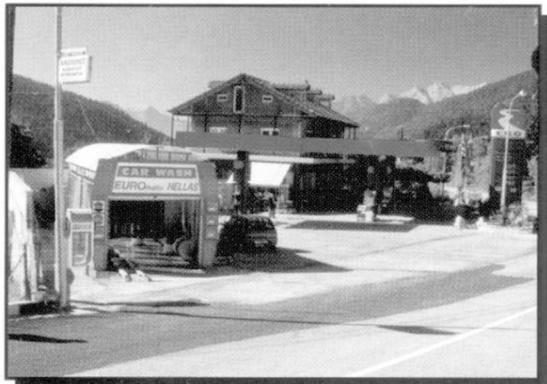
hotel
AlexandrA

92 ΚΛΙΝΕΣ • ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΤΙΡΙΟ • ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΘΕΑ • ΑΦΟΓΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ, ΤΗΛ.: 22370 - 24132
24134, 24326, FAX: 22370 - 24133

ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρατήριο Υγρών Καυσίμων

- ΥΓΡΑ ΚΑΥΣΙΜΑ
- ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ
- ΜΙΚΡΗ ΑΓΟΡΑ
- ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ KEROSUN
- ΑΞΕΣΟΥΑΡ

3ον ΧΙΛ. ΚΑΡ/ΣΙΟΥ ΠΡΟΥΣΟΥ
(Διασταύρωση Κορυσχάδες)
Τηλ.: (0237) 23155
Fax: (0237) 25230

"ΠΑΝΑΣ"

4ο Χιλιόμ. Καρπενησίου - Προυσού
Στη διασταύρωση για Κορυσχάδες

Τηλ.: 22370 22002

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

**Πάρκο Τουριστικής Ιππασίας
&
Εναλλακτικών Μορφών Τουρισμού**

(c) 48 ΩΡΕΣ - 80.001
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

ΕΞΟΔΟΧΕΙΟ
ΣΛΒΤΙΚΑ

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ οδός Σιλινοπούλου 17,
τηλ. 22370.80111, 22465,
φαξ: 22370.80112, Γ.Κ. 25100

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ ΜΑΡΜΑΡΟΓΛΥΦΕΙΟ

Πάσης φύσεως μαρμαρικές εργασίες
ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΗ - ΤΙΜΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 4 ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ - ΤΗΛ. (22370)23139

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ
Μπακατσίδα
Μεγαλό Χωρίο Εύρυτανίας

ΤΗΛ: 22370-41414
Κιν: 6977-961078

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ
Αθανάσιος Μπακατσιάς

Γ. Κονδύλη 7, ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
Τηλ. 22370-24271, 41414
Κιν. 6972-915080
Fax: 62370-24433

**Ιωάννα
Βισβίκη - Καραμπατάλη
Ψυχολόγος**

Κολοκοτρώνη 81
Αργυρούπολη
Τηλ. 9944312 Τ.Κ. 16451

Ευρυτανικά ΝΕΑ

Ανεξάρτητη πολιτική εβδομαδιαίας
εφημερίδα της Ευρυτανίας με έδρα
το Καρπενήσι.

Κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη.

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΗΛΙΑΣ Α. ΤΣΩΝΗΣ
(6974 998 918)

Υπεύθυνος Έκδότης:
ΔΙΟΝ. Κ. ΠΑΡΟΥΤΣΑΣ
(6974 255 920)

Ταχ. Διεύθυνση:
ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΥ 7
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ Τ.Κ. 361 00

Τηλέφωνα:
22370 - 23444 (γραφεία)
22370 - 22341

Internet:
http://www.evrytanika.gr
e-mail: info@evrytanika.gr

Συνδρομή επήσια:
Ιδιωτών: € 50
Ο.Τ.Α. - Δημόσιο -
Τράπεζες - Οργανισμοί: € 100
Εξωτερικού: \$ 300

ΘΕΟΔΟΣΗΣ Ι. ΒΟΝΟΡΤΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΚΩΛΕΤΤΗ 23Α
ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 77
ΤΗΛ. 3825600 - FAX: 3828162

**Ο ΚΩΝ. ΒΙΣΒΙΚΗΣ, Δικηγόρος
και η ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΣΙΡΙΓΓΟΥΛΗ
ΒΙΣΒΙΚΗ, Συμβολαιογράφος,
Κολοκοτρώνη 81,
Αργυρούπολη, Τηλ. 9940219**

είναι πρόθυμοι
να σας εξυπηρετήσουν
σε κάθε υπόθεσή σας

*'Όταν βοηθάς και συμμετέχεις
στο Σύνδεσμο προσφέρεις
και τιμάς τον τόπο σου
και το χωριό σου.*

ΠΑΛΜΟΣ Ευρυτανικός
Εβδομαδιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β. ΣΒΕΡΚΑΣ

Τηλέφωνα
ΑΓΡΙΝΙΟ: 26420 28860 ή FAX: 28760
ΕΠΙΣΚΟΠΗ: 6977 532828

Επήσια Συνδρομή:
Ιδιωτών: € 20
Επιχειρ. - Οργανισμοί Τραπ.: € 88,04
Κοινότητες - Δήμοι -
Συνεταιρισμοί: € 146,74

Χρυσός

ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΟΖΑΚΗ ΑΓΓΕΛΗ 5
ΤΗΛ. 24024-ΛΑΜΙΑ

ΞΥΛΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Β. Τσουκαλά

ΕΜΠΟΡΙΟ ΞΥΛΕΙΑΣ (MDF, ΝΟΒΟΠΑΝ κτπ.)
ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ, ΒΕΡΝΙΚΙΩΝ, ΞΥΑΕΙΑ ΣΤΕΓΗΣ

24 747	OIK.: 23990	(Περιοχή Κερφαλοβρύσου)
22370 - 25 168	Kiv. 6977 090 277	ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
23 341	6972 183 047	e-mail: woodart@hol.gr

WOOL SHOP
ΠΛΕΚΤΑ - ΜΟΔΕΣ

ΣΟΛΩΝΟΣ 86
ΤΗΛ. 3612918

FOR MEN
ASTOR

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 21-23 & ΣΚΟΥΦΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 29 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3633841 • 3630690 • 3602744

ΟΙΚΙΑΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ
ΜΙΚΡΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ
ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΔΩΡΑ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ
«ΜΑΝΟΥΣΟΣ»
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ • ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ 8
• ΤΗΛ. 7223723

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ-ΜΟΔΕΣ
ΚΗΦΕΙΩΣ 1B - ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 77 97 829

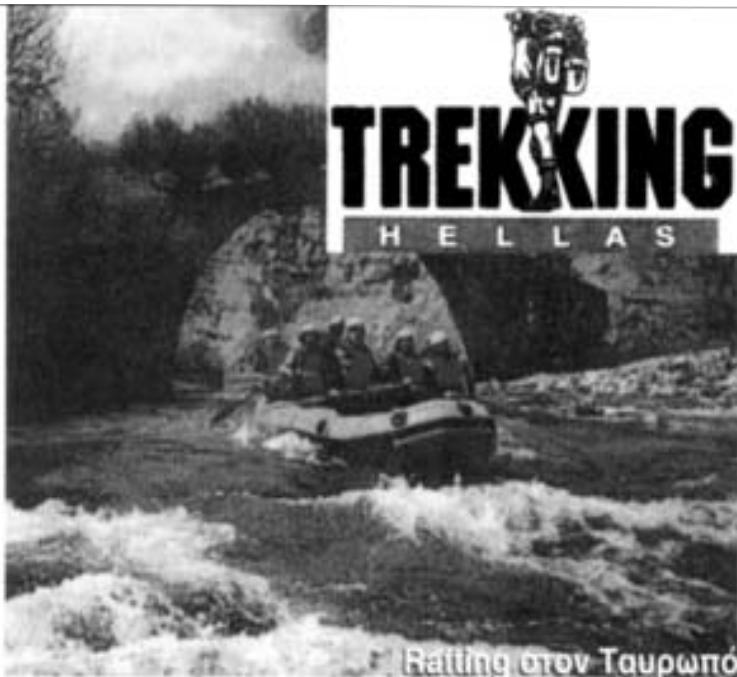
η ρόκα
ΠΛΕΚΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΜΟΔΕΣ

ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 27 - ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΗΛ. 7211.781 - 7211.726

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΑΡΓΥΡΟΧΡΥΣΟΧΟΙΑΣ

Δ. Α. ΠΑΪΔΑΣ - Δ. Χ. ΠΑΪΔΑΣ
Α. ΠΑΪΔΑΣ Ο. Ε.

Ηπίτου 4 (Πάροδος Βουλής 38)
5ος όροφος
Τηλ. 32.37.551 - 32.35.088

TREKKING HELLAS

Rafting στον Ταυρωπό

Στην Ευρυτανία η Trekking Hellas δημιούργησε ένα παράδεισο για δραστηριότητες και παιγνίδια. Αν θέλετε και εσείς να γνωρίσετε την Ευρυτανία, μεμονωμένα ή με την οικογένειά σας, μέσα από τις δραστηριότητες απευθυνθείτε σε μας!!!

Ζηνοπούλου 48 ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
Τηλ.: 0237 - 25 940 & 097 2421399

ΠΟΡΤΗ ΦΥΣΗ

Γιάννης Φ. Βανόρτας
Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας

Μοιάζει με ένα απλό μαγαζί μα στο "Στόι του Γιάννη". Βα βρείτε μόνο αιθεντικό Ευρυτανικό προϊόντα. Οι μερακλήδες που φτάνουν στην είσοδο του χωριού πρέπει να περάσουν απωδήποτε από το "Στόι" γιατί εκτός από τη δερμή υποδοχή, ο Γιάννης φυλάδει πολλές εκπλήξεις για τους αποτημηκούς.

- καστανά, καρύδια
- βότανα του βουνού
- μέλι ελατήσιο
- γλυκά του κουταλιού & μαρμελάδες
- φέτα, βαύτυρο, κατίκι
- αλλεντικό Ευρυτανίας
- φασόλια, καντρέλια
- χυλοπίτες, τραχανάς
- τσίπουρο, κρασί
- είδη λαϊκής τέχνης

**studio
MERSES**
ΠΑΛΑΙΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ

ΑΓΟΡΙΤΣΑ
ΤΣΙΝΙΑ
Υπεύθ. Κρατησεων

ΤΗλ.
92370 41444
FAX
92370 41111
KINHTO
6974 114182

e-mail:
merses@acn.gr
www.merses.gr

**ΕΞΩΝΑΣ
“ΤΟ ΡΙΖΩΜΑ”**
σε διάφορη μέμορα
ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ-ΤΑΒΕΡΝΑ
ΝΕΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΛΑΒΗΤΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

SMILE PRESS

ΘΕΜΙΤΟΚΑΛΕΩΥ 40 & ΓΡΑΒΑΣ 9-13, ΑΙΓΑΙΝΑ 106 78
Τηλ.: 38.27.891 - Fax: 33.00.452

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Κ. ΤΡΙΧΙΔΗΣ

ΠΛΟΥΣΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ & ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Αυθεντικές αθλητικές φωτογραφίες
Α - Β - Γ Εθνικής Ποδοσφαιρού, Basket και Βόλλευ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΛΑΒΗΤΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

SMILE PRESS

ΘΕΜΙΤΟΚΑΛΕΩΥ 40 & ΓΡΑΒΑΣ 9-13, ΑΙΓΑΙΝΑ 106 78
Τηλ.: 38.27.891 - Fax: 33.00.452

ΤΡΑΠΕΖΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
STUDIO ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΚΟΝΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ
Ελάτε να φτιάξουμε μαζί το πορτρέτο σας...

**Μια σταγόνα αίμα
μια ολόκληρη ζωή.
Γίνε κι εσύ εθελοντής
αιμοδότης!
Μνη αφήνεις
την ελπίδα να χαθεί**

**Μεγαλοχωρίτη
Μεγαλοχωρίτισσα**

Μη ξεχνάς ποτέ το χωριό σου.
Από σένα εξαρτάται η διατήρησή του, η πρόοδος και η προκοπή του.
Γι' αυτό έλα με την πρώτη ευκαιρία να πιεις κρύο νερό,
ν' αναπνεύσεις καθαρό αέρα, να περπατήσεις τους δρόμους του, τα σοκάκια που περπάτησες παιδί.
Να θυμηθείς... να ηρεμήσεις.

ΒΙΤΡΩ

ΠΑΡΑΣΥΓΡΑ ΠΟΡΤΕΣ
ΔΙΑΛΕΞΙΣΤΙΚΑ ΦΩΝΕΣΤΙΚΑ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ & ΤΙΤΑΝΙΚΑ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

- / ΟΙΚΙΩΝ
- / ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
- / ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

ΑΙΓΑΙΝΙΔΙΑ
ΜΙΣΗΣΙΡΑΝΗΣ

Πόλη (0231) 15045
Επαλήσιμος η
Α.Α. ΜΕΓΑΣ

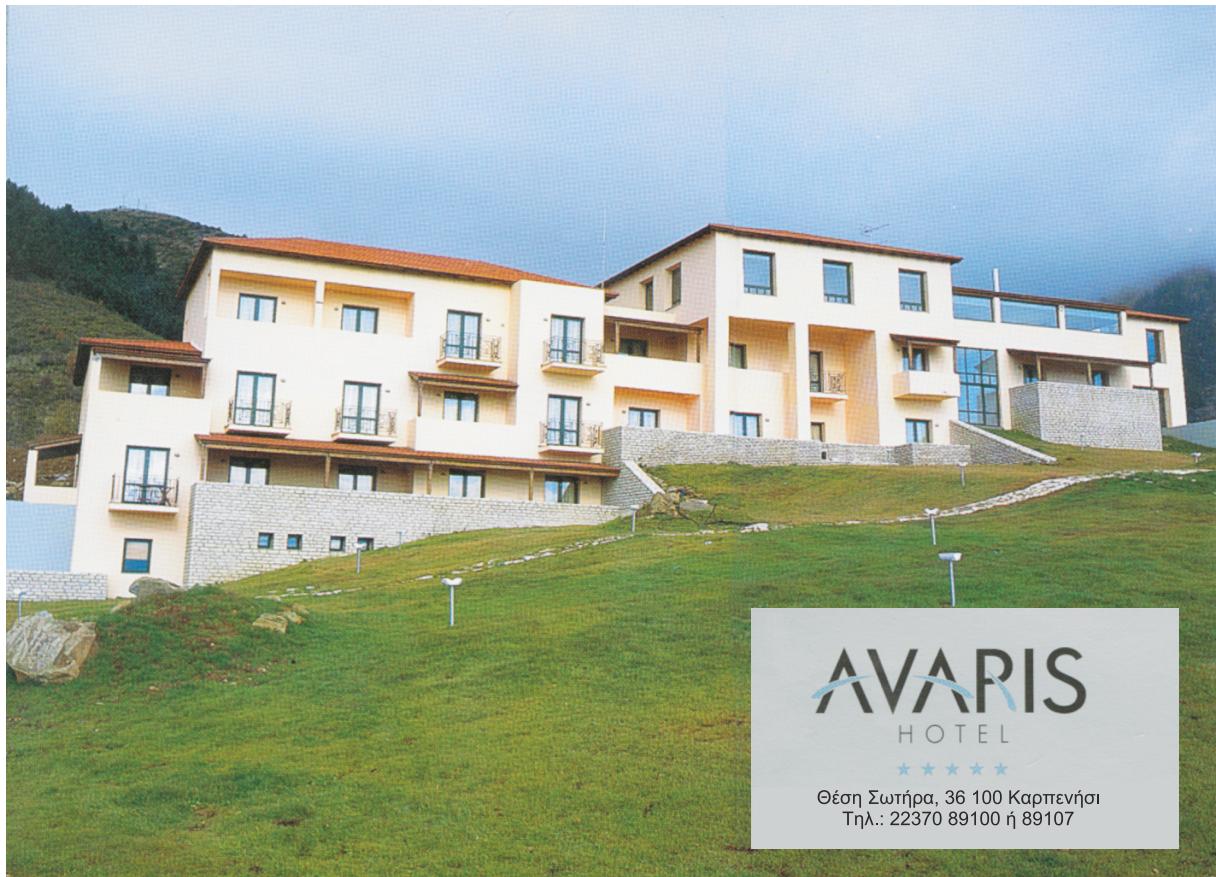
G. & H. STAVRAKI
SCHOOLS OF FOREIGN
LANGUAGES
ENGLISH - FRENCH

**22ος ΧΡΟΝΟΣ
ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ
ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΕΝΤΕΛΗ**

• • •
**ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ 17,
ΤΗΛ.: 8042401**
ΠΛΗΡΟΦ. ΕΓΓΡΑΦΕΣ
ΑΠΟ: 1η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

*'Όταν βοηθάς και συμμετέχεις
στο Σύνδεσμο προσφέρεις και τιμάς
τον τόπο σου και το χωριό σου.*

**ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΘΕΙΤΕ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ**

AVARIS
HOTEL

Θέση Σωτήρα, 36 100 Καρπενήσι
Τηλ.: 22370 89100 ή 89107

Υπηρεσίες

Χώρος αναζωογόνησης και άθλησης, Καφετέρια Althea, Πιάνο μπαρ, Αίθουσα ψυχαγωγίας, Κομμωτήριο, Γραφείο με πρόσβαση στο διαδίκτυο, Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, Εστιατόριο Svilla, Υπηρεσία πυντηρίο, Ιδιωτικός χώρος στάθμευσης, Ελικοδρόμιο, Αίθουσα συνεδρίων Astrea, Δίκλινα πολυτελειας για άτομα με ειδικές ανάγκες, Καθιστικό, κατάστημα, Ανσανσέρ, Υπηρεσίες υποδοχής, Γραφείο δημοσίων σχέσεων και πληροφοριών, Παροχή παιδικού κρεβατιού, Υπηρεσία φύλαξης μικρών παιδιών, Υπηρεσία δωματίου

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΗ - ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΣΣΑ

Mn ξεχνάς ποτέ το χωριό σου.

**Από σένα εξαρτάται η διατήρησή του,
η πρόοδος
και η προκοπή του.**

16η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

2-12 Αυγούστου 2003

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

2-12 Αυγούστου:

Έκθεση Παλιάς Φωτογραφίας

4 Αυγούστου, Δευτέρα:

Επίσκεψη Γηροκομείου, 11.00 π.μ.

5 Αυγούστου, Τρίτη:

Διαγωνισμός Ζωγραφικής για παιδιά έως 12 χρονών

Πνευματική Στέγη, 10.30 π.μ.

6-10 Αυγούστου, Τετάρτη - Κυριακή:

Τουρνουά ταβλιού Πλατεία Μεγάλου Χωριού, 5.30 μ.μ.

7 Αυγούστου, Πέμπτη:

Διαγωνισμός έκθεσης για παιδιά έως 14 χρονών

Πνευματική Στέγη, 10.30 π.μ.

8 Αυγούστου, Παρασκευή:

Παραδοσιαίο χωροί, Πλατεία του Χωριού 8 μ.μ.

9 Αυγούστου, Σάββατο:

Πικ-Νικ στο ποτάμι (Γαύρος)

11 Αυγούστου, Δευτέρα:

Ομιλία από τον ιατρό, Ορθοπεδικό-Χειρουργό κ. ΧΡΗΣΤΟ ΣΔΡΕΝΙΑ

με θέμα: ΟΣΤΕΟΠΟΡΩΣΗ,

Πνευματική Στέγη 6.30 μ.μ.

12 Αυγούστου, Τρίτη:

Βραδιά Τσίπουρο - Απονομές

Κήπος Λαογραφικού Μουσείου 9 μ.μ.

Για δηλώσεις συμμετοχής στην υπεύθυνη των Πολιτιστικών Εκδηλώσεων
ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΛΙΑΝΗ Τηλ.: 0237 0 41153 ή
ΤΑΣΟ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟ τηλ.: 41210